

บรรณานุกรม

หนังสือ

กาญจนา มณีแสง. หลักการวิจัยเบื้องต้นทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.

กรุงเทพมหานคร: ชเนศวรการพิมพ์, 2522.

โกเมน ภัทรภิรมย์. คำบรรยายปริญญาโท กฎหมายอาญาเปรียบเทียบและอาญา

วิชา 1 - 2. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2523.

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. คำบรรยายปริญญาตรี กฎหมายอาญา 1. กรุงเทพมหานคร:

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2522.

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อาชญากรรมกับการป้องกัน

สังคม. รายงานการอภิปรายทางวิชาการ 7 - 9 เมษายน 2519.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.

โครงการการศึกษาทั่วไป จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพ

มหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

จิตติ ทิงศภักดิ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 1 ตอน 2. กรุงเทพ

มหานคร: บริษัทการพิมพ์, 2523.

ชาย เสวีกุล. อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์, 2511.

ชินวุธ สุนทรสีมะ. หลักและวิธีทำวิทยานิพนธ์ รายงานประจำภาค และเอกสาร

การวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2522.

บุญธรรม กิจปริศนาวิสุทธิ. การเขียนรายงาน การวิจัย และวิทยานิพนธ์.

กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2522.

_____ . ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคม
ศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523.

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คู่มือการเขียนวิทยานิพนธ์. (ม.ป.ท.),
2521.

_____ . บทความนำเกี่ยวกับการวิจัย. (ม.ป.ท.), 2524.

ประสม รัตนากร. ชีวิตและสังคม. พระนคร: โรงพิมพ์ไทยเกษม, 2504.

ประสาท หลักศิลา. ปัญหาสังคม. พระนคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2504.

ประเสริฐ เมฆมนต์. หลักพันธุวิทยา. กรุงเทพมหานคร: บริษัทการพิมพ์, 2523.

_____ . สำรวจและกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพมหานคร: บริษัทการพิมพ์,
2523.

แผนกอิสระสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. เอกสารทาง
วิชาการสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ: พระนครการพิมพ์,
2524.

พรชูลี คุณานุภร. ภาษาอังกฤษสำหรับนักวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
แสงรุ่งการพิมพ์, 2523.

"พระบรมราชโองการ ประกาศเรื่อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5
(พ.ศ. 2525-2529)." ราชกิจจานุเบกษา 98 (5 ตุลาคม 2525):
5-32.

"พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2522)."
ราชกิจจานุเบกษา 96 (25 มีนาคม 2522): 1.

"พระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522." ราชกิจจานุเบกษา 96 (14 พฤษภาคม 2522): 1 - 43.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพมหานคร: นนทบุรี, 2523.

ราชทัณฑ์, กรม. กฎหมายในหน้าที่กรมราชทัณฑ์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ ราชทัณฑ์, 2523. (ในงานทอดผ้าพระกฐินพระราชทาน 12 พ.ย. 23).

ราม จุฬา ธรรมศาสตร์. รที่ 24. กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์, 2524.

วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เรือนอักษร, 2524.

สง่า ดินะสมิต. อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยาพิศดาร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.

สมพงศ์ เกษมสิน. ข้อเสนอแนะในการเขียนรายงาน ภาคนิพนธ์และวิทยานิพนธ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

สีก กอ แสงเรือง, ผู้รวบรวม. ประมวลกฎหมายอาญา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แสงสุทธิการพิมพ์, 2520.

สีดา เจตีย์. สังคมศาสตร์ วิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ แพร่พิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล, 2520.

สีดา สอนศรี. ข้อเสนอแนะบางประการสำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523.

สุพัศรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

_____. ปัญหาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

สุภาพ วาดเขียน. วิธีวิจัยและสถิติทางการวิจัยในศึกษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2523.

_____. แนวทางการเขียนวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรประเสริฐ, 2523.

สุวรรณ สุวรรณเวช. หลักการวิจัยทางสังคมศาสตร์แนวการเขียนวิทยานิพนธ์
รายงานทางวิชาการ และรายงานประจำภาค. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518.

สุวิทย์ นิ่มน้อย และคณะ. อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.

เสริน ปุณณะนิตานนท์. การกระทำผิดในสังคม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เคอะบิสซิเนสเพรส, 2523.

เสริมศรี เจริญผล. การวิจัย และบรรณานุกรม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แสงจันทร์, 2524.

เสถียร วิชัยลักษณ์ และสีบวงศ์ วิชัยลักษณ์. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พ.ศ. 2475 - 2521. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์นิติเวช, 2522.

สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม. พระนคร: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2512.

หยุด แสงอุทัย. กฎหมายอาญา 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2523.

_____. นิติศาสตร์และการต่างประเทศ. พระนคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช, 2514.

_____. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: สำนัก
พิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.

อดุลย์ ตันประยูร. ปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร: บารมีการพิมพ์, 2524.

อนันต์ แดงโสภณ. หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช, 2521.

อริญ สุวรรณบุบผา. หลักอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2518.

อรรถพร ชูบำรุง. อาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.

อุทิศ แสนโกสิก. หลักกฎหมายอาญา : การลงโทษ. อนุสรณ์พระราชทานเพลิงศพ
23 มีนาคม 2515. นครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี: โรงพิมพ์กรมสรรพสามิต,
2515.

อุทุมพร ทองอุไทย. แบบสอบถาม : การสร้างและการใช้. กรุงเทพมหานคร:
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

เอนก เขียวถาวร. แนวทางค้นคว้าเพื่อทำวิจัยและเขียนวิทยานิพนธ์ บทความ หรือ
รายงานประจำภาค. นครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี: อักษรบัณฑิต, 2515.

บทความในวารสาร

โกเมน ภัทรภิรมย์. "โทษปรับ." บทบัณฑิต (กันยายน 2516): 454-461.

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์. "การควบคุมโฆษณา." วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2521): 245-315.

บรรเทิง มุลพรหม. "การลคโทษจำคุกตลอดชีวิต." คูลพาท 22 (พฤษภาคม - มิถุนายน 2518): 62-65.

ประชาน วัฒนวานิชย์. "แนวความคิดในการลงโทษ : การวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา." วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2 (2524) : 1-73.

ประเสริฐ ศรีทวารสิทธิ์. "วิธีประหารชีวิตนักโทษแบบใหม่ในอเมริกา." วารสารอัยการ 47 (พฤศจิกายน 2524) : 85-86.

พิพัฒน์ จักรางกูร. "เปลี่ยนโทษกักขังเป็นโทษจำคุก." คูลพาท 21 (มีนาคม-เมษายน 2517) : 29-41.

พัฒนาต พวงลากหลาย และพนัส ทัศนียานนท์. "ทำไมกระบวนการยุติธรรมจึงล้มเหลวอย่างไม่เป็นท่า." วารสารอัยการ 42 (มิถุนายน 2524): 9-21.

ถอดความจาก *Why The Justice System Fail : In Efficient way of Coping with a Handful of "Savages"* ในนิตยสาร *Time* ฉบับวันที่ 23 มีนาคม 2524 หน้า 20-23. เขียนโดย โรเจอร์ โรเซน บลาทท์.

ไพบูลย์ เพ็ชรอุบล. "อัตราโทษหนึ่งในสามของโทษประหารชีวิต." คูลพาท 8 (กรกฎาคม 2504): 688-690.

ยงยุทธ ชารีสาร. "บรรณาธิการแถลง." บทบัญญัติ 37 (2523): 478-484.

วิชากรณ์ แสงมณี. "การลดมาตราส่วนโทษ." คูลพาท 20 (มีนาคม - เมษายน 2516): 26-29.

วิศิษฐ์ ลิมานนท์. "โทษขั้นต่ำ." คูลพาท 23 (มีนาคม - เมษายน 2519): 52-62.

หยุด แสงอุทัย. "การกำหนดโทษสำหรับความผิดในประมวลกฎหมายอาญา."

คฤหาศ 7 (สิงหาคม 2503): 931-935.

อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ. "ร่างประมวลกฎหมายอาญาเปรียบเทียบกับคว่ำโทษและทฤษฎีการลงโทษ." วารสารกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (มกราคม - เมษายน 2520): 42-53.

วิทยานิพนธ์และเอกสารอื่น ๆ

ชนินันท์ ศรีธีระวิศาล. "การลงโทษประหารชีวิต." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

นพพร โพธิ์รังสิยากร. "การใช้ดุลพินิจของศาลในการลงโทษ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ตำรวจ, กรม. สถิติคดีอาญาในรอบปี พ.ศ. 2499-2523. เอกสารแสดงข้อมูลการกระทำผิดความผิดประเภทต่าง ๆ.

ราชทัณฑ์, กรม. การอบรมพนักงานคุมประพฤติอาสาสมัคร เขต 11 (26 - 27 พฤษภาคม 2522). เอกสารอัครสำเนา.

วิลเลียม คลิฟฟอร์ด. เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการบริหารงานกระบวนการยุติธรรมทางอาญา. ถอดความโดย นายเกียรติศักดิ์ วงศ์ไชยสุวรรณ.

วีระพงษ์ บุญโญภาส. "สหรัฐอเมริกากับปัญหาอาชญากรรม." เรียบเรียงจาก Gilbert Geis University of California; Irvine.

ไว ทาทิพย์. "ไว ทาทิพย์ กะพริบที่นี้." ไทยรัฐ (5 พฤษภาคม 2525): 16.

สมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย กับคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. รายงานสังเขป การสัมมนาเรื่อง "หนังสือพิมพ์กับความอยุ่รอด...?" เอกสารอัครสำเนา.

BIBLIOGRAPHY

Books

Bar, Carl Ludwig von. A history of Continental Criminal Law.

New Jersey: Rothman Reprints, 1968.

Black, Henry Campbell. Black's Law Dictionary. St. Paul Minn:

West Publishing, 1979.

Clinard, Marshall B., Quinney, Richard, Criminal Behavior Systems:

A Typology, 2nd ed. New York: Holt, Rinehart and Winston,
1973.

Inciardi, James A., ed. Criminology. London: Sage Publications,

1981.

Lee, Alfred McClung. Principle of Sociology, n.p. : Barnes and

Noble, 1963.

Manheim, Hermann. Comparative Criminology. Vol 1. London:

Routledge and Kegan Paul, 1965.

Marshall, Clinard B. Sociology of Deviant Behaviour. rev. ed.

New York: Holt, Rinehart and Winston, 1963.

Marshall, Clinard B., and Quinney Richard. Criminal Behaviour

Systems : Typology. New York: Holt Rinehart and Winston,

1967.

Noah Webster. Webster's New Twentieth Century Dictionary of the English Language Unabridged. Cleveland and New York: The World Publishing, 1971.

Morris, William., ed. The Heritage Illustrated Dictionary of the English Language. New York: American Heritage Publishing, 1973.

Sutherland, Edwin H., and Cressey, Donald R. Criminology. 9 th ed. n.p. : J.B. Lippincott, 1974.

Tappan, Paul W., ed. Contemporary Correction. New Youk: Mc Graw-Hill, 1951.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการใช้ดุลพินิจของศาล
ในการลงโทษของต่างประเทศ (บางประเทศ)

- ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน
(Federal Republic of Germany)
- ประเทศญี่ปุ่น
(Japan)
- ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี
(Republic of Korea)
- ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
(Switzerland)
- ประเทศสาธารณรัฐจีน
(Republic of China)
- ประเทศอิตาลี
(Italy)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเทศเยอรมันตะวันตก หรือ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

(Federal Republic of Germany)

ร่างประมวลกฎหมายอาญา ค.ศ. 1962¹

60 Basic principles in fixing Punishment.

(1) The basis for fixing a punishment shall be the guilt of the perpetrator.

(2) In fixing a punishment the court shall weigh against each other such circumstances, other than definitional elements, as speak for and against the perpetrator. Especially there shall be considered: the motives and aims of the perpetrator, the state of mind which the act be speaks and the exercise of volition involved, the extent of breach of duty, the manner of perpetration and the wrongful effects of the act, the prior life of the perpetrator, his conduct and economic circumstances, as well as his conduct after the act, especially his endeavor to make restitution.

มาตรา 60 หลักเกณฑ์ในการกำหนดโทษ

(1) มาตรฐานในการกำหนดโทษนั้น คือ ความรับผิดชอบของผู้กระทำความผิด

(2) ในการกำหนดโทษนั้น ให้ศาลพิจารณาถึงสภาวะต่าง ๆ นอกเหนือไปจากองค์ประกอบแห่งความผิดตามลายลักษณ์อักษร ซึ่งอาจจะมีส่วนบรรเทาโทษหรือเพิ่มโทษที่จะส่งแก่ผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรคำนึงถึง

¹สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ, เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม (พระนคร. โรงพิมพ์ทองถิ่น, 2512), หน้า 211.

มูลเหตุจูงใจและจุดมุ่งหมายของผู้กระทำความผิด สภาวะทางจิตที่แสดงออกมาทางการกระทำและการแสดงเจตนาอันเกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิด ผู้กระทำความผิดใดกระทำการอันเป็นการ ละเมิดต่อหน้าที่ของตนมากน้อยเพียงใด พฤติกรรมของผู้กระทำความผิดและผลกระทบบัน เกิดจากการกระทำ ความผิด

ประวัติของผู้กระทำความผิด บุคลิกภาพ และสภาวะทางเศรษฐกิจ การประพฤติปฏิบัติของผู้กระทำความผิดหลังจากการกระทำความผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งความพยายามที่จะแก้ไขสิ่งที่ตนได้กระทำลง

จากประมวลกฎหมายอาญาเยอรมันที่กล่าวมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย เกี่ยวกับเรื่องคุณพินิจในการกำหนดโทษ เมื่อวันที่ 1 เมษายน ค.ศ. 1970 นับว่าท บัญญัตินี้เป็นบทบัญญัติที่ใหม่และทันสมัยกว่าบทบัญญัติเดิม¹

มาตรา 13 หลักเกณฑ์ในการกำหนดโทษ

(1) ความร้ายแรงในการกระทำ (culpability) ของผู้กระทำเป็นราก ฐานแห่งการกำหนดโทษ และจะต้องคำนึงถึงผลซึ่งคาดว่าจะเกิดจากการลงโทษแก่ชีวิต ในอนาคตของผู้กระทำด้วย

(2) ในการกำหนดโทษ ศาลซึ่งนำหลักพฤติการณ์ซึ่งเป็นผลดีและผลร้ายแก่ผู้ กระทำความผิด ในการนี้ให้พิจารณาดังต่อไปนี้

มูลเหตุจูงใจและความประสงค์ของผู้กระทำ

ความรู้สึคนึกคิดซึ่งเห็นได้จากการกระทำและจิตใจที่มีอยู่ในการกระทำขนาด ของการกระทำความผิดหน้าที่

วิธีกระทำความผิดและผลอัน เป็นความชั่วของการกระทำความผิด

¹ หยุด แสงอุทัย, นิติศาสตร์และการต่างประเทศ, หน้า 24-25.

ประวัติของผู้กระทำ ฐานะทางส่วนตัวและเศรษฐกิจ ตลอดจนความประพฤติ
หลังการกระทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความพยายามที่จะทำให้ความเสียหาย
หมดไป

(3) พฤติการณ์ซึ่ง เป็นลักษณะขององค์ประกอบของกฎหมายจะนำมาพิจารณา

ไม่ได้

มาตรา 14 การลงโทษตัดเสรีภาพในระยะเวลาอันสั้นจะกระทำเฉพาะในกรณี

ยกเว้น

ศาลจะลงโทษตัดเสรีภาพในระยะเวลาต่ำกว่าหกเดือนก็ต่อเมื่อมีพฤติการณ์ซึ่ง
อยู่ในการกระทำและในบุคคลิกของผู้กระทำ

ถ้ากฎหมายไม่ได้กำหนดโทษปรับ หรือกำหนดโทษปรับข้างเคียงกับโทษตัดเสรี
ภาพและไม่ควรลงโทษตัดเสรีภาพเป็นเวลาหกเดือนหรือกว่านั้นขึ้นไปให้ศาลลงโทษปรับ
ถ้าหากการลงโทษตัดเสรีภาพจะไม่เป็นความจำเป็นตามที่กล่าวในวรรคหนึ่ง

จากประมวลกฎหมายอาญาเยอรมันที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าการกำหนดโทษให้
ถือความชั่วของผู้กระทำเป็นเกณฑ์ ทั้งนี้ในการพิจารณาให้คำนึงถึงสภาวะการณ์อื่น หรือ
สิ่งแวดล้อมมาประกอบกำหนดโทษแก่ผู้กระทำความคิดให้เหมาะสมสัมพันธ์กันด้วย

ประเทศญี่ปุ่น¹

ร่างประมวลกฎหมายอาญา ค.ศ. 1967

Article 47. General Standards

(1) Punishment shall be assessed commensurate with the
culpability of the offender.

(2) Punishment shall be imposed for the purpose of

¹สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ, เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง การ
ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม, หน้า 211-212.

repressing offenses and reforming and rehabilitation offenders, in light of the age, character, career and environment of the offender, the motive, method, result and impact on society of the offence, and the attitude of the offender after the offense.

มาตรา 47 มาตราฐานทั่วไป

(1) โทษจะต้องกำหนดตามขนาดความร้ายแรงในการกระทำของผู้กระทำความผิด

(2) โทษจะลงเพื่อประโยชน์ในการป้องปรามการกระทำความผิด ทำให้ผู้กระทำความผิดกลับตนและกลับคืนมาสู่สังคมอย่างเต็ม ทั้งนี้โดยคำนึงถึงอายุ อุบัติภัย อาชีพ และสิ่งแวดล้อมของผู้กระทำความผิด มูลเหตุชักจูงใจ ผล และการกระทบกระเทือนต่อสังคมของการกระทำความผิดและท่าทีของผู้กระทำความผิดภายหลังการกระทำความผิด

(3) ชนิดและขนาดของโทษจะต้องไม่เกินกว่าที่จำเป็นที่จะรักษาระเบียบแห่งกฎหมาย โทษประหารชีวิตจะต้องนำมาใช้ด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ

นอกจากนี้ในมาตรา 48 ยังบัญญัติว่า "ในการลงโทษปรับหรือโทษปรับขนาดเบา ให้คำนึงถึงสินทรัพย์ รายได้และฐานะในทางการเงินของผู้กระทำความผิด"

ประมวลกฎหมายอาญาเกาหลี ค.ศ. 1953¹

Article 51

Criteria of Determination of Sentence

In determining sentence the following matter shall be taken into consideration:

1. The age, character and conduct, intellect and environment of the offender;

¹เรื่องเดียวกัน, หน้า 215. และหมายถึงประเทศเกาหลีใต้หรือสาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea)

2. Circumstances regarding the victim;
3. The motive, the means and the result of the criminal conduct:
4. Circumstances after the commission of the crime.

มาตรา 51

หลักเกณฑ์ในการกำหนดโทษ

ในการกำหนดโทษให้ศาลคำนึงถึงพฤติการณ์ ดังต่อไปนี้

(1) อายุ นิสัย และความประพฤติ สติปัญญา และสภาพแวดล้อมของผู้กระทำ

ความผิด

(2) พฤติการณ์ซึ่งผู้เสียหายประสบอยู่

(3) มูลเหตุชักจูงใจ ปัจจัย และ ผลแห่งการกระทำความผิด

(4) พฤติการณ์หลังการกระทำความผิด

ประมวลกฎหมายอาญา ส.ว.ส. ค.ศ. 1938¹

ตอน 2 การกำหนดโทษ

มาตรา 63 ผู้พิพากษา กำหนดโทษตามความชั่วของผู้กระทำความผิด ผู้พิพากษา คำนึงถึงมูลเหตุชักจูงใจ ประวัติ และฐานะส่วนตัวของผู้กระทำความผิด

มาตรา 64 ผู้พิพากษาอาจลดโทษ เมื่อผู้กระทำความผิดได้กระทำไปเนื่องจาก มูลเหตุชักจูงใจที่น่าจะมีค่าควรนับถือ

ภายใต้ความหวาดกลัวของการข่มขู่อย่างแรงตามคำชักชวนของบุคคลซึ่งเขามี

¹ ใหญ่ด แสงอุทัย, นิติศาสตร์และการต่างประเทศ, หน้า 19.

หน้าที่ต้องเชื่อฟังหรือสิ่งเขาต้องพึงพา

เมื่อผู้กระทำใดถูกเราใจอย่างจริงจังด้วยความประพฤติของผู้เสียหาย

เมื่อมีความโกรธหรือความเจ็บปวดอย่างมาก ซึ่งเกิดจากการขู่ข่มที่ไม่เป็น
ธรรมหรือการทำให้เจ็บจึงเป็นเหตุให้เขากระทำลงไป

เมื่อผู้กระทำใดแสดงให้เห็นว่าเขาเสียใจอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ได้ชดเชยความเสียหายเท่าที่คาดหมายให้เขาชดเชยได้

เมื่อระยะเวลาไค่ยาวนานไปนานตามสมควรและผู้กระทำทำความผิดได้ประพฤติตน
เป็นคนดีตลอดระยะเวลาดังกล่าว

ประมวลกฎหมายอาญาจีน¹

มาตรา 57 ในเมื่อมีคำพิพากษาลงโทษให้พิจารณาพฤติการณ์ทั้งปวงแห่งคดี
และให้สนใจเป็นพิเศษในหัวข้อดังต่อไปนี้ ในการพิจารณาความหนักเบาแห่งคำพิพากษา

1. มูลเหตุชักจูงใจ สำหรับการกระทำผิด
2. ความมุ่งหมายของการกระทำผิด
3. ความขู่ข่มในขณะกระทำผิด
4. ปัจจัยซึ่งใช้ในการกระทำผิด
5. ความเป็นอยู่ในการดำรงชีพของผู้กระทำผิด
6. ความประพฤติของผู้กระทำผิด
7. ความรู้ทั่วไปของผู้กระทำผิด
8. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำผิดและผู้เสียหาย
9. อันตรายหรือความเสียหายที่เกิดจากการกระทำผิด
10. ความประพฤติของผู้กระทำผิดภายหลังการกระทำผิด

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 23. และหมายถึงจีนคณะชาติหรือจีนไต้หวันหรือ
สาธารณรัฐจีน (Republic of China)

มาตรา 58 ถ้าจะลงโทษปรับให้ค่าหนึ่งถึงความสามารถในทางการเงิน
 ประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดจะได้รับจากการกระทำความผิด โดยเพิ่มเติมจากบทบัญญัติ
 แห่งมาตราก่อน ถ้าประโยชน์ที่ได้รับเกินกว่าโทษขั้นสูง อาจเพิ่มโทษปรับให้สูงขึ้นตามที่
 เห็นสมควรภายในขอบเขตแห่งประโยชน์ที่ได้รับมา

ประมวลกฎหมายอาญาอาศาลี ค.ศ. 1931¹

บทที่ 1

การกำหนดโทษและการลงโทษ

มาตรา 132 ผู้พิพากษาผู้มีคุณพินิจโดยอิสระกำหนดโทษภายในกรอบ
 (ของโทษ) ที่กฎหมายกำหนดไว้ ผู้พิพากษาต้องแสดงเหตุผลอันแสดงให้เห็นว่า การใช้
 คุณพินิจโดยอิสระของผู้พิพากษาเป็นสิ่งถูกต้องชอบธรรม

ในการเพิ่มและลดโทษจะเกินขอบเขตที่กฎหมายกำหนดไว้ สำหรับโทษแต่ละ
 ชนิดไม่ได้ เว้นแต่ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นพิเศษ

มาตรา 133 ในการใช้คุณพินิจอิสระตามที่กล่าวมาในมาตราก่อน ผู้พิพากษา
 ต้องคำนึงถึงความหนักเบาแห่งการกระทำความผิด ซึ่งได้แก่

1. สภาพ ลักษณะ ปัจจัย วัตถุ เวลา สถานที่ และ พฤติการณ์อื่น ๆ ของ
 การกระทำความผิด

2. ความหนักเบาแห่งความเสียหายหรืออันตรายซึ่งเกิดแก่ผู้เสียหาย

3. ความหนักแน่นแห่งเจตนาหรือซัดแห่งความประมาท

นอกจากนั้นผู้พิพากษายังต้องคำนึงถึงความโน้มเอียงที่จะกระทำความผิดของ
 ผู้กระทำ ซึ่งได้แก่

1. มูลเหตุซึ่งจูงใจให้กระทำความผิดอาญา และลักษณะของผู้กระทำ

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 20.

2. การลงโทษหรือการพิจารณาคดีแยกก่อน ๆ และโดยทั่วไป ความประพฤติ และการดำเนินชีวิตของผู้กระทำก่อนการกระทำความผิด
3. ความประพฤติในระหว่างและภายหลังกระทำความผิด
4. ฐานะของผู้กระทำความผิดในทางส่วนตัวในทางครอบครัวและในทางสังคม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

ประมวลกฎหมายอาญา ปี พ.ศ. 2499

พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2502

พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518

คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 41 พ.ศ. 2519

พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติ
ไฟ้ไร้ประมวลกฎหมายอาญา
พ.ศ. 2499

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ไฟ้ไร้ ณ วันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2499
เป็นปีที่ 11 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายอาญาเสียใหม่ เพราะตั้งแต่ได้
ประกาศใช้กฎหมายลักษณะอาญา ในพุทธศักราช 2451 เป็นต้นมา พฤติการณ์ของ
บ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำ
และยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติไฟ้ไร้ประมวล
กฎหมายอาญา พ.ศ. 2499"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ไฟ้ไร้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ประมวลกฎหมายอาญาท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2500 เป็นต้นไป

มาตรา 4 เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว ให้ยกเลิกกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา 5 เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว ในกรณีที่กฎหมายใดได้กำหนดโทษโดยอ้างถึงโทษฐานลหุโทษในกฎหมายลักษณะอาญาไว้ ให้ถือว่ากฎหมายนั้นได้อ้างถึงโทษ ดังต่อไปนี้

ถ้าอ้างถึงโทษชั้น 1 หมายความว่า ปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

ถ้าอ้างถึงโทษชั้น 2 หมายความว่า ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ถ้าอ้างถึงโทษชั้น 3 หมายความว่า จำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าอ้างถึงโทษชั้น 4 หมายความว่า จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 6 เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว ในการจำคุกแทนค่าปรับตามกฎหมายใด ไม่ว่ากฎหมายนั้นจะมีบัญญัติไว้ประการใด ให้นำประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ แต่สำหรับความผิดที่ได้กระทำก่อนวันที่ประมวลกฎหมายอาญาใช้บังคับ มิให้ถึงซึ่งเกินกว่าหนึ่งปีสำหรับโทษปรับกระหนงเดียว และสองปีสำหรับโทษปรับหลายกระหนง

มาตรา 7 ในกรณีวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามมาตรา 46 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ เสมือนเป็นความผิดอาญา แต่ห้ามมิให้คุมขังชั้นสอบสวนเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาจนถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ แต่มิให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับมาศาล รวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย

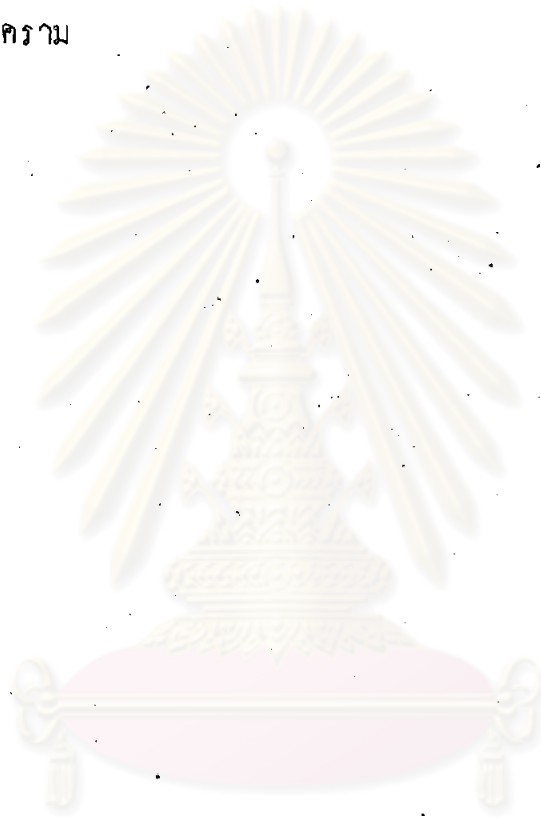
มาตรา 8 เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดอ้างถึงกฎหมายลักษณะอาญา หรืออ้างถึงบทบัญญัติแห่งกฎหมายลักษณะอาญา ให้ถือว่า

บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นอ้างถึงประมวลกฎหมายอาญา หรือบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย
อาญาในบทมาตราที่มีนัยเช่นเดียวกัน แล้วแต่กรณี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ
ประมวลกฎหมายอาญา

ภาค 1	บทบัญญัติทั่วไป	มาตรา
ลักษณะ 1	บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไป	
หมวด 1	บทนิยาม	1
หมวด 2	การใช้กฎหมายอาญา	2 - 17
หมวด 3	โทษและวิธีการเพื่อความปลอดภัย	
ส่วนที่ 1	โทษ	18 - 38
ส่วนที่ 2	วิธีการเพื่อความปลอดภัย	39 - 50
ส่วนที่ 3	วิธีเพิ่ม ลดโทษ และการรอกการลงโทษ	51 - 58
หมวด 4	ความรับผิดชอบในทางอาญา	59 - 79
หมวด 5	การพยายามกระทำความผิด	80 - 82
หมวด 6	ตัวการและผู้สนับสนุน	83 - 89
หมวด 7	การกระทำความผิดหลายบท หรือหลายกระทง	90 - 91
หมวด 8	การกระทำความผิดอื่น	92 - 94
หมวด 9	อายุความ	95 - 101
ลักษณะ 2	บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดลหุโทษ	102 - 106
ภาค 2	ความผิด	
ลักษณะ 1	ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร	

มาตรา

หมวด 1	ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์	107-112
หมวด 2	ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายใน ราชอาณาจักร	113-118
หมวด 3	ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐ ภายนอกราชอาณาจักร	119-129
หมวด 4	ความผิดต่อสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ	130-135
ลักษณะ 2	ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง	
หมวด 1	ความผิดต่อเจ้าพนักงาน	136-146
หมวด 2	ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ	147-166
ลักษณะ 3	ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม	
หมวด 1	ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม	167-199
หมวด 2	ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม	200-205
ลักษณะ 4	ความผิดเกี่ยวกับศาสนา	206-208
ลักษณะ 5	ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	209-216
ลักษณะ 6	ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน	217-239
ลักษณะ 7	ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง	
หมวด 1	ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา	240-249
หมวด 2	ความผิดเกี่ยวกับดวงตรา แสตมป์และตั๋ว	250-263
หมวด 3	ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร	264-269
ลักษณะ 8	ความผิดเกี่ยวกับการค้า	270-275
ลักษณะ 9	ความผิดเกี่ยวกับเพศ	276-287
ลักษณะ 10	ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	
หมวด 1	ความผิดต่อชีวิต	288-294

	หมวด 2	ความผิดต่อร่างกาย	295-300
	หมวด 3	ความผิดฐานทำให้แท้งลูก	301-305
	หมวด 4	ความผิดฐานทอคั้งเค็ก คนป่วยเจ็บ หรือคนชรา	306-308
ลักษณะ 11		ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง	
	หมวด 1	ความผิดต่อเสรีภาพ	309-321
	หมวด 2	ความผิดฐานเบียดเบียนความลับ	322-325
	หมวด 3	ความผิดฐานหมิ่นประมาท	326-333
ลักษณะ 12		ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	
	หมวด 1	ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์	334-336
	หมวด 2	ความผิดฐานกรรโชก รัคเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์	337-340
	หมวด 3	ความผิดฐานฉ้อโกง	341-348
	หมวด 4	ความผิดฐานโกงเจ้าหนี้	349-351
	หมวด 5	ความผิดฐานยักยอก	352-356
	หมวด 6	ความผิดฐานรับของโจร	357
	หมวด 7	ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สิน	358-361
	หมวด 8	ความผิดฐานบุกรุก	362-366
ภาค 3		ลหุโทษ	367-398

ประมวลกฎหมายอาญา

ภาค 1.

บทบัญญัติทั่วไป

ลักษณะ 1

บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไป

หมวด 1

บทนิยาม

มาตรา 1 ในประมวลกฎหมายนี้

- (1) "โคythทุจริต" หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น
- (2) "ทางสาธารณ" หมายความว่า ทางบกหรือทางน้ำสำหรับประชาชนใช้ในการจราจร และให้หมายความรวมถึงทางรถไฟและทางรถรางที่มีรถเดิน สำหรับประชาชนโดยสาธารณะ
- (3) "สาธารณสถาน" หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ซึ่งประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้
- (4) "เคหสถาน" หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรงเรือ หรือแพ ซึ่งคนอยู่อาศัยและให้หมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นด้วย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม
- (5) "อาวุธ" หมายความว่า สิ่งซึ่งไม่เป็นอาวุธโดยสภาพ แต่ซึ่งได้ใช้หรือเจตนาจะใช้ประทุษร้ายร่างกายถึงอันตรายสาหัสอย่างอาวุธ
- (6) "ใช้กำลังประทุษร้าย" หมายความว่า ทำการประทุษร้ายแก่กายหรือจิตใจของบุคคล ไม่ว่าจะทำด้วยใช้แรงกายภาพหรือด้วยวิธีอื่นใด และให้หมายความ

รวมถึงการกระทำใด ๆ ซึ่งเป็นเหตุให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดอยู่ภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้
ไม่ว่าจะโดยใช่เหตุทำให้มีเมฆ สกตจิต หรือใช้วิธีอื่นใดอันคล้ายคลึงกัน

(7) "เอกสาร" หมายความว่า กระจกหรือวัตถุอื่นใดซึ่งได้ทำให้ปรากฏ
ความหมายด้วยตัวอักษร ตัวเลข ผังหรือแผนแบบอย่างอื่น จะเป็นโดยวิธีพิมพ์ถ่ายภาพ
หรือวิธีอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งความหมายนั้น

(8) "เอกสารราชการ" หมายความว่า เอกสารซึ่งเจ้าพนักงานได้ทำขึ้น
หรือรับรองในหน้าที่ และให้หมายความรวมถึงสำเนาเอกสารนั้น ๆ ที่เจ้าพนักงานได้รับ
รองในหน้าที่ด้วย

(9) "เอกสารสิทธิ" หมายความว่า เอกสารที่เป็นหลักฐานแห่งการก่อ
เปลี่ยนแปลง โอน สงวนหรือระงับซึ่งสิทธิ

(10) "ลายมือชื่อ" หมายความว่า รวมถึงลายพิมพ์นิ้วมือและเครื่องหมายซึ่ง
บุคคลลงไว้แทนลายมือชื่อของตน

(11) "กลางคืน" หมายความว่า เวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกและพระ
อาทิตย์ขึ้น

(12) "คุมขัง" หมายความว่า คุมตัว ควบคุม ชัง กักขังหรือจำคุก

(13) "ค่าไถ่" หมายความว่า ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่เรียกเอา หรือ
ให้เพื่อแลกเปลี่ยนเสรีภาพของผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกทวงหนี้ยวหรือผู้ถูกกักขัง

หมวด 2

การใช้กฎหมายอาญา

มาตรา 2 บุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมาย
ที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำ
ความผิดนั้น ต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ถ้าตามบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังการกระทำ เช่นนั้นไม่เป็นความ
ผิดต่อไป ให้ผู้ที่ได้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด และถ้าได้มีคำพิพาก
ษาถึงที่สุดให้ลงโทษแล้ว ก็ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดนั้น

ถ้ารับโทษอยู่ก็ให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลง

มาตรา 3 ถ้ากฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด ให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิด ไม่ว่าในทางใด เว้นแต่คดีถึงที่สุดแล้ว แต่ในกรณีคดีถึงที่สุดแล้วดังต่อไปนี้

(1) ถ้าผู้กระทำความผิดยังไม่ได้รับโทษ หรือกำลังรับโทษอยู่ และโทษที่กำหนดตามคำพิพากษาหนักกว่าโทษที่กำหนดตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง เมื่อส่วนรวมความปรากฏแก่ศาลหรือเมื่อผู้กระทำความผิด ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อนุญาตของผู้นั้นหรือพนักงานอัยการร้องขอ ให้ศาลกำหนดโทษเสียใหม่ตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง ในการที่ศาลจะกำหนดโทษใหม่นี้ ถ้าปรากฏว่า ผู้กระทำความผิดได้รับโทษมาแล้ว เมื่อใดค่านึงถึงโทษตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง หากเห็นเป็นการสมควร ศาลจะกำหนดโทษน้อยกว่าโทษขั้นต่ำที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดไว้ถ้าหากมีก็ได้ หรือถ้าเห็นว่าโทษที่ผู้กระทำความผิดได้รับมาแล้วเป็นการเพียงพอ ศาลจะปล่อยผู้กระทำความผิดไปก็ได้

(2) ถ้าศาลพิพากษาให้ประหารชีวิตผู้กระทำความผิดและตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง โทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดไม่ถึงประหารชีวิต ให้งดการประหารชีวิตผู้กระทำความผิด และให้ถือว่าโทษประหารชีวิตตามคำพิพากษาได้เปลี่ยนเป็นโทษสูงสุดที่จะพึงลงได้ตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง

มาตรา 4 ผู้ใดกระทำความผิดในราชอาณาจักร ต้องรับโทษตามกฎหมาย การกระทำความผิดในเรือไทยหรืออากาศยานไทย ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด ให้ถือว่ากระทำความผิดในราชอาณาจักร

มาตรา 5 ความผิดใดที่การกระทำแม้แต่ส่วนหนึ่งส่วนใดได้กระทำในราชอาณาจักรก็ดี ผลแห่งการกระทำเกิดในราชอาณาจักรโดยผู้กระทำประสงค์ให้ผลนั้นเกิดในราชอาณาจักร หรือโดยลักษณะแห่งการกระทำ ผลที่เกิดขึ้นนั้นควรเกิดในราชอาณาจักรหรือย่อมจะเล็งเห็นได้ว่าผลนั้นจะเกิดในราชอาณาจักรก็ดี ให้ถือว่าความผิดนั้นได้กระทำในราชอาณาจักร

ในกรณีการเตรียมการ หรือพยายามกระทำการใด ซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด แม้การกระทำนั้นจะไต่กระทำนอกราชอาณาจักร ถ้าหากการกระทำนั้นจะไต่กระทำตลอดไปจนถึงขั้นความผิดสำเร็จ ผลจะเกิดขึ้นในราชอาณาจักร ให้ถือว่า การเตรียมการหรือพยายามกระทำผิดนั้นไต่กระทำในราชอาณาจักร

มาตรา 6 ความผิดใดที่ไต่กระทำในราชอาณาจักรหรือที่ประมวลกฎหมายนี้ถือว่าไต่กระทำในราชอาณาจักร แม้การกระทำของผู้เป็นคู่การด้วยกัน ของผู้สนับสนุน หรือของผู้ใช้ให้กระทำความผิดนั้นจะไต่กระทำนอกราชอาณาจักร ก็ให้ถือว่าตัวการ ผู้สนับสนุนหรือผู้ใช้ให้กระทำไต่กระทำในราชอาณาจักร

มาตรา 7 ผู้ไต่กระทำความผิดถึงระบุไว้ต่อไปนี้ นอกราชอาณาจักร จะต้องรับโทษในราชอาณาจักร คือ

(1) ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 107 ถึงมาตรา 129

(2) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 339 และความผิดฐานปล้นทรัพย์ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 340 ซึ่งไต่กระทำในทะเลหลวง

มาตรา 8 ผู้ไต่กระทำความผิดนอกราชอาณาจักร และ

(ก) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนไทย และรัฐบาลแห่งประเทศที่ความผิดได้เกิดขึ้น หรือผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ หรือ

(ข) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนต่างด้าว และรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย และผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ

ถ้าความผิดนั้นเป็นความผิดถึงระบุไว้ต่อไปนี้ จะต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร คือ

(1) ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 217 มาตรา 218 มาตรา 221 ถึงมาตรา 223 ทั้งนี้เว้นแต่กรณีเกี่ยวกับมาตรา 220 วรรคแรก และมาตรา 224 มาตรา 226 มาตรา 228 ถึงมาตรา 232 มาตรา 237 และมาตรา 233 ถึงมาตรา 236 ทั้งนี้เฉพาะเมื่อเป็นกรณีต้องระวางโทษ

ตามมาตรา 238

(2) ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 264 มาตรา 265 มาตรา 266 (1) และ (2) มาตรา 268 ทั้งนี้เว้นแต่กรณีเกี่ยวกับมาตรา 267 และ มาตรา 269

(3) ความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 276 มาตรา 280 และมาตรา 285 ทั้งนี้เฉพาะที่เกี่ยวกับมาตรา 276

(4) ความผิดต่อชีวิต ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 288 ถึงมาตรา 290

(5) ความผิดต่อร่างกาย ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 295 ถึงมาตรา 298

(6) ความผิดฐานทอکتหึ่งเด็ก คนป่วยเจ็บหรือคนชรา ตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 306 ถึงมาตรา 308

(7) ความผิดต่อเสรีภาพ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 309 มาตรา 310 มาตรา 312 ถึงมาตรา 315 และมาตรา 317 ถึงมาตรา 320

(8) ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ถึงมาตรา 336

(9) ความผิดฐานกรรโชก รัศเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์ ตาม ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 337 ถึงมาตรา 340

(10) ความผิดฐานฉ้อโกง ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 341 ถึงมาตรา 344 มาตรา 346 และมาตรา 347

(11) ความผิดฐานยักยอก ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 352 ถึงมาตรา 354

(12) ความผิดฐานรับของโจร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 357

(13) ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 358 ถึงมาตรา

360

มาตรา 9 เจ้าพนักงานของรัฐบาลไทยกระทำความผิด ตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 147 ถึงมาตรา 166 และมาตรา 200 ถึงมาตรา 205 นอกราชอาณาจักร จะต้องรับโทษในราชอาณาจักร

มาตรา 10 ผู้ใดกระทำการนอกราชอาณาจักร ซึ่งเป็นความผิดตามมาตราต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในมาตรา 7 (2) และ (3) มาตรา 8 และมาตรา 9 ห้ามมิให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักรเพราะการกระทำนั้นอีก ถ้า

(1) ได้มีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศอันถึงที่สุดให้ปล่อยตัวผู้นั้น หรือ

(2) ศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษ และผู้นั้นไต่พันโทษแล้ว

ถ้าผู้ใดของคำพิพากษาได้รับโทษสำหรับการกระทำนั้นตามคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศมาแล้ว แต่ยังไม่พ้นโทษ ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงโทษที่ผู้นั้นได้รับมาแล้ว

มาตรา 11 ผู้ใดกระทำความผิดในราชอาณาจักร หรือกระทำความผิดที่ประมวลกฎหมายนี้ถือว่าได้กระทำในราชอาณาจักร ถ้าผู้นั้นได้รับโทษสำหรับการกระทำนั้นตามคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศมาแล้วทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงโทษที่ผู้นั้นได้รับมาแล้ว

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดในราชอาณาจักร หรือกระทำความผิดที่ประมวลกฎหมายนี้ถือว่า ได้กระทำในราชอาณาจักร ได้ถูกฟ้องต่อศาลในต่างประเทศโดยรัฐบาลไทยร้องขอ ห้ามมิให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักรเพราะการกระทำนั้นอีก ถ้า

(1) ได้มีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศอันถึงที่สุดให้ปล่อยตัวผู้นั้น หรือ

(2) ศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษ และผู้นั้นไต่พันโทษแล้ว

มาตรา 12 วิธีการเพื่อความปลอดภัย จะใช้บังคับแก่บุคคลใดก็ได้ ก็ต่อเมื่อมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้ใช้บังคับได้เท่านั้น และกฎหมายที่จะใช้บังคับนั้นให้ใช้กฎหมายในขณะที่ศาลพิพากษา

มาตรา 13 ถ้าตามบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังได้มีการยกเลิกวิธีการเพื่อความปลอดภัยใด และถ้าผู้ใดถูกใช้บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยนั้นอยู่

ก็ให้ศาลสั่ง ระวังการไต่บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยนั้นเสีย เมื่อสำนวนความปรากฏ แก่ศาล หรือเมื่อผู้นั้น ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อนุญาตของผู้นั้นหรือพนักงาน อัยการร้องขอ

มาตรา 14 ในกรณีที่มีผู้ถูกไต่บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยโดยอยู่ และได้ มีบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่จะสั่งให้มีการไต่บังคับ วิธีการเพื่อความปลอดภัยนั้นไป ซึ่งเป็นผลอันไม่อาจนำมาไต่บังคับแก่กรณีของผู้นั้นได้ หรือนำมาไต่บังคับได้แต่การไต่บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามบทบัญญัติของกฎหมาย ที่บัญญัติในภายหลัง เป็นคุณแก่ผู้นั้นยิ่งกว่า เมื่อสำนวนความปรากฏแก่ศาล หรือเมื่อผู้นั้น ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อนุญาตของผู้นั้นหรือพนักงานอัยการร้องขอต่อศาลให้ยก เลิกการไต่บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัย หรือร้องขอรับผลตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นั้นแล้วแต่กรณี ให้ศาลมีอำนาจสั่งตามที่เห็นสมควร

มาตรา 15 ถ้าตามบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง โทษใดได้ เปลี่ยนลักษณะมาเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัย และได้มีคำพิพากษาลงโทษนั้นแก่บุคคล ใดไว้ ก็ให้ถือว่าโทษที่ลงนั้นเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยด้วย

ในกรณีดังกล่าวในวรรคแรก ถ้ายังไม่ไต่ลงโทษผู้นั้น หรือผู้นั้นยังรับโทษอยู่ ก็ให้ไต่บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้นั้นต่อไป และถ้าหากว่าตามบทบัญญัติของ กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังมีเงื่อนไขที่จะสั่งให้มีการไต่บังคับวิธีการเพื่อความ ปลอดภัย อันไม่อาจนำมาไต่บังคับแก่กรณีของผู้นั้น หรือนำมาไต่บังคับได้ แต่การไต่บังคับวิธีการ เพื่อความปลอดภัยตามบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง เป็นคุณแก่ผู้นั้นยิ่งกว่า เมื่อ สำนวนความปรากฏแก่ศาล หรือเมื่อผู้นั้น ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อนุญาตของผู้นั้น หรือพนักงานอัยการร้องขอต่อศาลให้ยกเลิกการไต่บังคับวิธีการเพื่อความ ปลอดภัย หรือ ร้องขอรับผลตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นแล้วแต่กรณี ให้ศาลมีอำนาจสั่งตามที่เห็นสมควร

มาตรา 16 เมื่อศาลได้พิพากษาให้ไต่บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ใด แล้ว ถ้าภายหลังความปรากฏแก่ศาลตามคำเสนอของผู้นั้นเอง ผู้แทนโดยชอบธรรมของ

ผู้นั้น ผู้ดูแลของผู้นั้นหรือพนักงานอัยการว่า พฤติการณ์เกี่ยวกับการใช้บังคับนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ศาลจะสั่งเพิกถอนหรือถอนการใช้อำนาจวิธีการเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้นั้นไว้ชั่วคราวตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา 17 บทบัญญัติในภาค 1 แห่งประมวลกฎหมายนี้ ให้ใช้ในกรณีแห่งความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย เว้นแต่กฎหมายนั้น ๆ จะได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด 3

โทษและวิธีการเพื่อความปลอดภัย

ส่วนที่ 1

โทษ

มาตรา 18 โทษสำหรับลงแก่ผู้กระทำความผิด มีดังนี้

- (1) ประหารชีวิต
- (2) จำคุก
- (3) กักขัง
- (4) ปรับ
- (5) ริบทรัพย์สิน

มาตรา 19 ผู้ใดต้องโทษประหารชีวิต ให้เอาไปยิงเสียให้ตาย

มาตรา 20 บรรดาความผิดที่กฎหมายกำหนดให้ลงโทษทั้งจำคุกและปรับด้วยนั้น ถ้าศาลเห็นสมควรจะลงแต่โทษจำคุกก็ได้

มาตรา 21 ในการคำนวณระยะเวลาจำคุก ให้นับวัน เริ่มจำคุกรวมคำนวณเข้าด้วย และให้นับเป็นหนึ่งวันเต็มโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

ถ้าระยะเวลาที่คำนวณนั้นกำหนดเป็นเดือน ให้นับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน ถ้ากำหนดเป็นปี ให้คำนวณตามปีปฏิทินในราชการ

เมื่อผู้ต้องคำพิพากษาถูกจำคุกครบกำหนดแล้ว ให้ปล่อยตัวในวันถัดจากวันที่

ครบกำหนด

มาตรา 22 โทษจำคุก ให้เริ่มแต่วันมีคำพิพากษา แต่สำหรับผู้ต้องคำพิพากษา ถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา เว้นแต่คำพิพากษานั้นจะกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่คำพิพากษากล่าวไว้เป็นอย่างอื่น โทษจำคุกตามคำพิพากษาเมื่อรวมจำนวนวันที่ถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษาในคดีเรื่องนั้นเข้าด้วยแล้ว ต้องไม่เกินอัตราโทษชั้นสูงของกฎหมายที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่ใดกระทำความผิดนั้น ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนบทบัญญัติในมาตรา 91

มาตรา 23 ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุก และในคดีนั้นศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อน แต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ใดกระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ศาลจะพิพากษาให้ลงโทษกักขังไม่เกินสามเดือนแทนโทษจำคุกนั้นก็ได้

มาตรา 24 ผู้ใดต้องโทษกักขัง ให้กักตัวไว้ในสถานที่กักขังซึ่งกำหนดไว้ อันมิใช่เรือนจำ

ถ้าศาลเห็นเป็นการสมควร จะสั่งในคำพิพากษาให้กักขังผู้กระทำความผิดไว้ในที่อาศัยของผู้นั้นเองหรือของผู้อื่นที่ยินยอมรับผู้นั้นไว้ หรือสถานที่อื่นที่อาจกักขังได้ เพื่อให้เหมาะสมกับประเภทหรือสภาพของผู้ถูกกักขังก็ได้

มาตรา 25 ผู้ต้องโทษกักขังในสถานที่ซึ่งกำหนด จะได้รับการเลี้ยงดูจากสถานที่นั้น แต่ภายใต้ขอบบังคับของสถานที่ผู้ต้องโทษกักขังมีสิทธิที่จะรับประทานอาหารจากภายนอกโดยค่าใช้จ่ายของตนเอง ใช้อุปกรณ์ของตนเอง ได้รับการเยี่ยมอย่างน้อยวันละหนึ่งชั่วโมง และรับและส่งจดหมายได้

ผู้ต้องโทษกักขังจะต้องทำงานตามระเบียบ ขอบบังคับ และวินัย ถ้าผู้ต้องโทษกักขังประสงค์จะทำงานอย่างอื่นก็ให้อนุญาตให้เลือกทำได้ตามประเภทงานที่ตนสมัคร แต่ต้องไม่ขัดต่อระเบียบ ขอบบังคับ วินัย หรือความปลอดภัยของสถานที่นั้น

มาตรา 26 ถ้าผู้คองโทษกักขังถูกกักขังในที่อาศัยของผู้นั้นเอง หรือของผู้อื่นที่ยินยอมรับผู้นั้นไว้ ผู้คองโทษกักขังนั้นมีสิทธิที่จะดำเนินการในวิชาชีพหรืออาชีพของตนในสถานที่ดังกล่าวได้ ในกรณีนี้ ศาลจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้คองโทษกักขังปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่ก็ได้ แล้วแต่ศาลจะเห็นสมควร

มาตรา 27 ถ้าในระหว่างที่ผู้คองโทษกักขังได้รับโทษกักขังอยู่ ความปรากฏแก่ศาลเอง หรือปรากฏแก่ศาลตามคำแถลงของพนักงานอัยการหรือผู้ควบคุมดูแลสถานที่กักขังว่า

- (1) ผู้คองโทษกักขังฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับหรือวินัยของสถานที่กักขัง
- (2) ผู้คองโทษกักขัง ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด หรือ
- (3) ผู้คองโทษกักขังต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก

ศาลอาจเปลี่ยนโทษกักขังเป็นโทษจำคุก มีกำหนดเวลาตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินกำหนดเวลาของโทษกักขังที่ผู้คองโทษกักขังจะต้องได้รับต่อไป

มาตรา 28 ผู้ใดคองโทษปรับ ผู้นั้นจะต้องชำระเงินตามจำนวนที่กำหนดไว้ในคำพิพากษาศาล

มาตรา 29 ผู้ใดคองโทษปรับ และไม่ชำระค่าปรับภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลพิพากษา ผู้นั้นจะต้องถูกยึดทรัพย์สินใช้ค้ำปรับ หรือมิฉะนั้นจะต้องถูกกักขังแทนค่าปรับ แต่ถ้ามองเห็นเหตุอันควรสงสัยว่าผู้นั้นจะหลีกเลี่ยงไม่ชำระค่าปรับ ศาลจะสั่งเรียกประกันหรือจะสั่งให้กักขังผู้นั้นแทนค่าปรับ ไปพลางก่อนก็ได้

ความในวรรคสองของมาตรา 24 มิให้นำมาใช้บังคับแก่การกักขังแทนค่าปรับ

มาตรา 30 ในการกักขังแทนค่าปรับ ให้ถืออัตราห้าบาทต่อหนึ่งวัน และไม่ว่าในกรณีความผิดกระหนงเดียวหรือหลายกระหนง ห้ามกักขังเกินกำหนดหนึ่งปี เว้นแต่ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทขึ้นไป ศาลจะสั่งให้กักขังแทนค่าปรับเป็นระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีก็ได้

* มาตรา 30 ได้ถูกแก้ไขโดยมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ป.อาญา ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2518

ในการคำนวณระยะเวลา นั้น ให้นับวันเริ่มกักขังแทนค่าปรับรวมเข้าด้วยและให้นับเป็นหนึ่งวันเต็มโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

ในกรณีที่ผู้ต้องโทษปรับถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังนั้นออกจากจำนวนเงินค่าปรับ โดยถืออัตราห้าบาทต่อหนึ่งวัน เว้นแต่ผู้ต้องคำพิพากษาให้ลงโทษทั้งจำคุกและปรับ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าจะต้องหักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากเวลาจำคุกตามมาตรา 22 ก็ให้หักออกเสียก่อน เหลือเท่าใดจึงให้หักออกจากเงินค่าปรับ

เมื่อผู้ต้องโทษปรับ ถูกกักขังแทนค่าปรับครบกำหนดแล้ว ให้ปล่อยตัวในวันถัดจากวันที่ครบกำหนด ถ้านำเงินค่าปรับมาชำระครบแล้ว ให้ปล่อยตัวไปทันที

มาตรา 31 ในกรณีที่ศาลจะพิพากษาให้ปรับผู้กระทำความผิดหลายคน ในความผิดอันเดียวกัน ในกรณีเดียวกันให้ศาลลงโทษปรับเรียงตามรายตัวบุคคล

มาตรา 32 ทรัพย์สินใดที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่า ผู้ใดทำหรือมีไว้เป็นความผิด ให้รับเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าเป็นของผู้กระทำความผิด และมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา 33 ในการริบทรัพย์สิน นอกจากศาลจะมีอำนาจริบตามกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ริบทรัพย์สินดังต่อไปนี้ด้วย คือ

- (1) ทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้ใช้ หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด หรือ
- (2) ทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้มาโดยได้กระทำความผิด เว้นแต่ทรัพย์สินเหล่านั้นเป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความผิด

มาตรา 34 บรรดาทรัพย์สิน

- (1) ซึ่งได้ให้ตามความในมาตรา 143 มาตรา 144 มาตรา 149 มาตรา 150 มาตรา 167 มาตรา 201 หรือมาตรา 202 หรือ
- (2) ซึ่งได้ให้เพื่อจูงใจบุคคลให้กระทำความผิด หรือเพื่อเป็นรางวัลในการที่บุคคลได้กระทำความผิด

ให้รับเสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจช่วยใน

การกระทำความผิด

มาตรา 35 ททรัพย์สิ้นซึ่งศาลพิพากษาให้ริบให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ศาลจะพิพากษาให้ทำให้ทรัพย์สิ้นนั้นใช้ไม่ได้ หรือทำลายทรัพย์สิ้นนั้นเสียก็ได้

มาตรา 36 ในกรณีที่ศาลสั่งให้ริบทรัพย์สิ้นตามมาตรา 33 หรือมาตรา 34 ไปแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำเสนอของเจ้าของแท้จริงว่า ผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ก็ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สิ้น ถ้าทรัพย์สิ้นนั้นยังคงมีอยู่ในความครอบครองของเจ้าพนักงาน แต่คำเสนอของเจ้าของแท้จริงนั้นจะต้องกระทำต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันคำพิพากษาถึงที่สุด

มาตรา 37 ถ้าผู้ที่ศาลสั่งให้ส่งทรัพย์สิ้นที่ริบไม่ส่งภายในเวลาที่ศาลกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งคังต่อไปนี้

- (1) ให้ยึดทรัพย์สิ้นนั้น
- (2) ให้ชำระราคาหรือสั่งยึดทรัพย์สิ้นอื่นของผู้นั้นใช้ราคาจนเต็ม หรือ
- (3) ในกรณีที่ศาลเห็นว่า ผู้นั้นจะส่งทรัพย์สิ้นที่สั่งให้ส่งได้ แต่ไม่ส่งหรือชำระราคาทรัพย์สิ้นนั้นได้ แต่ไม่ชำระ ให้ศาลมีอำนาจกักขังผู้นั้นไว้จนกว่าจะปฏิบัติตามคำสั่ง แต่ไม่เกินหนึ่งปี แต่ถาภายหลังปรากฏแก่ศาลเอง หรือโดยคำเสนอของผู้นั้นว่า ผู้นั้นไม่สามารถส่งทรัพย์สิ้นหรือชำระราคาได้ ศาลจะสั่งให้ปล่อยตัวผู้นั้นไปก่อนครบกำหนดก็ได้

มาตรา 38 โทษให้เป็นอันระงับไปด้วยความตายของผู้กระทำความผิด

ส่วนที่ 2

วิธีการเพื่อความปลอดภัย

มาตรา 39 วิธีการเพื่อความปลอดภัย มีดังนี้

- (1) กักกัน
- (2) ห้ามเข้าเขตกำหนด
- (3) เรียกประกันทัณฑ์บน

- (4) คุมตัวไว้ในสถานพยาบาล
- (5) ห้ามการประกอบอาชีพบางอย่าง

มาตรา 40 ถัดกัน คือ การควบคุมผู้กระทำความผิดคดีนี้เสียไว้ในเขตกำหนด เพื่อป้องกันการกระทำความผิด เพื่อคดีนี้เสีย และเพื่อฝึกหัดอาชีพ

มาตรา 41 ผู้ใดเคยถูกศาลพิพากษาให้กักกันมาแล้ว หรือเคยถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกไม่ต่ำกว่าหกเดือนมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสองครั้งในความผิดดังต่อไปนี้ คือ

- (1) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 209 ถึงมาตรา 216
- (2) ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 217 ถึงมาตรา 224
- (3) ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 240 ถึงมาตรา 246
- (4) ความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 276 ถึงมาตรา 286
- (5) ความผิดต่อชีวิต ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 288 ถึงมาตรา 290
มาตรา 292 ถึงมาตรา 294
- (6) ความผิดต่อร่างกาย ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 295 ถึงมาตรา 299
- (7) ความผิดต่อเสรีภาพ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 309 ถึงมาตรา 320
- (8) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ถึงมาตรา 340 มาตรา 354 และมาตรา 357

และภายในเวลาสิบปี นับแต่วันที่ผู้นั้นได้พ้นจากการกักกัน หรือพ้นโทษแล้วแต่กรณี ผู้นั้นได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดในบรรดาที่ระบุไว้ข้างนั้นอีกจนศาลพิพากษาลงโทษจำคุกไม่ต่ำกว่าหกเดือนสำหรับการกระทำความผิดนั้น ศาลอาจถือว่าผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดคดีนี้เสีย และจะพิพากษาให้กักกันมีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามปีและไม่เกินสิบปีก็ได้

ความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่มีอายุยังไม่เกินสิบเจ็ดปีนั้น มิให้ถือเป็นความผิดที่จะนำมาพิจารณาแก้กันตามมาตรา ๓๓

มาตรา ๔๒ ในการคำนวณระยะเวลาแก้กัน ให้นับวันที่ศาลพิพากษาเป็นวันเริ่มแก้กัน แต่ถ้ายังมีโทษจำคุกหรือกักขังที่ยังต้องแก้กันนั้นจะต้อง รับอยู่ก็ให้จำคุกหรือกักขังเสียก่อนและให้นับวันถัดจากวันที่พ้นโทษจำคุกหรือพ้นจากกักขังเป็นวันเริ่มแก้กัน

ระยะเวลาแก้กัน และการปล่อยตัวผู้ถูกแก้กัน ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๓ การฟ้องขอให้แก้กันเป็นอำนาจของพนักงานอัยการโดยเฉพาะ และจำขอ รวมกันไปในฟ้องคดีอื่น เป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้แก้กันหรือจะฟ้องภายหลังก็ได้

มาตรา ๔๔ ห้ามเข้าเขตกำหนด คือการห้ามมิให้เข้าไปในท้องที่หรือสถานที่ที่กำหนดไว้ในคำพิพากษา

มาตรา ๔๕ เมื่อศาลพิพากษาให้ลงโทษผู้ใด และศาลเห็นสมควรเพื่อความปลอดภัยของประชาชน ไม่ว่าจะมีความผิดหรือไม่ ศาลอาจสั่งในคำพิพากษาว่าเมื่อผู้นั้นพ้นโทษตามคำพิพากษาแล้ว ห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าไปในเขตกำหนดเป็นเวลาไม่เกินห้าปี

มาตรา ๔๖ ถ้าความปรากฏแก่ศาล ตามข้อเสนอของพนักงานอัยการว่าผู้ใดจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นก็ตี ในการพิจารณาตีความผิดใด ถ้าศาลไม่ลงโทษผู้ถูกฟ้อง แต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกฟ้องน่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นก็ตี ให้ศาลมีอำนาจที่จะสั่งผู้นั้นให้ทำทัณฑ์บนโดยกำหนดจำนวนเงินไม่เกินกว่าห้าพันบาท ว่าผู้นั้นจะไม่ก่อเหตุดังกล่าวแล้วตลอดเวลาที่ศาลกำหนด แต่ไม่เกินสองปี และจะสั่งให้มีประกันด้วยหรือไม่ก็ได้

ถ้าผู้นั้นไม่ยอมทำทัณฑ์บนหรือหาประกันไม่ได้ ให้ศาลมีอำนาจสั่งกักขังผู้นั้นจนกว่าจะทำทัณฑ์บนหรือหาประกันได้ แต่ไม่ให้กักขังเกินกว่าหกเดือน หรือจะสั่งห้ามผู้นั้นเข้าไปในเขตกำหนดตามมาตรา ๔๕ ก็ได้

การกระทำของเด็กที่มีอายุยังไม่เกินเจ็ดปีมิให้อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติตาม
 มาตรา

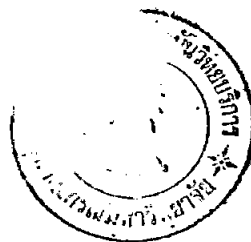
มาตรา 47 ถ้าผู้ทำทัณฑ์บนตามความในมาตรา 46 กระทำผิดทัณฑ์บน ให้
 ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นชำระเงินไม่เกินจำนวนที่ได้กำหนดไว้ในทัณฑ์บน ถ้าผู้นั้นไม่ชำระ
 ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 29 และมาตรา 30 มาใช้บังคับ

มาตรา 48 ถ้าศาลเห็นว่า การปล่อยตัวผู้มีจิตบกพร่อง โรคจิตหรือจิตฟั่น
 เพื่อน ซึ่งไม่ต้องรับโทษหรือได้รับการลดโทษตามมาตรา 65 จะเป็นการไม่ปลอดภัย
 แก่ประชาชน ศาลจะสั่งให้ส่งไปคุมตัวในสถานพยาบาลก็ได้ และคำสั่งนี้ศาลจะเพิกถอน
 เสียเมื่อใดก็ได้

มาตรา 49 ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก หรือพิพากษาว่ามีความผิด
 แต่รอการกำหนดโทษ หรือรอการลงโทษบุคคลใด ถ้าศาลเห็นว่าบุคคลนั้นได้กระทำความ
 ผิดเกี่ยวเนื่องกับการเสพยาสุราเป็นอาชญา หรือการเป็นผู้ค้ายาเสพติดให้โทษ ศาลจะ
 กำหนดในคำพิพากษาว่า บุคคลนั้นจะต้องไม่เสพยาสุรา ยาเสพติดให้โทษอย่างหนึ่ง
 ใด หรือทั้งสองอย่าง ภายในระยะเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันพ้นโทษหรือวันปล่อย
 ทัณฑ์เพราะรอการกำหนดโทษ หรือรอการลงโทษก็ได้

ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวในวรรคแรกไม่ปฏิบัติตามที่ศาลกำหนด ศาลจะสั่งให้ส่ง
 ไปคุมตัวไว้ในสถานพยาบาลเป็นเวลาไม่เกินสองปีก็ได้

มาตรา 50 เมื่อศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ถ้าศาลเห็นว่าผู้นั้นกระทำความ
 ผิดโดยอาศัยโอกาสจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ หรือเนื่องจากการประกอบอาชีพ
 หรือวิชาชีพ และเห็นว่าหากผู้นั้นประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นต่อไป อาจจะกระทำความ
 ผิดเช่นนั้นขึ้นอีก ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นกำหนด
 ระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้

ส่วนที่ 3

วิธีเพิ่มโทษ ลดโทษ และการรอกวลงโทษ

*มาตรา 51 ในการเพิ่มโทษ มิให้เพิ่มขึ้นถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกเกินกว่ายี่สิบปี

*มาตรา 52 ในการลดโทษประหารชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วนโทษหรือลดโทษที่จะลงให้ลดกึ่งต่อไปนี้

(1) ถ้าจะลดหนึ่งในสาม ให้ลดเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือโทษจำคุกตั้งแต่สิบหกรับถึงยี่สิบปี

(2) ถ้าจะลดกึ่งหนึ่ง ให้ลดเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือโทษจำคุกตั้งแต่สิบสองรับถึงยี่สิบปี

*มาตรา 53 ในการลดโทษจำคุกตลอดชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วนโทษหรือลดโทษที่จะลง ให้ลดกึ่งต่อไปนี้

(1) ถ้าจะลดหนึ่งในสาม ให้ลดเป็นโทษจำคุกตั้งแต่สิบสี่รับถึงสิบหกรับ

(2) ถ้าจะลดกึ่งหนึ่ง ให้ลดเป็นโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบสองปี

มาตรา 54 ในการคำนวณการเพิ่มโทษหรือการลดโทษที่จะลง ให้ศาลตั้งกำหนดโทษที่จะลงแก่จำเลยเสียก่อนแล้วจึงเพิ่มหรือลด ถ้ามีทั้งการเพิ่มและการลดโทษที่จะลง ให้เพิ่มก่อนแล้วจึงลดจากผลที่เพิ่มแล้วนั้น ถ้าส่วนของการเพิ่มเท่ากับหรือมากกว่าส่วนของการลด และศาลเห็นสมควรจะไม่เพิ่มไม่ลดก็ได้

มาตรา 55 ถ้าโทษจำคุกที่ผู้กระทำความผิดจะต้องรับมีกำหนดเวลาเพียงสามเดือนหรือน้อยกว่า ศาลจะกำหนดโทษจำคุกให้น้อยลงอีกก็ได้ หรือถ้าโทษจำคุกที่ผู้กระทำความผิดจะต้องรับ มีกำหนดเวลาเพียงสามเดือนหรือน้อยกว่าและมีโทษปรับด้วย ศาลจะกำหนดโทษจำคุกให้น้อยลง หรือจะยกโทษจำคุกเสีย คงให้ปรับแต่อย่างเดียวก็ได้

*มาตรา 51, มาตรา 52 และมาตรา 53 ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 1 แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

มาตรา 56 ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุก และในคดีนั้นศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกินสองปี ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อนแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดหุโทษ เมื่อศาลได้คำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพและสิ่งแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิด หรือเหตุอันอันควรปรานีแล้วเห็นเป็นการสมควร ศาลจะพิพากษาว่าผู้นั้นมีความผิดแต่รอการกำหนดโทษไว้ หรือกำหนดโทษแต่รอการลงโทษไว้ แล้วปล่อยตัวไปเพื่อให้โอกาสผู้นั้นกลับตัวภายในระยะเวลาที่ศาลจะได้อำนาจกำหนด แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ศาลพิพากษาโทษจะกำหนดเงื่อนไข เพื่อคุ้มครองความประพฤติของผู้นั้นด้วยหรือไม่ก็ได้

เงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติของผู้กระทำความผิดนั้น ศาลอาจกำหนดซึ่งเดียวหรือหลายข้อ ดังต่อไปนี้

(1) ให้ไปรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานที่ศาลระบุไว้เป็นครั้งคราว เพื่อเจ้าพนักงานจะได้สอบถาม แนะนำ ช่วยเหลือ หรือตักเตือน ตามที่เห็นควรในเรื่องความประพฤติและการประกอบอาชีพ

(2) ให้ฝังหัด หรือทำงานอาชีพอันเป็นกิจลักษณะ

(3) ให้ละเว้นการคบหาสมาคม หรือการประพฤติโคอันอาจนำไปสู่การกระทำความผิดเช่นเดียวกันนั้นอีก

เงื่อนไขตามที่ศาลได้กำหนดตามความในวรรคก่อนนั้น ถ้าภายหลังความปรากฏแก่ศาลตามคำขอของผู้กระทำความผิด ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อนุบาลของผู้นั้น พนักงานอัยการหรือเจ้าพนักงานว่า พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องแก่การควบคุมความประพฤติของผู้กระทำความผิดได้เปลี่ยนแปลงไป เมื่อศาลเห็นสมควร ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนข้อหนึ่งข้อใดเสียก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขข้อใด ตามที่กล่าวในวรรคก่อนที่ศาลยังมีได้กำหนดไว้เพิ่มเติมชั้นอีกก็ได้

มาตรา 57 เมื่อความปรากฏแก่ศาลเอง หรือความปรากฏตามคำแถลงของพนักงานอัยการหรือเจ้าพนักงานว่า ผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งศาลกำหนด

ตามมาตรา 56 ศาลอาจยกฟ้องผู้กระทำความผิด หรือจะกำหนดการลงโทษที่ยังไม่ได้กำหนดหรือลงโทษซึ่งรอไว้นั้นก็ได้

มาตรา 58 ถ้าภายในเวลาที่ศาลกำหนดตามมาตรา 56 ผู้ที่ถูกศาลพิพากษาได้กระทำความผิดอันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ และศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิดนั้น ให้ศาลที่พิพากษาคดีหลังกำหนดโทษที่รอการกำหนดไว้ในคดีก่อนบวกเข้ากับโทษในคดีหลัง หรือบวกโทษที่รอการลงโทษไว้ในคดีก่อนเข้ากับโทษในคดีหลัง แล้วแต่กรณี

แต่ถ้าภายในเวลาที่ศาลได้กำหนดตามมาตรา 56 ผู้นั้นมิได้กระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรก ให้ผู้นั้นพ้นจากการที่จะถูกกำหนดโทษ หรือถูกลงโทษในคดีนั้นแล้วแต่กรณี

หมวด 4

ความรับผิดชอบในทางอาญา

มาตรา 59 บุคคลจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาก็ต่อเมื่อได้กระทำโดยเจตนา เว้นแต่จะได้กระทำโดยประมาท ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องรับผิดชอบเมื่อได้กระทำโดยประมาท หรือเว้นแต่กรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้โดยแจ้งชัดให้ต้องรับผิดชอบแม้ได้กระทำโดยไม่มีเจตนา

กระทำโดยเจตนา ได้แก่กระทำโดยรู้สำนึกในการที่กระทำและในขณะที่เดียวกันผู้กระทำประสงค์ต่อผล หรือยอมเล็งเห็นผลของการกระทำนั้น

ถ้าผู้กระทำมิได้รู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของความผิด จะถือว่าผู้กระทำประสงค์ต่อผล หรือยอมเล็งเห็นผลของการกระทำนั้นมิได้

กระทำโดยประมาท ได้แก่กระทำความผิดมิใช่โดยเจตนา แต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวัง เช่นว่านั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่

การกระทำ ให้หมายความรวมถึงการให้เกิดผลอันหนึ่งอันใดขึ้นโดยยกเว้น

การที่จักต้องกระทำเพื่อป้องกันผลนั้นด้วย

มาตรา 60 ผู้ใดเจตนาที่จะกระทำต่อบุคคลหนึ่ง แต่ผลของการกระทำเกิดแก่อีกบุคคลหนึ่งโดยพลากไป ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำโดยเจตนาแกื่บุคคลซึ่งได้รับผลร้ายจากกระทำนั้น แต่ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติโทษหนักขึ้นเพราะฐานะของบุคคลหรือเพราะความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับบุคคลที่ได้รับผลร้าย มิให้นำกฎหมายนั้น มาใช้บังคับเพื่อลงโทษผู้กระทำให้หนักขึ้น

มาตรา 61 ผู้ใดเจตนาจะกระทำต่อบุคคลหนึ่ง แต่ได้กระทำต่ออีกบุคคลหนึ่งโดยสำคัญผิด ผู้นั้นจะยกเอาความสำคัญผิดเป็นข้อแก้ตัวว่ามีได้กระทำโดยเจตนาหาได้ไม่

มาตรา 62 ข้อเท็จจริงใด ถ้ามีอยู่จริงจะทำให้การกระทำไม่เป็นความผิด หรือทำให้ผู้กระทำไม่ต้องรับโทษ หรือได้รับโทษน้อยลง แม้ข้อเท็จจริงนั้นจะไม่มีอยู่จริง แต่ผู้กระทำสำคัญผิดว่ามีอยู่จริง ผู้กระทำย่อมไม่มีความผิด หรือได้รับยกเว้นโทษ หรือได้รับโทษน้อยลง แล้วแต่กรณี

ถ้าความไม่รู้อะไรข้อเท็จจริงตามความในวรรคสามแห่งมาตรา 59 หรือความสำคัญผิดว่ามีอยู่จริงตามความในวรรคแรก ได้เกิดขึ้นด้วยความประมาทของผู้กระทำความผิด ให้ผู้กระทำรับผิดฐานกระทำโดยประมาท ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะว่า การกระทำนั้นผู้กระทำจะต้องรับโทษแม้กระทำโดยประมาท

บุคคลจะต้องรับโทษหนักขึ้นโดยอาศัยข้อเท็จจริงใด บุคคลนั้นจะต้องไต่รู้ข้อเท็จจริงนั้น

มาตรา 63 ถ้าผลของการกระทำความผิดใด ทำให้ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น ผลของการกระทำความผิดนั้น ต้องเป็นผลที่ตามธรรมดาย่อมเกิดขึ้นได้

มาตรา 64 บุคคลจะแก้ตัวว่าไม่รู้กฎหมายเพื่อให้พ้นจากความรับผิดในทางอาญาไม่ได้ แต่ถ้าศาลเห็นว่า ตามสภาพและพฤติการณ์ ผู้กระทำความผิดอาจจะไม่รู้ว่าเป็นกฎหมายบัญญัติว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด ศาลอาจอนุญาตให้แสดงพยานหลักฐานต่อศาล และถ้าศาลเชื่อว่า ผู้กระทำไม่รู้ว่าเป็นกฎหมายบัญญัติไว้เช่นนั้น ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่

กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา 65 ผู้ใดกระทำความผิดในขณะที่ไม่สามารถรู้ผิดชอบหรือไม่สามารถบังคับตนเองได้เพราะมีจิตบกพร่อง โรคจิตหรือจิตฟั่นเฟือน ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น

แต่ถ้าผู้กระทำความผิดยังสามารถรู้ผิดชอบอยู่บ้าง หรือยังสามารถบังคับตนเองได้บ้าง ผู้นั้นต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น แต่ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา 66 ความมึนเมาเพราะเสพยาสุราหรือสิ่งเมาอย่างอื่นจะยกขึ้นเป็นข้อแก้ตัวตามมาตรา 65 ไม่ได้ เว้นแต่ความมึนเมานั้นจะได้เกิดโดยผู้เสพยาไม่รู้ว่าสิ่งนั้นจะทำให้มึนเมา หรือได้เสพยาโดยถูกขี้ใจให้เสพยา และได้กระทำความผิดในขณะที่ไม่สามารถรู้ผิดชอบหรือไม่สามารถบังคับตนเองได้ ผู้กระทำความผิดจึงจะได้รับการยกเว้นโทษสำหรับความผิดนั้น แต่ถ้าผู้นั้นยังสามารถรู้ผิดชอบอยู่บ้าง หรือยังสามารถบังคับตนเองได้บ้าง ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา 67 ผู้ใดกระทำความผิดด้วยความจำเป็น

(1) เพราะอยู่ในที่บังคับ หรือภายใต้อำนาจซึ่งไม่สามารถหลีกเลี่ยง หรือขัดขืนได้ หรือ

(2) เพราะเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นพ้นจากภัยอันตรายที่ใกล้จะถึงและไม่สามารถหลีกเลี่ยงให้พ้นโดยวิธีใดก็ได้ เมื่อภัยอันตรายนั้นตนมิได้ก่อให้เกิดขึ้นเพราะความผิดของตน

ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นการเกินสมควรแก่เหตุแล้ว ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 68 ผู้ใดจำต้องกระทำการใดเพื่อป้องกันสิทธิของตนหรือของผู้อื่นให้พ้นภัยอันตรายซึ่งเกิดจากการประทุษร้ายอันละเมิดต่อกฎหมาย และเป็นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึง ถ้าได้กระทำพอสมควรแก่เหตุ การกระทำนั้นเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่มีความผิด

มาตรา 69 ในกรณีที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา 67 และมาตรา 68 นั้น ถ้าผู้กระทำ

ใดกระทำไปเกินสมควรแก่เหตุ หรือเกินกว่ากรณีแห่งความจำเป็น หรือเกินกว่ากรณีแห่งการจำต้องกระทำเพื่อป้องกัน ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ แต่ถ้าวการกระทำนั้นเกิดขึ้นจากความตื่นเต้น ความตกใจ หรือความกลัว ศาลจะไม่ลงโทษผู้กระทำก็ได้

มาตรา 70 ผู้ใดกระทำตามคำสั่งของเจ้านักงาน แม้คำสั่งนั้นจะมีชอบด้วยกฎหมาย ถ้าผู้กระทำมีหน้าที่หรือเชื่อโดยสุจริตว่ามีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ เว้นแต่จะรู้ว่าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งซึ่งมีชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา 71 ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ถึงมาตรา 336 บรรคแรก และมาตรา 341 ถึงมาตรา 364 นั้น ถ้าเป็นการกระทำที่สามเ็นกระทำคอกริธาหรือกริยากระทำคอสามเ็น ผู้กระทำไม่ต้องรับโทษ

ความผิดดัง ระบุมานี้ ถ้าเป็นการกระทำที่ผู้บุพการีกระทำคอผู้สืบสันคาน ผู้สืบสันคานกระทำคอผู้บุพการี หรือพี่หรือน้องรวมบิคามารคาเคียวกันกระทำคอกัน แมกฎหมายมิได้บัญญัติให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ก็ให้เป็นความผิดอันยอมความได้และนอกจากนั้น ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา 72 ผู้ใดบังคับลาโทษโดยถูกข่มเหงอย่างร้ายแรงควยเหตุอันไม่เป็นครรม จึงกระทำความผิดคอผู้ข่มเหงในขณะนั้น ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา 73 เด็กอายุยังไม่เกินเจ็ดปี กระทำกรอนกฎหมายบัญญัติเป็ความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 74 เด็กอายุกรจาเจ็ดปีแต่ยังไม่เกินสิบสี่ปี กระทำกรอนกฎหมายบัญญัติเป็ความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะคานเินการคังคอไปนี้

(1) ว่ากล่าวคักเตือนเด็กนั้นแล้วปล่อยตัวไป และถ้าศาลเห็นสมควรจะเรียกบิคามารคา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาคักเตือนควยก็ได้

(2) ถ้าศาลเห็นว่า บิคามารคาหรือผู้ปกครองสามารถดูแลเด็กนั้นได้ ศาล

จะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้แก่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไปโดยวางข้อกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ระวังเด็กนั้นไม่ให้ก่อเหตุร้ายตลอดเวลาที่ศาลกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสามปี และกำหนดจำนวนเงินตามที่เห็นสมควร ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้องชำระต่อศาลไม่เกินครั้งละหนึ่งพันบาท ในเมื่อเด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้น

ถ้าเด็กนั้นอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และศาลเห็นว่าไม่สมควรจะเรียกบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาวางข้อกำหนด ดังกล่าวข้างต้น ศาลจะเรียกตัวบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาสอบถามว่า จะยอมรับข้อกำหนดท่านเองที่บัญญัติไว้สำหรับบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ดังกล่าวมาข้างต้นหรือไม่ก็ได้ ถ้าบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ยอมรับข้อกำหนด เช่นว่านั้น ก็ให้ศาลมีคำสั่งมอบตัวเด็กให้แก่บุคคลผู้นั้นไปโดยวางข้อกำหนดดังกล่าว

(3) ในกรณีที่ศาลมอบตัวเด็กให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ตาม (2) ศาลจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองประพฤติก่อนนั้น เช่น เกี่ยวกับการที่บัญญัติไว้ในมาตรา 56 ด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ศาลแต่งตั้งพนักงานคุมประพฤติกหรือพนักงานอื่นใดเพื่อคุ้มครองประพฤติก่อนนั้น

(4) ถ้าเด็กนั้นไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือมีแต่ศาลเห็นว่าไม่สามารถดูแลเด็กนั้นได้ หรือถ้าเด็กอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และบุคคลนั้นไม่ยอมรับข้อกำหนดดังกล่าวใน (2) ศาลจะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้อยู่กับบุคคลหรือองค์การที่ศาลเห็นสมควรเพื่อดูแล อบรมและสั่งสอนตามระยะเวลาที่ศาลกำหนดก็ได้ ในเมื่อบุคคลหรือองค์การนั้นยินยอม ในกรณีเช่นว่านี้ ให้บุคคลหรือองค์การนั้นมีอำนาจ เช่นผู้ปกครอง เฉพาะ เพื่อดูแลอบรมและสั่งสอน รวมตลอดถึงการกำหนดที่อยู่และการจัดให้เด็กมีงานทำตามสมควร หรือ

(5) ส่งตัวเด็กนั้นไปยังโรงเรียน หรือสถานฝึกและอบรม หรือสถานที่ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อฝึกและอบรมเด็ก ตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนด แต่อย่าให้เกินกว่าที่เด็กนั้นจะมีอายุครบสิบแปดปี

คำสั่งของศาลดังกล่าวใน (2) (3) (4) และ (5) นั้น ถ้าในขณะใดภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดไว้ ความปรากฏแก่ศาลโดยศาลรู้เอง หรือตามคำเสนอของ

ผู้มีส่วนได้เสีย พนักงานอัยการ หรือบุคคลหรือองค์การที่ศาลมอบตัวเด็กเพื่อดูแล อบรม และสั่งสอน หรือเจ้าพนักงานว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับคำสั่งนั้นได้เปลี่ยนแปลงไป ก็ให้ ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งนั้น หรือมีคำสั่งใหม่ตามอำนาจในมาตรานี้

มาตรา 75 ผู้ใดอายุกว่าสิบสี่ปี แต่ยังไม่เกินสิบเจ็ดปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ศาลพิจารณาถึงความรับผิดชอบและสิ่งอื่นที่ปวงเกี่ยวกับผู้นั้น ในอันที่จะควรวินิจฉัยว่าสมควรพิพากษาลงโทษผู้นั้นหรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้จัดการตามมาตรา 74 หรือถ้าศาลเห็นว่าสมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้ลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงกึ่งหนึ่ง

มาตรา 76 ผู้ใดอายุกว่าสิบเจ็ดปี แต่ยังไม่เกินยี่สิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่งก็ได้

มาตรา 77 ในกรณีที่ศาลวางข้อกำหนดให้บิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ ระวังเด็กนั้นไม่ให้ก่อเหตุร้ายตามความในมาตรา 74 (2) ถ้าเด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้นภายในเวลาในข้อกำหนด ศาลมีอำนาจบังคับบิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ ให้ชำระเงินไม่เกินจำนวนในข้อกำหนดนั้น ภายในเวลาที่ศาลเห็นสมควร ถ้าบิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ไม่ชำระเงิน ศาลจะสั่งให้ยึดทรัพย์สินของบิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ เพื่อใช้เงินที่จะต้องชำระก็ได้

ในกรณีที่ศาลได้บังคับให้บิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ชำระเงินตามข้อกำหนดแล้วนั้น ถ้าศาลมิได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งที่ได้วางข้อกำหนดนั้นเป็นอย่างอื่นตามความในมาตรา 74 วรรคท้าย ก็ให้ข้อกำหนดนั้นคงใช้บังคับได้ต่อไป จนสิ้นเวลาที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดนั้น

มาตรา 78 เมื่อปรากฏว่ามีเหตุบรรเทาโทษ ไม่ว่าจะได้มีการเพิ่มหรือการลดโทษตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ หรือกฎหมายอื่นแล้วหรือไม่ ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นก็ได้

เหตุบรรเทาโทษนั้นได้แก่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้โศกเศร้าเบาปัญญาตกอยู่ในความทุกข์อย่างสาหัส มีคุณความดีมาแต่ก่อน รู้สึกความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น ลูกแก่โทษต่อเจ้าพนักงาน หรือให้ความรู้แก่ศาลอื่นเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา หรือเหตุอื่นที่ศาลเห็นว่ามີลักษณะท่านองเดียวกัน

มาตรา 79 ในคดีที่มีโทษปรับสถานเดียว ถ้าผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดนำค่าปรับในอัตราอย่างสูงสำหรับความผิดนั้นมาชำระก่อนที่ศาลเริ่มต้นสืบพยาน ให้คดีนั้นเป็นอันระงับไป

หมวด 5

การพยายามกระทำความผิด

มาตรา 80 ผู้ใดลงมือกระทำความผิดแต่กระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้นั้นพยายามกระทำความผิด

ผู้ใดพยายามกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา 81 ผู้ใดกระทำการโดยมุ่งต่อผลซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด แต่การกระทำนั้นไม่สามารถจะบรรลุผลได้อย่างแน่แท้ เพราะเหตุปัจจัยซึ่งใช้ในการกระทำ หรือเหตุแห่งวัตถุที่มุ่งหมายกระทำต่อ ให้ถือว่าผู้นั้นพยายามกระทำความผิด แต่ให้ลงโทษไม่เกินครึ่งหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าการกระทำดังกล่าวในวรรคแรกได้กระทำไปโดยความเชื่ออย่างมงาย ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้

มาตรา 82 ผู้ใดพยายามกระทำความผิด หากยังยั้งเสียเองไม่กระทำการให้ตลอด หรือกลับใจแก้ไขไม่ให้การกระทำนั้นบรรลุผล ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับการพยายามกระทำความผิดนั้น แต่ถ้การที่ได้กระทำไปแล้วต้องตามบทกฎหมายที่บัญญัติเป็นความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น ๆ

หมวด 6

ตัวการและผู้สนับสนุน

มาตรา 83 ในกรณีความผิดใดเกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้ที่ไ้ร่วมกระทำความผิดด้วยกันนั้นเป็นตัวการ ต้องระวางโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา 84 ผู้ใดก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิดไม่ว่าด้วยการใช้ บังคับ ชูเชื้อจ้าง วานหรือยุยงส่งเสริม หรือค้ำววิธอื่นใด ผู้นั้นเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิด ถ้าผู้ถูกใช้ไ้กระทำความผิดนั้น ผู้ใช้ต้องรับโทษเสมือนเป็นตัวการ ถ้าความผิดมิไ้กระทำได้ ไม่ว่าจะเป็เพราะผู้ถูกใช้ไม่ยอมกระทำ ยังมิไ้กระทำได้หรือเหตุอื่นใด ผู้ใช้ต้องระวางโทษเพียงหนึ่งในสามของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา 85 ผู้ใดโฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด และความผิดนั้นมิไ้กำหนดโทษไม่ว่ากว่าหกเดือน ผู้นั้นต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าไ้มีการกระทำความผิดเพราะเหตุที่ไ้มีการโฆษณา หรือประกาศตามความในวรรคแรก ผู้โฆษณาหรือประกาศต้องรับโทษเสมือนเป็นตัวการ

มาตรา 86 ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิด ก่อนหรือขณะกระทำความผิด แม้ผู้กระทำความผิดจะมีไ้รู้ถึงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้นก็ตาม ผู้นั้นเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิด ต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่สนับสนุนนั้น

มาตรา 87 ในกรณีที่มีมีการกระทำความผิดเพราะมีผู้ใช้ให้กระทำตามมาตรา 84 เพราะมีผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิดตามมาตรา 85 หรือโดยมีผู้สนับสนุนตามมาตรา 86 ถ้าความผิดที่เกิดขึ้นนั้น ผู้กระทำไ้กระทำไปเกินขอบเขตที่ไ้หรือที่โฆษณาหรือประกาศ หรือเกินไปจากเจตนาของผู้สนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำความผิด ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด หรือผู้สนับสนุนการกระทำ-

ทำความผิด แล้วแต่กรณี ต้องรับผิดทางอาญาเพียงสำหรับความผิดเท่าที่อยู่ในขอบเขต
 ที่ใช้หรือที่โฆษณาหรือประกาศ หรืออยู่ในขอบเขตแห่งเจตนาของผู้สนับสนุนการกระทำ
 ความผิดเท่านั้น แต่ถ้าโดยพฤติการณ์อาจสังเกตเห็นได้ว่า อาจเกิดการกระทำความผิด
 เช่นที่เกิดขึ้นนั้นได้จากการใช้ การโฆษณา หรือประกาศหรือการสนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำ
 ความผิด ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด หรือผู้สนับสนุนการกระทำ
 ความผิด แล้วแต่กรณี ต้องรับผิดทางอาญาตามความผิดที่เกิดขึ้นนั้น

ในกรณีที่ผู้ถูกใช้ ผู้กระทำตามคำโฆษณา หรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำ
 ความผิด หรือตัวการในความผิด จะต้องรับผิดทางอาญามีกำหนดโทษสูงขึ้นเพราะ
 อาศัยผลที่เกิดจากการกระทำความผิด ผู้ใช้ให้กระทำความผิด ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่
 บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด หรือผู้สนับสนุนการกระทำความผิด แล้วแต่กรณี ต้อง
 รับผิดทางอาญาตามความผิดที่มีกำหนดโทษสูงขึ้นนั้นด้วย แต่ถ้าโดยลักษณะของความผิด
 ผู้กระทำจะต้องรับผิดทางอาญามีกำหนดโทษสูงขึ้นเฉพาะเมื่อผู้กระทำต้องรู้ หรืออาจสังเกตเห็น
 ได้ว่าจะเกิดผล เช่นนั้นขึ้น ผู้ใช้ให้กระทำความผิด ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคล
 ทั่วไปให้กระทำความผิด หรือผู้สนับสนุนการกระทำความผิด จะต้องรับผิดทางอาญาตาม
 ความผิดที่มีกำหนดโทษสูงขึ้นก็เฉพาะเมื่อตนได้รู้ หรืออาจสังเกตเห็นได้ว่าจะเกิดผล เช่นที่
 เกิดขึ้นนั้น

มาตรา 88 ถ้าความผิดที่ได้ใช้ ที่ได้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้
 กระทำ หรือที่ได้สนับสนุนให้กระทำ ได้กระทำถึงชั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการ
 เข้าขัดขวางของผู้ใช้ ผู้โฆษณาหรือประกาศหรือผู้สนับสนุน ผู้กระทำได้กระทำไปไม่
 ตลอด หรือกระทำไปตลอดแล้ว แต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้ใช้หรือผู้โฆษณา หรือ
 ประกาศ คงรับผิดเพียงที่บัญญัติไว้ในมาตรา 84 วรรคสอง หรือมาตรา 85 วรรคแรก
 แล้วแต่กรณี ส่วนผู้สนับสนุนนั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 89 ถ้ามีเหตุส่วนตัวอันควรยกเว้นโทษ ลดโทษหรือเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำ
 ทำความผิดคนใด จะนำเหตุนั้นไปใช้แก่ผู้กระทำความผิดคนอื่นในการกระทำความผิดนั้น
 ด้วยไม่ได้ แต่ถ้าเหตุอันควรยกเว้นโทษ ลดโทษหรือเพิ่มโทษเป็นเหตุในลักษณะคดี จึง
 ให้ใช้แก่ผู้กระทำความผิดในการกระทำความผิดนั้นด้วยกันทุกคน

หมวด 7

การกระทำความผิดหลายบทหรือหลายกระทง

มาตรา 90 เมื่อการกระทำใดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดอกฎหมายหลายบท ให้ใช้กฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด

* มาตรา 91 เมื่อศาลจะพิพากษาลงโทษผู้ใด และปรากฏว่าผู้นั้นได้กระทำการอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ศาลจะลงโทษผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปหรือจะลงโทษเฉพาะกระทงที่หนักที่สุดก็ได้ แต่ไม่ว่าจะเป็นกรณีใด โทษจำคุกทั้งสิ้นจะต้องไม่เกินสี่สิบปี เว้นแต่เป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต

หมวด 8

การกระทำความผิดอีก

มาตรา 92 ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถ้าและได้กระทำความผิดใด ๆ อีกในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่ก็ดี ภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษก็ดี หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นหนึ่งในสามของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

มาตรา 93 ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถ้าและได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดที่จำแนกไว้ในอนุมาตราต่อไปซ้ำในอนุมาตราเดียวกันอีกในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่ก็ดี ภายในเวลาสามปีนับแต่วันพ้นโทษก็ดี ถ้าความผิดครั้งแรกเป็นความผิดซึ่งศาลพิพากษาลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่าหกเดือน หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

(1) ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 107 ถึงมาตรา 135

* มาตรา 91 ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 2 แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11

- (2) ความผิดต่อเจ้าพนักงาน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 136 ถึงมาตรา 146
- (3) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 147 ถึง
มาตรา 166
- (4) ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 167
ถึงมาตรา 192 และมาตรา 194
- (5) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา
200 ถึงมาตรา 204
- (6) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 209
ถึงมาตรา 216
- (7) ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ตามที่บัญญัติไว้
ในมาตรา 217 ถึงมาตรา 224 มาตรา 226 ถึงมาตรา 234 และมาตรา 236 ถึง
มาตรา 238
- (8) ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 240 ถึงมาตรา
249 ความผิดเกี่ยวกับดวงตราแสตมป์และค้ำ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 250 ถึงมาตรา
261 และความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 264 ถึงมาตรา 269
- (9) ความผิดเกี่ยวกับการค้า ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 270 ถึงมาตรา 275
- (10) ความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 276 ถึงมาตรา 285
- (11) ความผิดต่อชีวิต ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 288 ถึงมาตรา 290 และ
มาตรา 294 ความผิดต่อร่างกาย ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 295 ถึงมาตรา 299 ความ
ผิดฐานทำให้แท้งลูก ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 301 ถึงมาตรา 303 และความผิดฐาน
ทอดทิ้งเด็ก คนป่วย เจ็บหรือคนชรา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 306 ถึงมาตรา 308
- (12) ความผิดต่อเสรีภาพ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 309 ถึงมาตรา 310
และมาตรา 312 ถึงมาตรา 320
- (13) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ถึงมาตรา 365
มาตรา 94 ความผิดอันได้กระทำให้โดยประมาท ความผิดหลู่โทษ และความ

ผิดซึ่งผู้กระทำใดกระทำในขณะที่มีอายุยังไม่เกินสิบเจ็ดปีนั้น ไม่ว่าจะใดกระทำในครั้งก่อนหรือครั้งหลัง ไม่ถือว่าเป็นความผิดเพื่อการเพิ่มโทษตามความในหมวดนี้

หมวด 9

อายุความ

มาตรา 95 ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

- (1) ยี่สิบปี สำหรับความผิดของระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี
- (2) สิบห้าปี สำหรับความผิดของระวางโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี
- (3) สิบปี สำหรับความผิดของระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี
- (4) ห้าปี สำหรับความผิดของระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี
- (5) หนึ่งปี สำหรับความผิดของระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนลงมา หรือของระวางโทษอย่างอื่น

ถ้าได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลแล้ว ผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือวิกลจริต และศาลสั่งการพิจารณาไต่สวนเกินกำหนดแล้วนับแต่วันที่หลบหนีหรือวันที่ศาลสั่งการพิจารณา ก็ให้ถือว่าเป็นอันขาดอายุความเช่นเดียวกัน

มาตรา 96 ภายใต้บังคับมาตรา 95 ในกรณีความผิดอันยอมความได้ ถ้าผู้เสียหายมิได้ร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

มาตรา 97 ในการฟ้องขอให้กักกัน ถ้าจะฟ้องภายหลังการฟ้องคดีอื่นเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกัน ต้องฟ้องภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ฟ้องคดีนั้น มิฉะนั้นเป็นอันขาดอายุความ

มาตรา 98 เมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษผู้ใด ผู้นั้นยังมิได้รับโทษก็มิได้รับโทษแต่ยังไม่ครบถ้วนโดยหลบหนีก็ดี ถ้ายังมีได้ตัวผู้นั้นมาเพื่อรับโทษนับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด หรือนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดหลบหนี แล้วแต่กรณี เกินกำหนดเวลา

ดังต่อไปนี้ เป็นอันลวงเลยการลงโทษ จะลงโทษผู้นั้นมิได้

- (1) ยี่สิบปี สำหรับโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี
- (2) สิบห้าปี สำหรับโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี
- (3) สิบปี สำหรับโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี
- (4) ห้าปี สำหรับโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีลงมาหรือโทษอย่างอื่น

มาตรา 99 การยึดทรัพย์สินชั่วคราวหรือการกักขังแทนค่าปรับ ถ้ามิได้ทำภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ไต่คำพิพากษาถึงที่สุด จะยึดทรัพย์สินหรือกักขังไม่ได้ ความในวรรคแรกมิให้ใช้บังคับในกรณีการกักขังแทนค่าปรับซึ่งทำต่อเนื่องกับการลงโทษจำคุก

มาตรา 100 เมื่อไต่คำพิพากษาถึงที่สุดให้กักกันผู้ใด ถ้าผู้นั้นยังมิได้รับการกักกันก็ดี ได้รับการกักกันแต่ยังไม่ครบถ้วนโดยพลหนี่ก็ดี ถ้าพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่พ้นโทษโดยได้รับโทษตามคำพิพากษาแล้วหรือโดยลวงเลยการลงโทษ หรือนับแต่วันที่ผู้นั้นหลบหนีระหว่างเวลาที่ต้องกักกัน เป็นอันลวงเลยการกักกัน จะกักกันผู้นั้นไม่ได้

มาตรา 101 การบังคับตามคำสั่งของศาลตามความในมาตรา 46 หรือการร้องขอให้ศาลสั่งให้ใช้เงินเมื่อผู้ทำทัณฑ์บนประพฤติผิดทัณฑ์บนตามความในมาตรา 47 นั้น ถ้ามิได้บังคับหรือร้องขอภายในกำหนดสองปี นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งหรือนับแต่วันที่ผู้ทำทัณฑ์บนประพฤติผิดทัณฑ์บน จะบังคับหรือร้องขอมิได้

ลักษณะ 2

บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดลหุโทษ

มาตรา 102 ความผิดลหุโทษ คือความผิดซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เช่นว่ามานี้ด้วย

มาตรา 103 บทบัญญัติในลักษณะ ให้ใช้ในกรณีแห่งความผิดลหุโทษด้วย เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ในสามมาตราต่อไปนี้

มาตรา 104 การกระทำความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายนี้ แม้กระทำ

โดยไม่มีเจตนาก็เป็นความผิด เว้นแต่ความบกพร่องจากความผิดนั้น จะมีความบัญญัติให้เห็นเป็นอย่างอื่น

มาตรา 105 ผู้ใดพยายามกระทำความผิดหลู่โทษ ผู้นั้นไม่คงรับโทษ

มาตรา 106 ผู้สนับสนุนในความผิดหลู่โทษไม่คงรับโทษ

ภาค 2

ความผิด

ลักษณะ 1

ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

หมวด 1

ความผิดขององค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท

และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

มาตรา 107 ผู้ใดปลงพระชนม์พระมหากษัตริย์ ต้องระวางโทษประหารชีวิต
ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน
ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการเตรียมเพื่อปลงพระชนม์พระมหากษัตริย์ หรือ
รู้ว่ามิใช่จะปลงพระชนม์พระมหากษัตริย์ กระทำการใดอันเป็นการช่วยปกปิดไว้ ต้องระ-
วางโทษจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 108 ผู้ใดกระทำการประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือ เสรีภาพของพระมหา-
กษัตริย์ ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน
ถ้าการกระทำนั้นมีลักษณะอันน่าจะเป็นอันตรายแก่พระชนม์ ผู้กระทำความ-
วางโทษประหารชีวิต

ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการเตรียมเพื่อประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือ เสรี-
ภาพของพระมหากษัตริย์ หรือรู้ว่ามิใช่จะกระทำการประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือ เสรีภาพของ

พระมหากษัตริย์ กระทำการใดอันเป็นการช่วยปกปิดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ สิบหกปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 109 ผู้ใดปลงพระชนม์พระราชนิหหรือรัชทายาท หรือฆ่าผู้สำเร็จ ราชการแทนพระองค์ ต้องระวางโทษประหารชีวิต

ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการเตรียมเพื่อปลงพระชนม์พระราชนิหหรือรัชทา ยาท หรือเพื่อฆ่าผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ หรือรู้ว่าผู้จะปลงพระชนม์พระราชนิห หรือรัชทายาท หรือจะฆ่าผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ กระทำการใดอันเป็นการช่วย ปกปิดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 110 ผู้ใดกระทำการประทุษร้ายต่อพระองค์หรือเสรีภาพของพระ ราชนิหหรือรัชทายาท หรือต่อร่างกายหรือเสรีภาพของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้อง ระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบหกปีถึงยี่สิบปี

ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

ถ้าการกระทำนั้นมีลักษณะอันน่าจะเป็นอันตรายแก่พระชนม์หรือชีวิต ผู้กระทำ ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการเตรียมเพื่อประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือเสรี ภาพของพระราชนิหหรือรัชทายาท หรือต่อร่างกายหรือเสรีภาพของผู้สำเร็จราชการแทน พระองค์ หรือรู้ว่าผู้จะประทุษร้ายต่อพระองค์หรือเสรีภาพของพระราชนิหหรือรัชทายาท หรือประทุษร้ายต่อร่างกายหรือเสรีภาพของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ กระทำการใด อันเป็นการช่วยปกปิดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 111 ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา 107 ถึง มาตรา 110 ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

*มาตรา 112 ผู้ใดหมิ่นประมาท คุกหมิ่นหรือแสดงความอาฆาตมาดร้าย

*มาตรา 112 ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 1 แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครอง แฉ่นดิน ฉบับที่ 41 พ.ศ. 2519

พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาทหรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี

หมวด 2

ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร

มาตรา 113 ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อ

- (1) ล้มล้างหรือเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ
- (2) ล้มล้างอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร หรืออำนาจตุลาการแห่งรัฐ-
ธรรมนูญ หรือให้ใช้อำนาจดังกล่าวแล้วไม่ได้ หรือ
- (3) แบ่งแยกราชอาณาจักรหรือยึดอำนาจปกครองในส่วนหนึ่งส่วนใดแห่ง
ราชอาณาจักร

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นกบฏ ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 114 ผู้ใดสะสมกำลังพลหรืออาวุธ ตรีเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกันเพื่อเป็นกบฏ หรือกระทำความผิดใด ๆ อันเป็นส่วนของแผนการเพื่อเป็นกบฏ หรือยุยงราษฎรให้เป็นกบฏ หรือรู้ว่ามิใช่จะเป็นกบฏ แล้วกระทำการใดอันเป็นการช่วยปกปิดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี

มาตรา 115 ผู้ใดยุยงทหาร หรือตำรววจให้หนีราชการ ให้ละเลยไม่กระทำการตามหน้าที่ หรือให้ก่อการกำเริบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

ถ้าความผิดนั้นได้กระทำลงโดยมุ่งหมายจะบ่อนให้วินัยและสมรรถภาพของกรมกองทหารหรือตำรวจเสื่อมทรามลง ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

มาตรา 116 ผู้ใดกระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนด้วยวาจา หนังสือหรือวิธีอื่นใดอันมิใช่เป็นการกระทำภายในความมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญ หรือมิใช่เพื่อแสดงความคิดเห็น หรือติชมโดยสุจริต

- (1) เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายแผ่นดินหรือรัฐบาล โดยใช้กำลังข่มขู่ใจหรือใช้กำลังประทุษร้าย

(2) เพื่อให้เกิดความปั่นป่วนหรือกระด้างกระเดื่องในหมู่ประชาชนถึงขนาดที่จะก่อความไม่สงบขึ้นในราชอาณาจักร หรือ

(3) เพื่อให้ประชาชนล่วงละเมิดกฎหมายแผ่นดิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี

มาตรา 117 ผู้ใดยุยงหรือจัดให้เกิดการร่วมกันหยุดงาน การร่วมกันปิดงาน งคจ้าง หรือการร่วมกันไม่ยอมค้าขายหรือติดต่อทางธุรกิจกับบุคคลใด ๆ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายแผ่นดิน เพื่อบังคับรัฐบาลหรือเพื่อข่มขู่ประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดทราบความมุ่งหมายดังกล่าวและเข้ามามีส่วนหรือเข้าช่วยในการร่วมกันหยุดงาน การร่วมกันปิดงานงคจ้าง หรือการร่วมกันไม่ยอมค้าขาย หรือติดต่อทางธุรกิจกับบุคคลใด ๆ นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดทราบความมุ่งหมายดังกล่าว และใช้กำลังประทุษร้าย ชูเชื้อว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายหรือทำให้หวาดกลัวด้วยประการใด ๆ เพื่อให้บุคคลเข้ามามีส่วนหรือเข้าช่วยในการร่วมกันหยุดงาน การร่วมกันปิดงานงคจ้างหรือการร่วมกันไม่ยอมค้าขายหรือติดต่อทางธุรกิจกับบุคคลใด ๆ นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 118 ผู้ใดกระทำการใด ๆ ต่อธงหรือเครื่องหมายอื่นใดอันมีความหมายถึงรัฐ เพื่อเหยียดหยามประเทศชาติ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด 3

ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักร

มาตรา 119 ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ราชอาณาจักรหรือส่วนหนึ่งส่วนใด

* มาตรา 118 ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 2 แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 41 พ.ศ. 2519

ของราชอาณาจักรตกไปอยู่ใต้อำนาจอธิปไตยของรัฐต่างประเทศ หรือเพื่อให้เอกราชของรัฐเสื่อมเสียไป ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 120 ผู้ใดคบคิดกับบุคคลซึ่งกระทำการเพื่อประโยชน์ของรัฐต่างประเทศ คุ้มความประสงค์ที่จะก่อให้เกิดการดำเนินการ รบต่อรัฐหรือในทางอื่น ที่เป็นปรปักษ์ต่อรัฐ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 121 คนไทยคนใดกระทำการรบต่อประเทศ หรือเข้าร่วมเป็นข้าศึกของประเทศ ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 122 ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่ออุปการะแก่การดำเนินการรบ หรือการเตรียมการรบของข้าศึก ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
ถ้าการอุปการะนั้นเป็นการ

(1) ทำให้ปลอม ค้าย สนามบิน ยานรบ ยานพาหนะ ทางคมนาคม สิ่งที่ใช้ในการสื่อสาร ยุทธภัณฑ์ เสมียงอาหาร อู้อริโอ อาคาร หรือสิ่งอื่นใดสำหรับใช้เพื่อการสงครามใช้การไม่ได้หรือตกไปอยู่ในเงื้อมมือของข้าศึก

(2) ยุยงทหารให้ละเลยไม่กระทำการตามหน้าที่ ก่อการกำเริบ หนีราชการ หรือละเมิดวินัย

(3) กระทำจารกรรม นำหรือแนะทางให้ข้าศึก หรือ

(4) กระทำโดยประการอื่นใดให้ข้าศึกได้เปรียบในการรบ

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 123 ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อความเอกสาร หรือสิ่งใด ๆ อันปกปิดไว้เป็นความลับสำหรับความปลอดภัยของประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

มาตรา 124 ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ผู้อื่นล่วงรู้หรือได้ไปซึ่งข้อความเอกสารหรือสิ่งใด ๆ อันปกปิดไว้เป็นความลับสำหรับความปลอดภัยของประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

ถ้าความผิดนั้นได้กระทำในระหว่างประเทศอยู่ในการรบ หรือการสงคราม

ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในสองวรรคก่อน โท้กระทำเพื่อให้รัฐต่างประเทศได้ประโยชน์ ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 125 ผู้ใดปลอม ทำเทียมขึ้น ถักไว้ ซ่อนเร้น บิดบัง ยักย้าย ทำให้เสีย ทำลาย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือแบบใด ๆ อันเกี่ยวกับส่วนได้เสียของรัฐในการระหว่างประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

มาตรา 126 ผู้ใดได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้กระทำกิจการของรัฐกับรัฐบาลต่างประเทศ ถ้าและโดยสุจริตไม่ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี

มาตรา 127 ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้เกิดเหตุร้ายแก่ประเทศจากภายนอก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

ถ้าเหตุร้ายเกิดขึ้น ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 128 ผู้ใดเตรียมการ หรือพยายามกระทำความผิดใด ๆ ในหมวดนี้ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา 129 ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดใด ๆ ในหมวดนี้ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

หมวด 4

ความผิดต่อสัมพันธไมตรีกับต่างประเทศ

มาตรา 130 ผู้ใดทำร้ายร่างกายหรือประทุษร้ายต่อเสรีภาพของราชาธิบดี ราชนินี ราชสามี รัชทายาทหรือประมุขแห่งรัฐต่างประเทศซึ่งมีสัมพันธไมตรี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี

ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นว่านั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา 131 ผู้ใดทำร้ายร่างกาย หรือประทุษร้ายต่อเสรีภาพของผู้แทนรัฐต่าง

ประเทศ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มาสู่พระราชสำนัก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา 132 ผู้ใดฆ่าหรือพยายามฆ่าบุคคลหนึ่งบุคคลใดถึงระบู้ไว้ในมาตรา
130 หรือมาตรา 131 ต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 133 ผู้ใดหมิ่นประมาท คุกหมิ่นหรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายราชา-
ธิปไตย ราชนินี ราชสามี รัชทายาท หรือประมุขแห่งรัฐต่างประเทศ ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

*มาตรา 134 ผู้ใดหมิ่นประมาท คุกหมิ่นหรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายผู้แทน
รัฐต่างประเทศ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มาสู่พระราชสำนัก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

*มาตรา 135 ผู้ใดกระทำการใด ๆ ต่อธง หรือเครื่องหมายอื่นใด อันมีความ
หมายถึงรัฐต่างประเทศซึ่งมีสัมพันธไมตรี เพื่อเหยียดหยามรัฐนั้น ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ 2

ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง

หมวด 1

ความผิดต่อเจ้าพนักงาน

*มาตรา 136 ผู้ใดคุกหมิ่นเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะ
ได้กระทำการตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพัน
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 137 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่น
หรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

*มาตรา 134, 135 และ 136 ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 3 แห่งคำสั่งของคณะ
ปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 41 พ.ศ. 2519

หรือทั้งจำทั้งปรับ

*มาตรา 138 ผู้ใดต่อสู้ หรือขัดขวางเจ้าพนักงานหรือผู้ซึ่งต้องช่วยเจ้าพนักงานตามกฎหมาย ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการต่อสู้หรือขัดขวางนั้น ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เชือดว่า จะใช้กำลังประทุษร้าย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 139 ผู้ใดข่มขืนใจเจ้าพนักงานให้ปฏิบัติการอันมิชอบด้วยหน้าที่ หรือให้ละเว้นการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เชือดว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินแปดพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

*มาตรา 140 ถ้าความผิดตามมาตรา 138 วรรคสอง หรือมาตรา 139 ได้กระทำโดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกันกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ากระทำโดยอาวุธอันอาจยิงหรือชกใจ ไม่ว่าอาวุธหรือชกใจนั้นจะมีอยู่หรือไม่ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 141 ผู้ใดถอน ทำให้เสียหาย ทำลายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งตราหรือเครื่องหมายอันเจ้าพนักงานได้ประทับหรือหมายไว้ที่สิ่งใด ๆ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่เพื่อเป็นหลักฐานในการยึดอายัดหรือรักษาสิ่งนั้น ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

*มาตรา 138 ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 4 แห่งคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 41 พ.ศ. 2519

*มาตรา 140 ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 3 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

มาตรา 142 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสียหรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินหรือเอกสารใด ๆ อันเจ้าพนักงานได้ยึด รักษาไว้หรือสั่งให้ส่งเพื่อเป็นพยานหลักฐาน หรือเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ไม่ว่าเจ้าพนักงานจะรักษาทรัพย์สินหรือเอกสารนั้นไว้เอง หรือสั่งให้ผู้อื่นหรือผู้อื่น ส่งหรือรักษาไว้ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 143 ผู้ใดเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจหรือไ้จงใจเจ้าพนักงาน สมาชิกสภาเทศบาลหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาเทศบาล โดยวิธีฉ้อฉลหรือฉ้อโกงกฎหมาย หรือโดยอิทธิพลของตน ให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 144 ผู้ใดให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงาน สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาล เพื่อจงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการหรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 145 ผู้ใดแสดงตนเป็นเจ้าพนักงาน และกระทำการเป็นเจ้าพนักงานโดยตนเองมิได้เป็นเจ้าพนักงานที่มีอำนาจกระทำการนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เจ้าพนักงานผู้ใดได้รับคำสั่งมิให้ปฏิบัติการตามตำแหน่งหน้าที่ต่อไปแล้ว ยังฝ่าฝืนกระทำการใด ๆ ในตำแหน่งหน้าที่นั้น ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคแรกคู่กัน

มาตรา 146 ผู้ใดไม่มีสิทธิที่จะสวมเครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมายของเจ้าพนักงาน สมาชิกสภาเทศบาลหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือไม่มีสิทธิยศ ตำแหน่ง เครื่องราชอิสริยาภรณ์หรือสิ่งที่มีหมายถึง เครื่องราชอิสริยาภรณ์กระทำการเช่นนั้นเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ

ปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด 2

ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

*มาตรา 147 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

*มาตรา 148 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ข่มขืนใจหรือจู่ใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเอง หรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

*มาตรา 149 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน สมาชิกสภาธิบดีบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

*มาตรา 150 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งคนใดเรียก รับหรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

*มาตรา 147, 148, 149, 150 ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 3, 4, 5 และ 6 แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2502

* มาตรา 151 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ข้อ ทำจัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

* มาตรา 152 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ จัดการ หรือดูแลกิจการใด เข้ามามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเอง หรือผู้อื่นเนื่องด้วยกิจการนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 153 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่จ่ายทรัพย์สิน จ่ายทรัพย์สินนั้นเกินกว่าที่ควรจ่าย เพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

* มาตรา 154 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่หรือแสดงว่าตนมีหน้าที่ เรียกเก็บ หรือตรวจสอบภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด โดยทุจริต เรียกเก็บหรือละเว้นไม่เรียกเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือเงินนั้น หรือกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร หรือค่าธรรมเนียมนั้นไม่ต้องเสีย หรือเสียน้อยกว่าที่จะต้องเสีย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

* มาตรา 155 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่กำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้าใด ๆ เพื่อเรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย โดยทุจริตกำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้านั้น เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร หรือค่าธรรมเนียมนั้นไม่ต้องเสีย หรือเสียน้อยกว่าที่จะต้องเสีย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

* ม. 151, ม. 152, ม. 153, ม. 154, ม. 155 แก้ไขโดย ม. 7, ม. 8 ม. 9, ม. 10, ม. 11 แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป. อาญา พ.ศ. 2502

* มาตรา 156 ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีตามกฎหมาย โดยทุจริต แนะนำหรือกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด เพื่อให้มีการละเว้นการลงรายการในบัญชีลงรายการเท็จในบัญชี แก้ไขบัญชี หรือซ่อนเร้น หรือทำหลักฐานในการลงบัญชีอันจะเป็นผลให้การเสียหายอากร หรือค่าธรรมเนียมนั้นต้องมีค่าเสียหายหรือเสียหายน้อยกว่าที่จะต้องเสีย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

* มาตรา 157 ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินแปดพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 158 ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินหรือเอกสารใดอันเป็นหน้าที่ของคนที่จะปกครองหรือรักษาไว้ หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 159 ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน มีหน้าที่ดูแล รักษาทรัพย์สินหรือเอกสารใด กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ โดยฉ้อโกง ทำให้เสียหาย ทำลายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ หรือโดยยินยอมให้ผู้อื่นกระทำเช่นนั้น ซึ่งตราหรือเครื่องหมายอันเจ้าพนักงานได้ประทับหรือหมายไว้ที่ทรัพย์สินหรือเอกสารนั้นในการปฏิบัติการตามหน้าที่ เพื่อเป็นหลักฐานในการยึดหรือรักษาสิ่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 160 ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน มีหน้าที่รักษาหรือใช้ดวงตราหรือรอยตราของราชการหรือของผู้อื่น กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ โดยใช้ดวงตราหรือรอยตรานั้น หรือโดยยินยอมให้ผู้อื่นกระทำเช่นนั้น ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

*ม. 156, ม. 157 แก้ไขโดย ม. 12, ม. 13 แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม
 เก็บ ป. อาญา พ.ศ. 2502

มาตรา 161 ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน มีหน้าที่ทำเอกสารกรอกข้อความลงในเอกสารหรือคู่มือรักษาเอกสาร กระทำการปลอมเอกสาร โดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 162 ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน มีหน้าที่ทำเอกสารรับเอกสารหรือกรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการดังต่อไปนี้ในการปฏิบัติการทำงานหน้าที่

(1) รับรองเป็นหลักฐานว่า คนใดกระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดใดกระทำต่อหน้าคนอื่นเป็นความเท็จ

(2) รับรองเป็นหลักฐานว่า ได้มีการแจ้งซึ่งข้อความอันมิได้มีการแจ้ง

(3) ละเว้นไม่แจ้งข้อความซึ่งตนมีหน้าที่ต้องรับแจ้ง หรือจงเปลี่ยนแปลงข้อความเช่นนั้น หรือ

(4) รับรองเป็นหลักฐานซึ่งขอเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 163 ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน มีหน้าที่ในการไปรษณีย์ โทรเลขหรือโทรศัพท กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เปิด หรือยอมให้ผู้อื่นเปิด จดหมายหรือสิ่งอื่นที่ส่งทางไปรษณีย์ หรือโทรเลข

(2) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือยอมให้ผู้อื่นทำให้เสียหายหรือทำให้สูญหาย ซึ่งจดหมายหรือสิ่งอื่นที่ส่งทางไปรษณีย์หรือโทรเลข

(3) กัก ส่งให้ผิดทาง หรือส่งให้แก่บุคคลซึ่งรู้ว่ามิใช่เป็นผู้ควรรับ ซึ่งจดหมายหรือสิ่งอื่นที่ส่งทางไปรษณีย์หรือโทรเลข หรือ

(4) เปิดเผยข้อความที่ส่งทางไปรษณีย์ ทางโทรเลขหรือทางโทรศัพท ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ

ทั้งปรับ

มาตรา 164 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน รัฐหรืออาจรู้ความลับในราชการ กระทำ โดยประการใด ๆ อันมิชอบด้วยหน้าที่ ให้ผู้อื่นล่วงรู้ความลับนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 165 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือคำสั่ง ซึ่งใดสิ่งเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ป้องกันหรือขัดขวางมิให้การเป็น ไปตามกฎหมายหรือคำสั่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพัน บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 166 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน ละทิ้งงานหรือกระทำการอย่างใด ๆ เพื่อใ้งานหยุดชะงักหรือเสียหาย โดยร่วมกระทำการเช่นนั้นด้วยกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดนั้นได้กระทำลงเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายแผ่นดิน เพื่อ บังคับรัฐบาลหรือเพื่อข่มขู่ประชาชน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่ เกินสองหมื่นบาท

ลักษณะ 3

ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม

หมวด 1

ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม

มาตรา 167 ผู้ใดให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด แก่ เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดีหรือพนักงานสอบสวน เพื่อจงใจ ให้กระทำการ ไม่กระทำการหรือประวิงการกระทำใดอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 168 ผู้ใดชักชวนคำบังคับ ตามกฎหมาย ของพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน ซึ่งให้มาเพื่อให้ลอยคำ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือ ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 169 ผู้ใดชักชวนคำบังคับ ตามกฎหมายของพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน ซึ่งให้ส่งหรือจัดการส่งทรัพย์สินหรือเอกสารใด ให้สาบาน ให้ ปฏิญาณหรือให้ให้ถ้อยคำ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อย บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 170 ผู้ใดชักชวนหมายหรือคำสั่งของศาลให้มาให้ถ้อยคำ ให้มาเบิก ความหรือให้ส่งทรัพย์สินหรือเอกสารใดในการพิจารณาคดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหก เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 171 ผู้ใดชักชวนคำสั่งของศาลให้สาบาน ปฏิญาณ ให้ถ้อยคำหรือเบิก ความ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 172 ผู้ใดแจ้งข้อความ อันเป็นเท็จ เกี่ยวกับความผิดอาญา แก่พนักงาน อัยการ ผู้ว่าคดี พนักงานสอบสวน หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา ซึ่งอาจ ทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับ ไม่เกินสี่พัน บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 173 ผู้ใดรู้ว่ามิได้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น แจ้งข้อความแก่พนักงาน สอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาว่า ได้มีการกระทำผิด ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกพันบาท

มาตรา 174 ถ้าการแจ้งข้อความตามมาตรา 172 หรือ มาตรา 173 เป็น การเพื่อจะแกล้งให้บุคคลใดต้องถูกบังคับ ตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย ผู้กระทำความ ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกพันบาท

ถ้าการแจ้งตามความในวรรคแรกเป็นการเพื่อจะแกล้งให้บุคคลใดต้องรับโทษ หรือรับโทษหนักขึ้น ผู้กระทำความ ระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 175 ผู้ใดเอาความอันเป็นเท็จฟ้องผู้อื่นต่อศาลว่า กระทำความผิดอาญา หรือว่ากระทำความผิดอาญาแรงกว่าที่เป็นความจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และ ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 176 ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 175 แล้วลุแก่โทษต่อศาล และ

ขอถอนฟ้องหรือแก้ฟ้องก่อนมีคำพิพากษา ให้ศาลลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้หรือศาลจะไม่ลงโทษเลยก็ได้

มาตรา 177 ผู้ใดเบียดเบียนอันเป็นเหตุในการพิจารณาคดีต่อศาล ถ้าความเท็จนั้นเป็นข้อสำคัญในคดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดดังกล่าวในวรรคแรก ได้กระทำในการพิจารณาคดีอาญา ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 178 ผู้ใดซึ่งเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดีหรือพนักงานสอบสวน ให้แปลข้อความหรือความหมายใด แปลข้อความหรือความหมายนั้นให้ผิดไปในข้อสำคัญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 179 ผู้ใดทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ เพื่อให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงาน ผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา เชื่อว่าได้มีความผิดอาญาอย่างใดเกิดขึ้น หรือเชื่อว่าความผิดอาญาที่เกิดขึ้นร้ายแรงกว่าที่เป็นความจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 180 ผู้ใดนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐาน อันเป็นเท็จในการพิจารณาคดี ถ้าเป็นพยานหลักฐานในข้อสำคัญในคดีนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดดังกล่าวในวรรคแรก ได้กระทำในการพิจารณาคดีอาญา ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 181 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 174 มาตรา 175 มาตรา 177 มาตรา 178 หรือมาตรา 180

(1) เป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่า ผู้ใดกระทำความผิดที่มีระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

(2) เป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่า ผู้ใดกระทำความผิดที่มีระวางโทษถึง

ประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา 182 ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 177 หรือมาตรา 178 แล้ว ลักทรัพย์ และกลับแจ้งความจริงต่อศาลหรือเจ้าพนักงานก่อนจับกุม เบิกความหรือการแปล ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 183 ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 177 มาตรา 178 หรือมาตรา 180 แล้วลักทรัพย์ และกลับแจ้งความจริงต่อศาลหรือเจ้าพนักงานก่อนที่คำพิพากษา และก่อนตนถูกฟ้องในความผิดที่ใดกระทำความผิด ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับ ความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา 184 ผู้ใดเพื่อจะช่วยเหลือผู้อื่นมิให้ต้องรับโทษ หรือให้รับโทษน้อยลง ทำให้เสียหาย ทำลาย ซอนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ซึ่งพยานา หลักฐานในการกระทำความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 185 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซอนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้ สูญหายหรือไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินที่ได้ส่งไว้ต่อศาล หรือที่ศาลให้รักษาไว้ ในการพิจารณาคดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 186 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซอนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้ สูญหายหรือไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินที่ได้มีคำพิพากษาให้รับ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 187 ผู้ใดเพื่อจะมีให้การเป็นไปตามคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาล ทำให้เสียหาย ทำลาย ซอนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สิน ที่ถูกยึดหรืออายัด หรือที่ตนรู้ว่าจะถูกยึดหรืออายัด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 188 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซอนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้

สูญหายหรือไร้ประโยชน์ ซึ่งพินัยกรรมหรือเอกสารใดของผู้อื่น ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 189 ผู้ใดช่วยผู้อื่นซึ่งเป็นผู้กระทำความผิด หรือเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิด อันมิใช่ความผิดลหุโทษ เพื่อไม่ให้ต้องโทษ โดยให้พยานเท็จ ผู้ต้องหา ขอนเรน หรือโดยช่วยผู้ต้องหาช่วยประการใดเพื่อไม่ให้ถูกจับกุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 190 ผู้ใดหลบหนีไประหว่างที่ถูกคุมขังตามอำนาจของศาล ของพนักงานสอบสวนหรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรก ได้กระทำโดยแทกที่คุมขัง โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 191 ผู้ใดกระทำความผิดประการใดให้ผู้ที่ถูกคุมขังตามอำนาจของศาล ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา หลุดพ้นจากการคุมขังไป ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ที่หลุดพ้นจากการคุมขังไปนั้น เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาจากศาลหนึ่งศาลใด ให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

* ม. 190 และ ม. 191 แก้ไขโดย ข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในสองวรรคก่อน ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่า จะใช้กำลังประทุษร้ายผู้กระทำความผิด โทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนทั้งหนึ่ง

มาตรา 192 ผู้ใดให้พำนัก ซ่อนเร้น หรือช่วยด้วยประการใด ให้ผู้ที่หลบหนีจากการคุมขัง ตามอำนาจของศาลของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา เพื่อไม่ให้ถูกจับกุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 193 ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวมาในมาตรา 184 มาตรา 189 หรือมาตรา 192 เป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามเณรหรือภริยาของผู้กระทำความผิดจะไม่ลงโทษก็ได้

มาตรา 194 ผู้ใดต้องคำพิพากษาห้ามเข้าเขตกำหนดตามมาตรา 45 เข้าไปในเขตกำหนดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 195 ผู้ใดหลบหนีจากสถานพยายาน ซึ่งศาลสั่งให้คุมตัวไว้ ตามความในมาตรา 49 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 196 ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งห้ามของศาล ซึ่งได้สั่งไว้ในคำพิพากษา ตามมาตรา 50 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 197 ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้าย ขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ให้ประโยชน์ หรือรับว่าจะให้ประโยชน์ เพื่อกีดกันหรือขัดขวางการขายทอดตลาด ของเจ้าพนักงาน เนื่องจากคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 198 ผู้ใดคุมหมิ่นศาล หรือผู้พิพากษาในการพิจารณา หรือพิพากษาคดี หรือกระทำการชักชวนการพิจารณา หรือพิพากษาของศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 199 ผู้ใดลอบฝัง ซ่อนเร้น ย้ายหรือทำลายศพหรือส่วนของศพ เพื่อ บิดบังการเกิด การตายหรือเหตุแห่งการตาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ ไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด 2

ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

มาตรา 200 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานในตำแหน่งพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา หรือจัดการให้เป็นไปตามหมาย อาญา กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่งอันเป็นการมิชอบ เพื่อจะช่วยเหลือบุคคลหนึ่งบุคคลใด มิให้ต้องโทษหรือให้รับโทษน้อยลง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือน ถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าการกระทำหรือไม่กระทำนั้นเป็นการเพื่อจะแกล้งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดต้อง รับโทษ รับโทษหนักขึ้น หรือต้องถูกบังคับตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่น บาท

* มาตรา 201 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่า คดีหรือพนักงานสอบสวน เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับคน เอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการ นั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบ ปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

* ม. 198 แก้ไขโดย ข้อ 5 แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 41 พ.ศ. 2519

* ม. 201 แก้ไขโดย ม. 14 แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป. อาญา พ.ศ. 2502

* มาตรา 202 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดีหรือพนักงานสอบสวน กระทำกร หรือไม่กระทำกรอย่างใด ๆ ในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งคนใดเรียก รับหรือยอมจะรับไว้ก่อนที่คนใดรับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 203 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ปฏิบัติกรให้เป็นไปตามคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาล ป้องกันหรือขัดขวางมิให้กรเป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 204 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีตำแหน่งหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ที่คุมขังตามอำนาจของศาล ของพนักงานสอบสวน หรือของ เจ้าของพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา กระทำวญประการใด ๆ ให้ผู้ที่อยู่ในระหว่างคุมขังนั้นหลุดพ้นจากการคุมขังไป ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าผู้ที่หลุดพ้นจากการคุมขังไปนั้น เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาของศาลหนึ่งศาลใด โหลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 205 ถ้ากรกระทำดังกล่าวในมาตรา 204 เป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ที่หลุดพ้นจากการคุมขังไปด้วยการกระทำโดยประมาทนั้น เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาของศาลหนึ่งศาลใด โหลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

* ม. 202 แก้ไขโดย ม. 15 แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป. อาญา พ.ศ.

ถ้าผู้กระทำความผิดจัดให้โดยตัวผู้ที่ถูกพ้นจากการคุมขังคืนมาภายในสามเดือน
 หนึ่งการลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดนั้น

ลักษณะ 4

ความผิดเกี่ยวกับศาสนา

* มาตรา 206 ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ แก่วัตถุหรือสถานอันเป็นที่เคารพ
 ในทางศาสนาของหมู่ชนใด อันเป็นการเหยียดหยามศาสนานั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่
 เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 207 ผู้ใดก่อให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในที่ประชุมศาสนิกชนเวลาประชุม
 กัน นมัสการหรือกระทำพิธีกรรมตามศาสนาใด ๆ โดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษ
 จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 208 ผู้ใดแต่งกายหรือใช้เครื่องหมายที่แสดงว่าเป็นภิกษุ สามเณร
 นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใดโดยมิชอบ เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่า ตนเป็นบุคคลเช่นว่านั้น
 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ 5

ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน

มาตรา 209 ผู้ใดเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งปกปิดวิธีกาเนินการ และมี
 ความมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นอั้งยี่ ต้องระวาง
 โทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า ผู้จัดการหรือผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในคณะบุคคลนั้น
 ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 210 ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดอย่างหนึ่ง
 อย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในภาค 2 นี้ และความผิดนั้นมีกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่ง
 ปีขึ้นไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นช่องโจร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับ

* ม. 206 แก้ไขโดยข้อ 6 แห่งคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 41
 พ.ศ. 2519

ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าเป็นการสมคบเพื่อกระทำความผิด ที่มีระวางโทษถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 211 ผู้ใดประชุมในที่ประชุมอภัยหรือของโจร ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นอภัยหรือของโจร เว้นแต่ผู้นั้นจะแสดงได้ว่า ได้ประชุมโดยไม่รู้ว่าเป็นการประชุมของอภัยหรือของโจร

มาตรา 212 ผู้ใด

- (1) จัดหาที่ประชุมหรือที่พำนักให้อภัย หรือของโจร
- (2) ชักชวนบุคคลให้เข้าเป็นสมาชิกอภัยหรือพรรคพวกของโจร
- (3) อุปการะอภัยหรือของโจรโดยให้ทรัพย์สินหรือโดยประการอื่น หรือ
- (4) ช่วยจำหน่ายทรัพย์สินที่อภัย หรือของโจรได้มาโดยการกระทำความผิดของระวางโทษ เช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดฐานเป็นอภัยหรือของโจร แล้ว

แต่กรณี

มาตรา 213 ถ้าสมาชิกอภัยหรือพรรคพวกของโจรคนหนึ่งคนใดได้กระทำความผิดตามความมุ่งหมายของอภัยหรือของโจรนั้น สมาชิกอภัยหรือพรรคพวกของโจรที่อยู่ด้วยในขณะกระทำความผิด หรืออยู่ด้วยในที่ประชุมแต่ไม่ได้คัดค้านในการตกลงให้กระทำความผิดนั้น และบรรดาหัวหน้า ผู้จัดการหรือผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในอภัยหรือของโจรนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นทุกคน

มาตรา 214 ผู้ใดประพฤติดนเป็นปกติชู้ระ เป็นผู้จัดหาที่พำนัก ที่ซ่อนเร้นหรือที่ประชุมให้บุคคลซึ่งคนรู้ว่า เป็นผู้กระทำความผิดที่บัญญัติไว้ในภาค 2 นี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดนั้น เป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยาของผู้กระทำ ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้

มาตรา 215 ผู้ใดมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้ายหรือใช้กำลังประทุษร้าย หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 ถ้าผู้กระทำความผิดคนหนึ่งคนใดมีอาชญากรรม บรรดาผู้กระทำความผิด ต้องระ

วางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า หรือเป็นผู้มีหน้าที่สั่งการในการกระทำความ
 ผิดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 216 เมื่อเจ้าพนักงานสั่งผู้ที่มีส่วน เพื่อกระทำความผิดตามมาตรา
 215 ให้เลิกไป ผู้ใดไม่เลิก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพัน
 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ 6

ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน

มาตรา 217 ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์สินของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
 หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

* มาตรา 218 ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- (1) โรงเรือน เรือหรือแพที่คนอยู่อาศัย
- (2) โรงเรือน เรือหรือแพอันเป็นที่เก็บหรือที่ทำสินค้า
- (3) โรงมหรสพหรือสถานที่ประชุม
- (4) โรงเรือน อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นสาธารณสถาน หรือ
 เป็นที่สำหรับประกอบพิธีกรรมตามศาสนา
- (5) สถานีรถไฟ ท่าอากาศยานหรือที่จอดรถหรือเรือสาธารณะ
- (6) เรือกลไฟ หรือเรือยนต์ อันมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป อากาศยานหรือ
 รถไฟที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะ

ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่
 หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 219 ผู้ใดกระเตรียมเพื่อกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา 217 หรือมาตรา 218 ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพยายามกระทำความผิดนั้น ๆ

มาตรา 220 ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่วัตถุใด ๆ แม้เป็นของตนเอง จนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือทรัพย์สินของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรก เป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในมาตรา 218 ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกที่บัญญัติไว้ในมาตรา 218

มาตรา 221 ผู้ใดกระทำให้เกิดระเบิดจนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือทรัพย์สินของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 222 ผู้ใดกระทำให้เกิดระเบิดจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินดังกล่าวในมาตรา 217 หรือมาตรา 218 ต้องระวางโทษจำคุกที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ

มาตรา 223 ความผิดดังกล่าวในมาตรา 217 มาตรา 218 มาตรา 220 มาตรา 221 หรือมาตรา 222 นั้น ถ้าทรัพย์สินที่เป็นอันตราย หรือที่น่าจะเป็นอันตรายเป็นทรัพย์สินที่มีราคาน้อย และการกระทำนั้นไม่น่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

*มาตรา 224 ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา 217 มาตรา 218 มาตรา 221 หรือมาตรา 222 เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 225 ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้โดยประมาท และเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นเสียหาย หรือการกระทำโดยประมาทนั้นน่าจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตของบุคคลอื่น

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 226 ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ แก่โรงเรือน อุโมงค์ หรือที่จอดรถ หรือเรือสาธารณะ หุ่นหอคจจอกเรือ สิ่งปลูกสร้าง เครื่องจักร เครื่องกล สายไฟฟ้าหรือ สิ่งที่ทำไว้เพื่อป้องกันอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน จนน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ บุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 227 ผู้ใดเป็นผู้มีวิชาชีพในการออกแบบควบคุม หรือทำการก่อสร้าง ซ่อมแซมหรือรื้อถอน อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใด ๆ ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ หรือวิธีการ อันพึงกระทำการนั้น ๆ โดยประการที่น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 228 ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้เกิดอุทกภัย หรือเพื่อให้เกิดชักของแก่อการใช้น้ำซึ่งเป็นสาธารณูปโภค ถ้าการกระทำนั้นน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำผิดดังกล่าวในวรรคแรกเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือ ทรัพย์สินของผู้อื่น ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพัน บาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 229 ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ทางสาธารณะ ประตุน้ำ ห่านบ เชื้อน อันเป็นส่วนของทางสาธารณะ หรือที่ขึ้นลงของอากาศยาน อยู่ในลักษณะอันน่าจะเป็น เหตุให้เกิดอันตรายแก่การจราจร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่ง หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 230 ผู้ใดเอาสิ่งใด ๆ กีดขวางทางรถไฟหรือทางรถราง ทำให้ราง รถไฟ หรือรางรถรางหลุด หลวมหรือเคลื่อนจากที่ หรือกระทำแก่เครื่องสัญญาณจนน่าจะ เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การเดินรถไฟหรือรถราง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือน ถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 231 ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ประกาศาร หุ่น สัญญาณ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งจักไว้เป็นสัญญาณ เพื่อความปลอดภัยในการจราจรทางบก การเดินเรือ หรือการเดินอากาศ อยู่ในลักษณะอันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การจราจรทางบก การเดินเรือหรือการเดินอากาศ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 232 ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ ใหยานพาหนะค้างคอปืน อยู่ในลักษณะอันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคล

(1) เรือเดินทะเล อากาศยาน รถไฟหรือรถราง

(2) รถยนต์ที่ใช้สำหรับการขนส่งสาธารณะ หรือ

(3) เรือกลไฟ หรือเรือยนต์อื่นมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ที่ใช้สำหรับการขนส่งสาธารณะ

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 233 ผู้ใดใช้ยานพาหนะรับจ้างขนส่งคนโดยสาร เมื่อยานพาหนะนั้นมีลักษณะหรือมีการบรรทุกจนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลในยานพาหนะนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 234 ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ แก่สิ่งที่ใช้ในการผลิต ในการส่งพลังงานไฟฟ้าหรือในการส่งน้ำ จนเป็นเหตุให้ประชาชนขาดความสะดวก หรือน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 235 ผู้ใดกระทำการด้วยประการใด ๆ ให้การสื่อสารสาธารณะทางไปรษณีย์ ทางโทรเลข ทางโทรศัพท์ หรือทางวิทยุขัดข้อง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 236 ผู้ใดปลอมปนอาหาร ยาหรือเครื่องอุปโภคบริโภคอื่นใด เพื่อบุคคลอื่นเสพหรือใช้ และการปลอมปนนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพ หรือจำหน่าย หรือเสนอขาย สิ่งเช่นนั้นเพื่อบุคคลเสพหรือใช้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน

สามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 237 ผู้ใดเอาของที่มีพิษ หรือสิ่งอื่นที่น่าจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพ เจือลงในอาหาร หรือในน้ำ ซึ่งอยู่ในบ่อ สระหรือที่ขังน้ำใด ๆ และอาหารหรือน้ำนั้น ใต้มือยูหรือจักไว้ เพื่อประชาชนบริโภค ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 238 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 226 ถึงมาตรา 237 เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 239 ถ้าการกระทำดังกล่าวในมาตรา 226 ถึงมาตรา 237 เป็นการกระทำโดยประมาท และใกล้จะเป็นอันตรายแก่ชีวิตของบุคคลอื่น ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ 7

ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง

หมวด 1

ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา

มาตรา 240 ผู้ใดทำปลอมขึ้นซึ่งเงินตรา ไม่ว่าจะปลอมขึ้นเพื่อให้เป็นเหรียญ กระษาปณ์ ธนบัตรหรือสิ่งอื่นใด ซึ่งรัฐบาลออกใช้หรือให้อำนาจให้ออกใช้ หรือทำปลอมขึ้นซึ่งพันธบัตรรัฐบาล หรือใบสำคัญสำหรับรับดอกเบี้ยพันธบัตรนั้น ๆ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปลอมเงินตรา ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 241 ผู้ใดแปลงเงินตรา ไม่ว่าจะเป็เหรียญกระษาปณ์ ธนบัตรหรือสิ่งอื่นใด ซึ่งรัฐบาลออกใช้หรือให้อำนาจให้ออกใช้ หรือแปลงพันธบัตรรัฐบาลหรือใบสำคัญสำหรับรับดอกเบี้ยพันธบัตรนั้น ๆ ให้ผิดไปจากเดิม เพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีมูลค่าสูงกว่าจริง

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานแปลงเงินตรา ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 242 ผู้ใดกระทำโดยทุจริตให้เหรียญกระษาปณ์ ซึ่งรัฐบาลออกใช้มีน้ำหนักลดลง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้ใดนำเข้าไปในราชอาณาจักร นำออกใช้หรือมีไว้เพื่อนำออกใช้ ซึ่งเหรียญกระษาปณ์ ที่มีผู้กระทำโดยทุจริตให้นำหนักลดลงตามความในวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา 243 ผู้ใดนำเข้าไปในราชอาณาจักร ซึ่งสิ่งใด ๆ อันเป็นของปลอมตามมาตรา 240 หรือของแปลงตามมาตรา 241 ต้องระวางโทษกึ่งที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ๆ

มาตรา 244 ผู้ใดมีไว้เพื่อนำออกใช้ ซึ่งสิ่งใด ๆ อันตนไ้มาโดยรู้ว่าเป็นของปลอมตามมาตรา 240 หรือของแปลงตามมาตรา 241 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา 245 ผู้ใดไ้มาซึ่งสิ่งใด ๆ โดยไม่รู้ว่าเป็นของปลอมตามมาตรา 240 หรือของแปลงตามมาตรา 241 ถ้าต่อมารู้ว่าเป็นของปลอม หรือของแปลงเช่นนั้น ยังขิ้นำออกใช้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 246 ผู้ใดทำเครื่องมือหรือวัตถุสำหรับปลอม หรือแปลงเงินตราไม่ว่าจะเป็นเหรียญกระษาปณ์ ธนบัตร หรือสิ่งใด ๆ ซึ่งรัฐบาลออกใช้หรือให้อ่านาจให้ออกใช้ หรือสำหรับปลอมหรือแปลงพันธบัตรรัฐบาลหรือใบสำคัญสำหรับรับคอกเบี้ยพันธบัตรนั้น ๆ หรือมีเครื่องมือหรือวัตถุ เช่นว่านั้น เพื่อใช้ในการปลอมหรือแปลง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา 247 ถ้าการกระทำดังกล่าวในหมวดนี้เป็นกรกระทำเกี่ยวกับเงินตรา ไม่ว่าจะเป็นเหรียญกระษาปณ์ ธนบัตร หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งรัฐบาลต่างประเทศออกใช้หรือให้อ่านาจให้ออกใช้ หรือเกี่ยวกับพันธบัตรรัฐบาลต่างประเทศ หรือใบสำคัญสำหรับ

รับคอกเบี้ยพันธบัตรนั้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ

มาตรา 248 ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 240 มาตรา 241 หรือมาตรา 247 ได้กระทำความผิดตามมาตราอื่นที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ อันเกี่ยวกับสิ่งทีคนปลอมหรือแปลงนั้นด้วย ให้ลงโทษผู้นั้นตามมาตรา 240 มาตรา 241 หรือมาตรา 247 แต่กระหนงเดียว

มาตรา 249 ผู้ใดทำบัตรหรือโลหธาคุอย่างใด ๆ ให้มีลักษณะและขนาดคล้ายคลึงกับเงินตรา ไม่ว่าจะเป็นเหรียญกระษาปณ์ ธนบัตรหรือสิ่งใด ๆ ซึ่งรัฐบาลออกใช้หรือให้อำนาจให้ออกใช้หรือพันธบัตรรัฐบาล หรือใบสำคัญสำหรับรับคอกเบี้ยพันธบัตรนั้น ๆ หรือจำหน่ายบัตรหรือโลหธาคุ เช่นว่านั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการจำหน่ายบัตร หรือโลหธาคุดังกล่าว ในวรรคแรกเป็นการจำหน่าย โดยการนำออกใช้ทั้ง เช่นสิ่งใด ๆ ที่กล่าวในวรรคแรก ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด 2

ความผิดเกี่ยวกับดวงตรา แสตมป์และตั๋ว

มาตรา 250 ผู้ใดทำปลอมขึ้นซึ่งดวงตราแผ่นดิน รอยตราแผ่นดิน หรือพระปรมาภิไธย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 258 ผู้ใดทำปลอมขึ้นซึ่งตั๋วโดยสาร ซึ่งใช้ในการขนส่งสาธารณะ หรือแปลงตั๋วโดยสารซึ่งใช้ในการขนส่งสาธารณะให้ผิดไปจากเดิม เพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่ามืมูลค่าสูงกว่าจริง หรือลบ ถอน หรือกระทำด้วยประการใด ๆ แก่ตั๋วเช่นนั้น ซึ่งมีเครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด แสดงว่าใช้ไม่ได้แล้วเพื่อให้ใช้ได้อีก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 259 ถ้าการกระทำตามมาตรา 258 เป็นการกระทำเกี่ยวกับตั๋วที่จำหน่ายแก่ประชาชน เพื่อผ่านเข้าสถานที่ใด ๆ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน

หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 260 ผู้ใดใช้ ชาย เสนอชาย แลกเปลี่ยนหรือเสนอแลกเปลี่ยนซึ่งตัวอันเกิดจากการกระทำดังกล่าวในมาตรา 258 หรือมาตรา 259 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 261 ผู้ใดทำเครื่องมือหรือวัตถุสำหรับปลอม หรือแปลงสิ่งใด ๆ ซึ่งระบุไว้ในมาตรา 254 มาตรา 258 หรือมาตรา 259 หรือมีเครื่องมือหรือวัตถุ เช่นว่านั้นเพื่อใช้ในการปลอมหรือแปลง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 262 ถ้าการกระทำดังกล่าวในมาตรา 255 มาตรา 256 มาตรา 257 หรือมาตรา 261 เป็นการกระทำเกี่ยวกับแสกมป์รัฐบาลต่างประเทศ ผู้กระทำต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ

มาตรา 263 ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 250 มาตรา 251 มาตรา 254 มาตรา 256 มาตรา 258 มาตรา 259 หรือมาตรา 262 ได้กระทำความผิดตามมาตรานี้ที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ อันเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดจากการกระทำผิดนั้นด้วย ให้ลงโทษผู้นั้นตามมาตรา 250 มาตรา 251 มาตรา 254 มาตรา 256 มาตรา 258 มาตรา 259 หรือมาตรา 262 แยกกระทงเดียว

หมวด 3

ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร

มาตรา 264 ผู้ใดทำเอกสารปลอมขึ้นทั้งฉบับ หรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใดเติมหรือตัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใด ๆ ในเอกสารที่แท้จริง หรือประทับตราปลอม หรือลงลายมือชื่อปลอมในเอกสาร โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ถ้าได้กระทำเพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปลอมเอกสาร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดกรอกข้อความลงในแผ่นกระดาษ หรือวัตถุอื่นใด ซึ่งมีลายมือชื่อของผู้อื่น

โดยไม่ได้รับความยินยอม หรือโดยฝ่าฝืนคำสั่งของผู้อื่นนั้น ถ้าได้กระทำเพื่อนำเอา เอกสารนั้นไปใช้ในกิจการที่อาจเกิดเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือประชาชน ให้ถือว่าผู้นั้น ปลอมเอกสาร ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา 265 ผู้ใดปลอมเอกสารสิทธิ หรือเอกสารราชการ ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 266 ผู้ใดปลอมเอกสารดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ
- (2) พินัยกรรม
- (3) ใบหุ้น ใบหุ้นกู้ หรือใบสำคัญของใบหุ้น หรือใบหุ้นกู้ หรือ
- (4) ตั๋วเงิน

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 267 ผู้ใดแจ้งให้เจ้าพนักงาน ผู้กระทำการตามหน้าที่จกข้อความ อันเป็นเท็จลงในเอกสารมหาชน หรือเอกสารราชการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็น พยานหลักฐานโดยประการที่นำ จะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือประชาชน ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 268 ผู้ใดใช้หรืออ้างเอกสารอันเกิดจากการทำความผิดตาม มาตรา 264 มาตรา 265 มาตรา 266 หรือมาตรา 267 ในประการที่นำจะเกิด ความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษตั้งแต่จำคุกไว้ ในมาตรานั้น ๆ ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นผู้ปลอมเอกสารนั้น หรือเป็นผู้แจ้งให้ เจ้าพนักงานจกข้อความนั้นเองให้ลงโทษตามมาตรานี้แต่กระหนงเดียว

มาตรา 269 ผู้ใดในการประกอบกิจการงานในวิชาแพทย์ กฎหมาย บัญชีหรือ วิชาอื่นใด ทำคำรับรองเป็นเอกสารอันเป็นเท็จ โดยประการที่นำจะเกิดความเสียหาย แก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดโดยทุจริตใช้หรืออ้างคำรับรองอันเกิดจากการกระทำความผิดตาม
วรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

ลักษณะ 8

ความผิดเกี่ยวกับการค้า

มาตรา 270 ผู้ใดใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งเครื่องชั่ง เครื่องตวง หรือเครื่อง
วัด ที่มีฉ้อตราเพื่อเอาเปรียบในการค้า หรือมีเครื่องเช่นนั้นไว้เพื่อขาย ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 271 ผู้ใดขายของโดยหลอกลวงด้วยประการใด ๆ ให้ผู้ซื้อหลง
เชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพหรือปริมาณแห่งของนั้นอันเป็นเท็จ ถ้าการกระทำ
นั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสอง
พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 272 ผู้ใด

(1) เอาชื่อ รูป รอยประเก็นหรือข้อความใด ๆ ในการประกอบการค้า
ของผู้อื่นมาใช้ หรือทำให้ปรากฏที่สินค้า หีบ ห่อ วัตถุที่ใช้หุ้มห่อ แจงความ รายการ
แสดงราคา จดหมายเกี่ยวกับการค้าหรือสิ่งอื่นทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนหลง
เชื่อว่าเป็นสินค้าหรือการค้าของผู้อื่นนั้น

(2) เลียนป้าย หรือสิ่งอื่นทำนองเดียวกันจนประชาชนน่าจะหลงเชื่อ
สถานที่การค้าของตนเป็นสถานที่การค้าของผู้อื่นที่ตั้งอยู่ใกล้เคียง

(3) ใช้ข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความเท็จเพื่อให้เสียความเชื่อถือในสถานที่
การค้า สินค้า อุศสาหกรรมหรือพาณิชย์การของผู้หนึ่งผู้ใด โดยมุ่งประโยชน์แก่การ
ค้าของตน

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

* ม.271: แก้ไขโดย ม.3 แห่ง พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ป.อาญา 2522

มาตรา 273 ผู้ใด ปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้อื่น ซึ่งได้จดทะเบียนแล้ว ไม่ว่าจะจดทะเบียนภายในหรือนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 274 ผู้ใดเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้อื่น ซึ่งได้จดทะเบียนแล้ว ไม่ว่าจะจดทะเบียนภายในหรือนอกราชอาณาจักร เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 275 ผู้ใดนำเข้าไปในราชอาณาจักร จำหน่าย หรือเสนอจำหน่าย ซึ่งสินค้าอันเป็นสินค้าที่มีชื่อ รูป รอยประติมากรรมหรือข้อความใด ๆ ดังบัญญัติไว้ในมาตรา 272 (1) หรือสินค้าอันเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอม หรือเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นตามความในมาตรา 273 หรือมาตรา 274 ต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ

ลักษณะ 9

ความผิดเกี่ยวกับเพศ

* มาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิง ซึ่งมีไข้รียวของตนโดยขู่เข็ญ ภัยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

* มาตรา 277 ผู้ใดกระทำชำเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นสี่พันบาท

* ม. 276 และ ม. 277 แก้ไขโดยข้อ 7 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

* ม. 277 ทวิ และ ม. 277 ทรี เพิ่มเติมโดยข้อ 8 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

* มาตรา 278 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบสามปีโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขจัดขึ้นได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 279 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าในการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำใดกระทำโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขจัดขึ้นได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 280 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 278 หรือมาตรา 279 เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(1) รั้งอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสามหมื่นบาท

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท

* มาตรา 281 การกระทำความผิดตามมาตรา 276 หรือมาตรา 278 นั้น ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรั้งอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย มิได้เกิดขึ้นโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกัน อันมีลักษณะเป็นการโหมหนุ่ยิง หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลถึงระบุไว้ในมาตรา 285 เป็นความผิดอันยอมความได้

* ม. 278, ม. 279, ม. 280 และ ม. 281 แก้ไขโดยข้อ 9 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

*มาตรา 282 ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นระจก้าล่อไป หรือชักพาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งเด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี โดยเด็กหญิง หรือหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกิน หนึ่งหมื่นบาท ไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศต่างกันหรือไม่

*มาตรา 283 ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นระจก้าล่อไป หรือชักพาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งหญิงโดยโซ่บ้ายหลอกดวง ชูเชื้อ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท ไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศต่างกันหรือไม่

*มาตรา 284 ผู้ใดพาหญิงไปเพื่อการอนาจาร โดยโซ่บ้ายหลอกดวง ชูเชื้อ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการ อื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้ใดซ่อนเร้นหญิงซึ่งเป็นผู้ถูกพาไปตามความในวรรคแรก ต้องระวางโทษ เช่นเดียวกับผู้พาไปนั้น

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

*มาตรา 285 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 หรือมาตรา 283 เป็นการกระทำแก่ผู้สืบ สันดาน ศิษย์ ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ใน ความปกครองในความพิทักษ์ หรือในความอนุบาล ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่ บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม

*มาตรา 286 ชายใดอายุกว่าสิบหกปี คำรังชี้พ้อยู่ควยผลจากการหากินของ หญิงนครโสเภณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

*ม. 282, ม. 283, ม. 284, ม. 285 และม. 286 แก้ไขโดยข้อ 10 แห่ง ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

ชายใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปรากฏสำหรับคำรังสี และ

(1) ปรากฏว่าอยู่ร่วมกับหญิงนครโสเภณี หรือสมาคมกับหญิงนครโสเภณี คนเดียวหรือหลายคนเป็นอาจ

(2) กินอยู่หลับนอน หรือรับเงินหรือประโยชน์อย่างอื่น โดยหญิงนครโสเภณีเป็นผู้จัดให้ หรือ

(3) เข้าแทรกแซงเพื่อช่วยหญิงนครโสเภณีในการทะเลาะวิวาทกับผู้ที่คบค้ากับหญิงนครโสเภณีนั้น

ให้ถือว่าชายนั้นคำรังสีที่อยู่ด้วยผลจากการหากินของหญิงนครโสเภณี วันแก่จะพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น

บทบัญญัติแห่งมาตรานี้ มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากหญิงนครโสเภณี ซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียม

มาตรา 287 ผู้ใด

(1) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกหรือเพื่อการแสดงออกแก่ประชาชน ทำ ผิด มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์หรือสิ่งอื่นใดอันลามก

(2) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว แจกหรือแสดงออกแก่ประชาชน หรือให้เข้าวัตถุหรือสิ่งของเช่นนั้น

(3) เพื่อจะช่วยการทำให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรานี้ หรือโฆษณาหรือโฆษณาว่าวัตถุ หรือสิ่งลามกดังกล่าวแล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ 10

ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

หมวด 1

ความผิดต่อชีวิต

มาตรา 288 ผู้ใดฆ่าผู้อื่น ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 289 ผู้ใด

(1) ฆ่าบุพการี

(2) ฆ่าเจ้าพนักงาน ซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะเหตุที่จะกระทำ หรือได้กระทำการตามหน้าที่

(3) ฆ่าผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ในการที่เจ้าพนักงานนั้นกระทำตามหน้าที่ หรือเพราะเหตุที่บุคคลนั้นจะช่วยหรือได้ช่วยเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้ว

(4) ฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

(5) ฆ่าผู้อื่นโดยทรนาคหรือโดยกระทำทารุณโหดร้าย

(6) ฆ่าผู้อื่นเพื่อเตรียมการ หรือเพื่อความสะดวกในการที่จะกระทำ ความผิดอย่างอื่น หรือ

(7) ฆ่าผู้อื่นเพื่อจะเอาหรือเอาไว้ซึ่งผลประโยชน์อันเกิดแก่การที่ตนได้ กระทำความผิดอื่น เพื่อปกปิดความผิดอื่นของตน หรือเพื่อหลีกเลี่ยงให้พ้นอาญาใน ความผิดอื่นที่ตนได้กระทำไว้

ต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา 290 ผู้ใดมิได้มีเจตนาฆ่า แต่ทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี

ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะประการหนึ่งประการใดดังที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา 289 ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 291 ผู้ใดกระทำโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่น ถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 292 ผู้ใดกระทำด้วยการปฏิบัติอันทารุณหรือด้วยปัจจัยคล้ายคลึงกันแก่บุคคลซึ่งต้องพึ่งตน ในการดำรงชีพหรือในการอื่นใด เพื่อให้บุคคลนั้นฆ่าตนเอง ถ้าการฆ่าตนเองนั้นได้เกิดขึ้นหรือได้มีการพยายามฆ่าตนเอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 293 ผู้ใดช่วยหรือยุยงเด็กอายุไม่เกินสิบหกปี หรือผู้ซึ่งไม่สามารถเข้าใจว่าการกระทำของตนมีสภาพหรือสารสำคัญอย่างไร หรือไม่สามารถบังคับการกระทำของตนได้ ให้ฆ่าตนเอง ถ้าการฆ่าตนเองนั้นได้เกิดขึ้นหรือได้มีการพยายามฆ่าตนเอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 294 ผู้ใดเข้าร่วมในการขูดมุนต่อผู้ระหว่างบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป และบุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เข้าร่วมในการนั้นหรือไม่ ถึงแก่ความตายโดยการกระทำในการขูดมุนต่อผู้นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ที่เข้าร่วมในการขูดมุนต่อผู้นั้นแสดงได้ว่า ได้กระทำไปเพื่อห้ามการขูดมุนต่อผู้นั้น หรือเพื่อป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

หมวด 2

ความผิดต่อร่างกาย

มาตรา 295 ผู้ใดทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย หรือจิตใจของผู้นั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 296 ผู้ใดกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะประการหนึ่งประการใดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 289 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 297 ผู้ใดกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย จนเป็นเหตุให้ผู้กระ
ทำร้ายรับอันตรายสาหัส ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี

อันตรายสาหัสนั้น คือ

- (1) ทาบอด หูหนวก ลิ่นขาด หรือเสียนานประสาท
- (2) เสียวัววะสืบพันธุ์ หรือความสามารถสืบพันธุ์
- (3) เสียนแขน ขา มือ เท้า นิ้ว หรืออวัยวะอื่นใด
- (4) หน้าที่เสียโฉมอย่างคืดคิ้ว
- (5) แหว่งลูก
- (6) จิตพิการอย่างคืดคิ้ว
- (7) ทุพพลภาพ หรือป่วยเจ็บเรื้อรังซึ่งอาจถึงตลอดชีวิต
- (8) ทุพพลภาพ หรือป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนา เกินกว่ายี่สิบวัน หรือ

จนประกอบกรณีกิจตามปกติไม่ได้ เกินกว่ายี่สิบวัน

มาตรา 298 ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 297 ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะ
ประการหนึ่งประการใดซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 289 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปี
ถึงสิบปี

มาตรา 299 ผู้ใดเข้าร่วมในการชุมนุมต่อสู้ระหว่างบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป
และบุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เข้าร่วมในการนั้นหรือไม่รับอันตรายสาหัส โดย
การกระทำในการชุมนุมต่อสู้นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสอง
พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ที่เข้าร่วมในการชุมนุมต่อสู้นั้นแสดงได้ว่า ได้กระทำไปเพื่อห้ามการชุมนุม
ต่อสู้ หรือเพื่อป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 300 ผู้ใดกระทำโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้
รับอันตรายสาหัส ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้ง
จำทั้งปรับ

หมวด 3

ความผิดฐานทำให้แท้งลูก

มาตรา 301 หญิงใดทำให้ตนเองแท้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูก
 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 302 ผู้ใด ทำให้หญิงแท้งลูกโดยหญิงนั้นยินยอม ต้องระวางโทษจำ
 คุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้หญิงรับอันตรายสาหัสอย่างอื่นด้วย ผู้กระทำต้อง
 ระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้หญิงถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำ
 คุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 303 ผู้ใดทำให้หญิงแท้งลูก โดยหญิงนั้นไม่ยินยอม ต้องระวางโทษ
 จำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้หญิงรับอันตรายสาหัสอย่างอื่นด้วย ผู้กระทำต้อง
 ระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้หญิงถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำ
 คุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 304 ผู้ใดเพียงแต่พยายามกระทำความผิด ตามมาตรา 301 หรือ
 มาตรา 302 วรรคแรก ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 305 ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา 301 และมาตรา
 302 นั้น เป็นการกระทำของนายแพทย์ และ

(1) จำเป็นกระทำเนื่องจากสุขภาพของหญิงนั้น หรือ

(2) หญิงมีครรภ์ เนื่องจากการกระทำความผิดอาญา ตามที่บัญญัติไว้ใน

มาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 282 มาตรา 283 หรือมาตรา 284

ผู้กระทำไม่มีความผิด

หมวด 4

ความผิดฐานทอکتั้งเด็ก คนป่วยเจ็บหรือคนชรา

มาตรา 306 ผู้ใดทอکتั้งเด็กอายุยังไม่เกินเก้าปีไว้ ณ ที่ใด เพื่อให้เด็กนั้น
พ้นไปเสียจากตน โดยประการที่ทำให้เด็กนั้นปราศจากผู้ดูแล ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 307 ผู้ใดมีหน้าที่ตามกฎหมายหรือตามสัญญาต้องดูแลผู้ซึ่งพึ่งตนเอง
มิได้ เพราะอายุ ความป่วยเจ็บ กายพิการหรือจิตพิการ ทอکتั้งผู้ซึ่งพึ่งตนเองมิได้นั้น
เสียโดยประการที่น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสาม
ปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 308 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 306 หรือมาตรา 307 เป็น
เหตุให้ผู้ถูกทอکتั้งถึงแก่ความตายหรือรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษกึ่งที่บัญญัติ
ไว้ในมาตรา 290 มาตรา 297 หรือมาตรา 298 นั้น

ลักษณะ 11

ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง

หมวด 1

ความผิดต่อเสรีภาพ

มาตรา 309 ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้กระทำการใด ไม่กระทำการใด หรือจำ
ยอมต่อสิ่งใด โดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือ
ทรัพย์สินของผู้ถูกข่มขืนใจนั้นเองหรือของผู้อื่น หรือโดยใช้กำลังประทุษร้ายจนผู้ถูกข่มขืน
ใจต้องกระทำการนั้น ไม่กระทำการนั้นหรือจำยอมต่อสิ่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิด
ด้วยกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป หรือได้กระทำเพื่อให้ผู้ถูกข่มขืนใจทำ ถอน ทำให้เสียหาย หรือ

ทำลายเอกสารสิทธิอย่างใด ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ากระทำโดยอำนาจอภัยหรือของโจร ไม่ว่าขังยี่หรือของโจรนั้นจะมีอยู่หรือไม่ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 310 ผู้ใดทวงหนี้หรือกักขังผู้อื่น หรือกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการทำความผิดตามวรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้ถูกทวงหนี้ยวถูกกักขังหรือต้องปราศจากเสรีภาพในร่างกายนั้นถึงแก่ความตาย หรือรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษกึ่งที่บัญญัติไว้ในมาตรา 290 มาตรา 297 หรือมาตรา 298 นั้น

มาตรา 311 ผู้ใดกระทำโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกทวงหนี้ยว ถูกกักขังหรือต้องปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการทำความผิดตามวรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้ถูกทวงหนี้ยวถูกกักขังหรือต้องปราศจากเสรีภาพในร่างกายนั้นถึงแก่ความตาย หรือรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษกึ่งที่บัญญัติไว้ในมาตรา 291 หรือมาตรา 300

มาตรา 312 ผู้ใดเพื่อจะเอาคนลงเป็นทาส หรือให้มีฐานะคล้ายทาส นำเข้าในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พามาจากที่ใด ชื่อ ชาย จำหน่าย รับหรือทวงหนี้ซึ่งบุคคลหนึ่งบุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

* มาตรา 313 ผู้ใดเพื่อได้มาซึ่งค่าใด

(1) เอาตัวเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไป

(2) เอาตัวบุคคลอายุกว่าสิบสามปีไป โดยใช้ญาบาลหลอกลวง ชูเชี้ย ไซ่กำลังประทุรร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด หรือ

(3) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรกเป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือถูกกักขังนั้นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี

ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยว หรือผู้ถูกกักขังนั้นถึงแก่ความตาย หรือเป็นการกระทำโดยทรมาณ หรือโดยทารุณโหดร้าย จนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำนั้นรับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 314 ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา 313 ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

มาตรา 315 ผู้ใดกระทำการเป็นคนกลาง โดยเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างใดที่มีควรได้ จากผู้กระทำความผิดตามมาตรา 313 หรือจากผู้ที่จะให้ค่าได้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 316 ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 313 มาตรา 314 หรือมาตรา 315 จัดให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยว หรือผู้ถูกกักขังได้รับเสรีภาพก่อนศาลชั้นต้นพิพากษา โดยผู้นั้นมิได้รับอันตรายสาหัสหรือตกอยู่ในภาวะอันใกล้จะเป็นอันตรายต่อชีวิต โทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

มาตรา 317 ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควร พรางก่อกอายุยังไม่เกินสิบสามปีไปเสียจากผู้ปกครองหรือผู้ดูแล ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึง

เจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ชื่อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กซึ่งถูกพรากตามความในวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรากนั้น

*มาตรา 318 ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดโดยทุจริต ชื่อ จำหน่ายหรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากตามความในวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรากนั้น

ถ้าความผิดดังกล่าวในสองวรรคก่อนได้กระทำเพื่อหากำไรหรือเพื่ออนาจาร ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

*มาตรา 319 ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล เพื่อหากำไรหรือเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดโดยทุจริต ชื่อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากตามความในวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรากนั้น

มาตรา 320 ผู้ใดใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใ้กำลังประทุรร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด พาหรือส่งคนออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามวรรคแรกได้กระทำเพื่อให้ผู้ถูกพาหรือส่งไปนั้นตกอยู่

*ม.317, ม.318, ม.319 แก้ไขโดยข้อ 12 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ.2514

ในอำนาจของผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อละทิ้งให้เป็นคนอนาถา ผู้กระทำ
 ท่องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่น
 สี่พันบาท

มาตรา 321 ความผิดตามมาตรา 309 วรรคแรก มาตรา 310
 วรรคแรก และมาตรา 311 วรรคแรก เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด 2

ความผิดฐานเปิดเผยความลับ

มาตรา 322 ผู้ใดเปิดเผยหรือเอาจดหมาย โทรเลข หรือเอกสารใด ๆ
 ซึ่งปิดผนึกของผู้อื่นไป เพื่อลวงรู้อความก็คดี เพื่อนำข้อความในจดหมาย โทรเลข หรือ
 เอกสาร เช่นว่านั้นออกเปิดเผยก็คดี ถ้าการกระทำนั้นจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่ง
 ผู้ใด ท่องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำ
 ทั้งปรับ

มาตรา 323 ผู้ใดลวงรู้อหรือไต่มาซึ่งความลับของผู้อื่น โดยเหตุที่เป็น
 เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ โดยเหตุที่ประกอบอาชีพเป็นแพทย์ เภสัชกร คำจำหน่ายยา
 นางผดุงครรภ์ ผู้พยาบาล นักบวช หมอความ ทนายความหรือผู้สอบบัญชี หรือโดย
 เหตุที่เป็นผู้ช่วยในการประกอบอาชีพนั้น แล้วเปิดเผยความลับนั้นในประการที่จะ
 เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ท่องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่
 เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับการศึกษาอบรมในอาชีพดังกล่าวในวรรคแรก เปิดเผยความลับของ
 ผู้อื่น อันตนไต่ลวงรู้อหรือไต่มาในการศึกษาอบรมนั้น ในประการที่จะเกิดความเสียหาย
 ภัยแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ท่องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา 324 ผู้ใดโดยเหตุที่ตนมีตำแหน่งหน้าที่ วิชาชีพหรืออาชีพอันเป็น
 ที่ไว้วางใจ ลวงรู้อหรือไต่มาซึ่งความลับของผู้อื่นเกี่ยวกับอุตสาหกรรม การค้นพบหรือ
 การนิมิตในวิทยาศาสตร์ เปิดเผยหรือใช้ความลับนั้นเพื่อประโยชน์ตนเองหรือผู้อื่น
 ท่องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 325 ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด 3

ความผิดฐานหมิ่นประมาท

*มาตรา 326 ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทของระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 327 ผู้ใดใส่ความผู้ตายต่อบุคคลที่สาม และการใส่ความนั้นน่าจะเป็นเหตุให้ บิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้ตายเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท ของระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

*มาตรา 328 ถ้าความผิดฐานหมิ่นประมาทใดกระทำการโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพหรือตัวอักษรที่ทำให้ปรากฏด้วยวิธีใด แฉกเสียงหรือสิ่งบันทึกเสียงอย่างอื่น กระทำการโดยการกระจายเสียง หรือโดยกระทำการป่าวประกาศด้วยวิธีอื่นใด ผู้กระทำความผิดของระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 329 ผู้ใดแสดงความคิดเห็นหรือข้อความใดโดยสุจริต

(1) เพื่อความชอบธรรม ป้องกันตนหรือป้องกันส่วนใดที่เกี่ยวข้องกับตน
คามคลองธรรม

(2) ในฐานะเป็นเจ้าของงานปฏิบัติการตามหน้าที่

(3) ดิชมด้วยความเป็นธรรม ซึ่งบุคคลหรือสิ่งใดอันเป็นวิสัยของประชาชนยอมกระทำ หรือ

(4) ในการแจ้งข่าวด้วยความเป็นธรรม เรื่องการดำเนินการอันเปิดเผยในศาลหรือในการประชุม

* ม. 326 แก้ไขโดยข้อ 7 ม. 328 แก้ไขโดยข้อ 8 แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 41 พ.ศ. 2519

ผู้นั้นไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาท

มาตรา 330 ในกรณีหมิ่นประมาท ถ้าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด พิสูจน์ได้ว่าข้อที่กล่าวว่าเป็นหมิ่นประมาทนั้นเป็นความจริง ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ห้ามไม่ให้พิสูจน์ ถ้าข้อที่กล่าวว่าเป็นหมิ่นประมาทนั้นเป็นการใส่ความในเรื่องส่วนตัว และการพิสูจน์จะไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน

มาตรา 331 คุณความ หรือหนายความของคุณความ ซึ่งแสดงความคิดเห็นหรือข้อความในกระบวนการพิจารณาคดีในศาล เพื่อประโยชน์แก่คดีของตน ไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาท

มาตรา 332 ในคดีหมิ่นประมาทซึ่งมีคำพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดศาลอาจสั่ง

- (1) ให้อภัย และทำลายวัตถุหรือส่วนของวัตถุที่มีข้อความหมิ่นประมาท
- (2) ให้อภัยคำพิพากษาทั้งหมด หรือแต่บางส่วนในหนังสือพิมพ์หนึ่งฉบับหรือหลายฉบับ ครั้งเดียวหรือหลายครั้ง โดยให้จำเลยเป็นผู้ชำระค่าโฆษณา

มาตรา 333 ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้ ถ้าผู้เสียหายในความผิดฐานหมิ่นประมาทตาย เสียก่อนร้องทุกข์ให้บิดามารดา คู่สมรสหรือบุตรของผู้เสียหายร้องทุกข์ได้ และให้ถือว่าเป็นผู้เสียหาย

ลักษณะ 12

ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

หมวด 1

ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์

มาตรา 334 ผู้ใดเอาทรัพย์ของผู้อื่น หรือที่ผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ควายไปโดยทุจริต ผู้นั้นกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกพันบาท

มาตรา 335 ผู้ใดลักทรัพย์

- (1) ในเวลากลางคืน
 - (2) ในที่หรือบริเวณที่มีเหตุเพลิงไหม้ การระเบิด อุทกภัย หรือในที่หรือบริเวณที่มีอุบัติเหตุ เหตุทุกขภัยแก่รถไฟ หรือยานพาหนะอื่นที่ประชาชนโดยสารหรือภัยพิบัติน่าขนองเดียวกัน หรืออาศัยโอกาสที่มีเหตุเช่นว่านั้น หรืออาศัยโอกาสที่ประชาชนกำลังตื่นกลัวภัยอันตรายใด ๆ
 - (3) โดยทำอันตรายเป็นภัยแก่กันสำหรับคุ้มครองบุคคล หรือทรัพย์สินหรือโดยผ่านสิ่งเช่นว่านั้นเข้าไปควยประการใด ๆ
 - (4) โดยเข้าทาง ช่องทาง ซึ่งได้ทำขึ้นโดยไม่ไ้จ่ายงให้เป็นทางคนเข้า หรือเข้าทางช่องทาง ซึ่งผู้เป็นใจเปิดไว้ให้
 - (5) โดยแปลงตัวหรือปลอมตัวเป็นผู้อื่น มอมหน้าหรือทำควยประการอื่นเพื่อไม่ให้เห็นหรือจำหน้าได้
 - (6) โดยลวงว่าเป็นเจ้าพนักงาน
 - (7) โดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป
 - (8) ในเคหสถาน สถานที่ราชการหรือสถานที่ที่จัดไว้ เพื่อให้บริการสาธารณที่ตนได้เข้าไปโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือซ่อนตัวอยู่ในสถานทีนั้น ๆ
 - (9) ในสถานที่บูชาสาธารณ สถานที่รถไฟ ท่าอากาศยาน ที่จอดรถหรือเรือสาธารณ สาธารณสถานสำหรับขนถ่ายสินค้า หรือในยวดยานสาธารณ
 - (10) ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์
 - (11) ที่เป็นของนายจ้างหรือที่อยู่ในความครอบครองของนายจ้าง
 - (12) ที่เป็นของผู้มีอาชีพสิกรรม บรรดาที่เป็นผลิตภัณฑ์ พืชพันธุ์ สัตว์ หรือเครื่องมืออันมีไว้สำหรับประกอบสิกรรม หรือได้มาจากการสิกรรมนั้น
- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาท ถึงหนึ่งหมื่นบาท
- ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบควยลักษณะกึ่งที่บัญญัติไว้ในอนุมาตราดังกล่าวแล้วตั้งแต่สองอนุมาตราขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรานี้ เป็นการกระทำโดยความจำใจ หรือความยากจนเหลือหนทาง และทรัพย์สินมีราคาเล็กน้อย ศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ก็ได้

* มาตรา 335 ทวิ

มาตรา 336 ผู้ใดลักทรัพย์โดยฉวยเอาข้างหน้า ผู้นั้นกระทำความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
ถ้าการวิ่งราวทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตราย แก่กาย หรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าการวิ่งราวทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการวิ่งราวทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

* มาตรา 336 ทวิ

หมวด 2

ความผิดฐานกรรโชก รัศเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์

มาตรา 337 ผู้ใด ช่มชู้ใจผู้อื่นให้ยอมให้หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยชักกำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของผู้ถูกขู่เข็ญ หรือของบุคคลที่สาม จนผู้ถูกช่มชู้ใจยอมเช่นนั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกรรโชก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

* ม. 335 ทวิ เพิ่มเติมโดย ม. 3. แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม
ป. อาญา ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2512

* ม. 336 ทวิ เพิ่มเติมโดยข้อ 13 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่
11 พ.ศ. 2514

ถ้าความผิดฐานกรรโชกได้กระทำโดย

(1) ขู่ว่าจะฆ่า ขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายให้ผู้ถูกข่มขืนใจ หรือผู้อื่นให้ได้รับอันตรายสาหัส หรือขู่ว่าจะทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์สินของผู้ถูกข่มขืนใจหรือผู้อื่น หรือ

(2) มีอาวุธติดตัวมาขู่เข็ญ

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 338 ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้หรือยอมจะให้ตน หรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยขู่เข็ญว่าจะเปิดเผยความลับ ซึ่งการเปิดเผยนั้นจะทำให้ผู้ถูกขู่เข็ญหรือบุคคลที่สามเสียหาย จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นนั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานริบเอาทรัพย์สิน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

* มาตรา 339 ผู้ใดลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าในทันทีนั้นจะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อ

- (1) ให้ความสะดวกแก่การลักทรัพย์หรือการพาทรัพย์นั้นไป
- (2) หนีไปหรือชิงทรัพย์นั้น
- (3) ยึดถือเอาทรัพย์นั้นไว้
- (4) ปกปิดการกระทำความผิดนั้น หรือ
- (5) หนีพ้นจากการจับกุม

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

* ม. 339 แก้ไขโดยข้อ 14 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11

ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ในอนุ-
มาตราหนึ่งอนุมาตราใดแห่งมาตรา 335 ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี
ถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ผู้กระทำ
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวาง
โทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษ
จำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

* มาตรา 339 ทวิ (เพิ่มเติม ปี 2512)

* มาตรา 340 ผู้ใดชิงทรัพย์โดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคน
ขึ้นไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าในการปล้นทรัพย์ ผู้กระทำแม่แต่คนหนึ่งคนใดมีอาวุธติดตัวไปด้วย
ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึง
สามหมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวาง
โทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์ได้กระทำโดยแสดงความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับ
อันตรายแก่กายหรือจิตใจ ไซ้เป็นยิง ไซ้วัตถุระเบิดหรือกระทำทรมาณ ผู้กระทำต้อง
ระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี

* ม. 339 ทวิ และ ม. 340 แก้ไขโดยข้อ 14 แห่งประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษ ประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

*มาตรา 340 ทวิ (เพิ่มเติม ปี 2512)

*มาตรา 340 ทรี

หมวด 3

ความผิดฐานฉ้อโกง

มาตรา 341 ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริง ซึ่งควรบอกให้แจ้ง และโดยการหลอกลวงค้ำว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวง หรือบุคคลที่สามทำ ถอนหรือทำลายเอกสารสิทธิ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 342 ถ้าในการกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ผู้กระทำ

(1) แสดงตนเป็นคนอื่น หรือ

(2) อาศัยความเบาปัญญาของผู้ถูกหลอกลวงซึ่งเป็นเด็ก หรืออาศัยความอ่อนแอแห่งจิตของผู้ถูกหลอกลวง

ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 343 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 341 ได้กระทำความผิดด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชน หรือด้วยการปกปิดความจริง ซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

*ม. 340 ทวิ แก้ไขโดยข้อ 14 และ ม. 340 ทรี เพิ่มเติมโดยข้อ 15 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2514

ถ้าการกระทำมีความผิดถึงกล่าวในวรรคแรก ต้องควยลักษณะถึงกล่าวใน มาตรา 342 อนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดควย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 344 ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงบุคคลตั้งแต่สิบคนขึ้นไปให้ประกอบ การงานอย่างใด ๆ ให้แก่ตนหรือให้แก่บุคคลที่สาม โดยจะไม่ใช้ค่าแรงงานหรือ ค่าจ้างแก่บุคคลเหล่านั้น หรือโดยจะใช้ค่าแรงงาน หรือค่าจ้างแก่บุคคลเหล่านั้นต่ำกว่าที่ตกลงกัน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ

มาตรา 345 ผู้ใดสิ่งซื้อและบริโภคอาหารหรือเครื่องคิม หรือเช่าอยู่ใน โรงแรม โดยรู้ว่าคนไม่สามารถชำระเงินค่าอาหาร ค่าเครื่องคิม หรือค่าอยู่ใน โรงแรมนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 346 ผู้ใดเพื่อเอาทรัพย์สินของผู้อื่นเป็นของตน หรือของบุคคลที่ สาม ชักจูงผู้หนึ่งผู้ใดให้จำหน่ายโดยเสียเปรียบซึ่งทรัพย์สิน โดยอาศัยเหตุที่ถูกชัก จูงมิจิตอันแฉ หรือเป็นเด็กเบาปัญญา และไม่สามารถเข้าใจตามควรซึ่งสารสำคัญ แห่งการกระทำของตน จนผู้ถูกชักจูงจำหน่ายซึ่งทรัพย์สินนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 347 ผู้ใดเพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่นได้รับประโยชน์จากการประกัน วิทยาศาสตร์ แกล้งทำให้เกิดเสียหายแก่ทรัพย์สินอันเป็นวัตถุที่เอาประกันภัย ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 348 ความผิดในหมวดนี้ นอกจากความผิดตามมาตรา 343 เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด 4

ความผิดฐานโกงเจ้าหนี้

มาตรา 349 ผู้ใดเอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า

หรือ ทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินคนจำนำไว้แก่ผู้อื่น ถ้าได้กระทำเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้รับจำนำ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 350 ผู้ใดเพื่อบริหารให้เจ้านั้นของตนหรือของผู้อื่นได้รับชำระหนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ซึ่งได้ใช้หรือจะใช้สิทธิเรียกร้องทางศาลให้ชำระหนี้ ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้นหรือโอนไปให้แก่ผู้อื่นซึ่งทรัพย์สินใดก็ดี แกล้งให้ตนเองเป็นหนี้ จำนวนใดอันไม่เป็นความจริงก็ดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 351 ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด 5

ความผิดฐานยักยอก

มาตรา 352 ผู้ใด ครอบครองทรัพย์สิน ซึ่งเป็นของผู้อื่นหรือซึ่งผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย เบียดบังเอาทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต ผู้นั้นกระทำความผิดฐานยักยอก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าทรัพย์สินนั้นได้ตกมาอยู่ในความครอบครองของผู้กระทำความผิด เพราะผู้อื่นส่งมอบให้โดยสำคัญผิดไปด้วยประการใด หรือเป็นทรัพย์สินเสียหายซึ่งผู้กระทำความผิดเก็บได้ ผู้กระทำต้องระวางโทษแต่เพียงกึ่งหนึ่ง

มาตรา 353 ผู้ใดได้รับมอบหมายให้จัดการทรัพย์สินของผู้อื่น หรือทรัพย์สินซึ่งผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย กระทำผิดหน้าที่ของตนด้วยประการใด ๆ โดยทุจริตจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินของผู้นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 354 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 352 หรือมาตรา 353 ได้กระทำในฐานที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้จัดการทรัพย์สินของผู้อื่นตามคำสั่งของศาล หรือตามพันธียกรรรม หรือในฐานเป็นผู้มีอาชีพหรือธุรกิจ อันยอมเป็นที่ไว้วางใจของ

ประชาชน ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 355 ผู้ใดเก็บได้ซึ่งสิ่งสังหาริมทรัพย์อันมีค่า อันซ่อนหรือฝังไว้โดยพฤติการณ์ซึ่งไม่มีผู้ใดอ้างว่าเป็นเจ้าของได้ แล้วเบียดบังเอาทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 356 ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด 6

ความผิดฐานรับของโจร

มาตรา 357 ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจําหน่ายหรือรับไว้โดยประการใด ซึ่งทรัพย์สินอันได้มาโดยการกระทำความผิด ถ้าความผิดนั้นเข้าลักษณะลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ กรรโชก รัศเอาทรัพย์สิน ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง ยักยอกหรือเจ้าพนักงานยักยอกทรัพย์ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานรับของโจร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดฐานรับของโจรนั้น ได้กระทำเพื่อค้ำกำไร หรือได้กระทำต่อทรัพย์สินอันได้มาโดยการลักทรัพย์ ตามมาตรา 335 (10) ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท

* เพิ่มวรรคสาม (พ.ศ. 2512)

* วรรคสาม แห่ง ม. 357 เพิ่มเติมโดย ม. 6 แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม
เติม ป. อาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512

หมวด 7

ความผิดฐานทำให้เสียหาย

มาตรา 358 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินของผู้อื่นหรือผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานทำให้เสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 359 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 358 ได้กระทำต่อ

- (1) เครื่องกลหรือเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบกิจการหรืออุตสาหกรรม
- (2) ปลูกสัตว์
- (3) ยวดยานหรือสัตว์พาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะหรือในการประกอบกิจการหรืออุตสาหกรรม หรือ
- (4) พืชหรือพืชผลของกสิกร

ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 360 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

* มาตรา 360 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติม 2512

* ม. 360 ทวิ เพิ่มเติมโดย ม. 7 แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ป. อาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512

มาตรา 361 ความผิดตามมาตรา 358 และมาตรา 359 เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด 8

ความผิดฐานบุกรุก

มาตรา 362 ผู้ใดเข้าไปในอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่น เพื่อถือการครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือเข้าไปกระทำการใด ๆ อันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของเขาโดยปกติสุข ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 363 ผู้ใดเพื่อถือเอาอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นเป็นของตน หรือของบุคคลที่สาม ยักย้ายหรือทำลาย เครื่องหมายเลขแห่งอสังหาริมทรัพย์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 364 ผู้ใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เข้าไปหรือซ่อนตัวอยู่ในเคหสถาน อาคารเก็บรักษาทรัพย์หรือสำนักงาน ในความครอบครองของผู้อื่น หรือไม่ยอมออกไปจากสถานที่เช่นนั้น เมื่อผู้มีสิทธิที่จะห้ามมิให้เข้าไปได้ไล่ให้ออก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 365 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 362 มาตรา 363 หรือมาตรา 364 ได้กระทำ

- (1) โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย
- (2) โดยมีอาวุธหรือโดยรวมกระทำความผิดด้วยกัน ตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือ

ไป หรือ

- (3) ในเวลากลางคืน

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 366 ความผิดในหมวดนี้ นอกจากความผิดตามมาตรา 365

เป็นความฉกฉวยความได้

ภาค 3

ลหุโทษ

มาตรา 367 ผู้ใดเมื่อเจ้าพนักงาน ตามชื่อหรือที่อยู่เพื่อปฏิบัติการตาม กฎหมาย ไม่ยอมบอกหรือแถลงบอกชื่อหรือที่อยู่อันเป็นที่ คงระวางโทษปรับไม่ เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา 368 ผู้ใดทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งการตามอำนาจที่ มีกฎหมายให้ไว้ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นโดยไม่มีเหตุหรือขอแก้ตัวอันสมควร ต้องระ- วางโทษจำคุกไม่เกินสี่วัน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าคำสั่ง เช่นว่านั้น เป็นคำสั่งให้ช่วยทำกิจการในหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ซึ่งกฎหมายกำหนดให้สั่งให้ช่วยได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือ ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 369 ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ ให้ประกาศภาพโฆษณา หรือเอกสารใดที่เจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่ปิดหรือแสดงไว้ หรือสั่งให้ปิด หรือแสดงไว้ หลีกเลี่ยงหรือไว้ประโยชน์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 370 ผู้ใดส่งเสียง ทำให้เกิดเสียงหรือกระทำความอื้ออึงโดย ไม่มีเหตุอันสมควร จนทำให้ประชาชนตกใจหรือเคืองครอน ต้องระวางโทษปรับไม่ เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา 371 ผู้ใดพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดย เปิดเผย หรือโดยไม่มีเหตุสมควร หรือพาไปในชุมนุมชนที่ได้จัดให้มีขึ้นเพื่อมันัสการ การรื่นเริงหรือการอื่นใด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาทและให้ศาลมี อำนาจสั่งให้ริบอาวุธนั้น

มาตรา 372 ผู้ใดทะเลาะกันอย่างอื้ออึงในทางสาธารณะ หรือสาธารณสถาน หรือกระทำโดยประการอื่นใดให้เสียความสงบเรียบร้อยในทางสาธารณะหรือ

สาธารณสถาน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 373 ผู้ใดควบคุมดูแลบุคคลวิกลจริต ปล่อยปละละเลยให้บุคคลวิกลจริตนั้นออกเที่ยวไปโดยลำพัง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 374 ผู้ใดเห็นผู้อื่นตกอยู่ในอันตรายแห่งชีวิต ซึ่งตนอาจช่วยได้โดยไม่ควรกลัวอันตรายแก่ตนเองหรือผู้อื่น แต่ไม่ช่วยตามความจำเป็น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 375 ผู้ใดทำให้ราง ระบายน้ำ ร่องน้ำหรือท่อระบายของโสโครก อันเป็นสิ่งสาธารณเกิดชักข้องหรือไม่สะดวก ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 376 ผู้ใดยังเป็นซึ่งไข้ดินระเบิดโดยไข้เหตุในเมือง หมู่บ้าน หรือที่ชุมนุมชน จะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 377 ผู้ใดควบคุมสัตว์คู่หรือสัตว์ร้าย ปล่อยปละละเลยให้สัตว์นั้นเที่ยวไปโดยลำพัง ในประการที่อาจทำอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 378 ผู้ใดเสพยาสุราหรือของเมาอย่างอื่น จนเป็นเหตุให้คนเมาประพฤติกุณวายหรือครองสติไม่ได้ขณะอยู่ในถนนสาธารณ หรือสาธารณสถาน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 379 ผู้ใดชักหรือแสดงอาชุขในการวิวาทต่อสู้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 380 ผู้ใดทำให้เกิดปฏิภูลแก่น้ำในบ่อ สระ หรือที่ขังน้ำอันมีไว้สำหรับประชาชนใช้สอย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 381 ผู้ใดกระทำการทารุณต่อสัตว์ หรือฆ่าสัตว์โดยให้ได้รับทุกขเวทนาอันไม่จำเป็น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 382 ผู้ใดใช้ให้สัตว์ทำงานจนเกินสมควร หรือใช้ให้ทำงานอันไม่สมควร เพราะเหตุที่สัตว์นั้นป่วยเจ็บ ชรา หรืออ่อนอายุ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 383 ผู้ใดเมื่อเกิดเพลิงไหม้หรือสาธารณภัยอื่น และเจ้าพนักงานเรียกให้ช่วยระงับ ถ้าผู้นั้นสามารถช่วยได้แต่ไม่ช่วย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 384 ผู้ใดแกล้งบอกเล่าความเท็จให้เลื่องลือ จนเป็นเหตุให้ประชาชนตื่นตกใจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 385 ผู้ใดโดยไม่ได้รับอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมาย กีดขวางทางสาธารณชน จนอาจเป็นอุปสรรคต่อความปลอดภัย หรือความสะดวกในการจราจร โดยวาง หรือทอดทิ้งสิ่งของ หรือโดยกระทำด้วยประการอื่นใด ถ้าการกระทำนั้นเป็นการกระทำโดยไม่จำเป็น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 386 ผู้ใดซุกหุ้ลมหรือวาง หรือปลุกปักหรือวางสิ่งของเกะกะไว้ในทางสาธารณ โดยไม่ได้รับอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมาย หรือทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย แต่ละเลยไม่แสดงสัญญาณตามสมควร เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 387 ผู้ใดแขวน ติดตั้งหรือวางสิ่งใดไว้โดยประการที่น่าจะตกหรือพังลง ซึ่งจะเป็นเหตุอันตราย เปราะเปื้อนหรือเคี้ยวครอนแก่ผู้สัญจรในทางสาธารณ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 388 ผู้ใดกระทำการอันควรขายหน้าต่อหน้าธารกำนัล โดยเปลือยหรือเปิดเผยร่างกาย หรือกระทำการลามกอย่างอื่น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 389 ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ ให้ของแข็งตกลง ณ ที่ใด ๆ

โดยประการที่นั้นจะเป็นอันตราย หรือเคียดแค้นว่าคาญแก่บุคคล หรือเป็นอันตราย
แก่ทรัพย์ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ของโสโครกเประเปื้อนหรืออื่นว่าจะ
เประเปื้อน ตัวบุคคล หรือทรัพย์ หรือแล่งทำให้ของโสโครกเป็นที่เคียดแค้นว่า
คาญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา 390 ผู้ใดกระทำโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้
ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 391 ผู้ใดใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอัน
ตรายแก่กายหรือจิตใจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่ง
พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 392 ผู้ใดทำให้ผู้อื่นเกิดความกลัวหรือความตกใจ โดยการขู่
เข็ญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

* มาตรา 393 ผู้ใดขู่หมิ่นผู้อื่น ซึ่งหน้าหรือด้วยการโฆษณา ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 394 ผู้ใดไล่ ต้อนหรือทำให้สัตว์ใด ๆ เข้าในสวน ไร่หรือนา
ของผู้อื่นที่ไถแก่คนไว้ เพาะพันธุ์ไว้ หรือมีพืชพันธุ์ หรือผลิตผลอยู่ ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 395 ผู้ใดควบคุมสัตว์ใด ๆ ปล่อยให้พลละเลยให้สัตว์นั้นเข้าใน
สวน ไร่หรือนาของผู้อื่นที่ไถแก่คนไว้ เพาะพันธุ์ไว้ หรือมีพืชพันธุ์หรือผลิตผลอยู่ ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

* ม. 393 แก้ไขโดยข้อ 9 แห่งคำสั่งคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับ
ที่ 41 พ.ศ. 2519

มาตรา 396 ผู้ใดทิ้งซากสัตว์ซึ่งอาจเน่าเหม็นในหรือริมทางสาธารณะ
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 397 ผู้ใดในที่สาธารณะสถานหรือต่อหน้าธารกำนัล กระทำด้วย
ประการใด ๆ อันเป็นการรังแกหรือข่มเหงผู้อื่น หรือกระทำให้ผู้อื่นได้รับความอับ
อายหรือเคียดแค้นรำคาญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 398 ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ อันเป็นการทารุณต่อเด็ก
อายุยังไม่เกินสิบสามปี คนป่วยเจ็บหรือคนชรา ซึ่งต้องพึ่งผู้นั้นในการดำรงชีพหรือ
การอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ กฎหมายลักษณะอาญา
ร.ศ. 127 ได้ประกาศใช้มานานแล้วและได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอยู่หลายแห่ง
กระจัดกระจายกันอยู่ จึงเป็นการสมควรที่จะได้ชำระสะสาง และนำเข้ารูปเป็นประ
มวลกฎหมายอาญาเสียในฉบับเดียวกัน

อนึ่ง ปรากฏว่าหลักการบางอย่าง และวิธีการลงโทษบางอย่างควรจะได้
ปรับปรุงให้สมกับกาลสมัยและแนวโน้มของนานาประเทศ ในสมัยปัจจุบันหลักเดิมบาง
ประการจึงล้าสมัย สมควรจะได้ปรับปรุงเสียให้สอดคล้องกับหลักการปกครองใน
ระบอบประชาธิปไตย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 73 ตอนที่ 95 วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2499)

พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
พ.ศ. 2502

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2502
เป็นปีที่ 14 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะรัฐสภาตั้งต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2502"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 147 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 147 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษา ทรัพย์สินใด เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตน หรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริต ยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุก ตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 148 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 148 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน ใช้อำนาจในตำแหน่ง โดยมีขอบ ข่มขืนใจหรือจู่ใจ เพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่น ใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 149 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 149 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิก สภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือ ประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการ อย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือ ประหารชีวิต"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 150 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 150 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน กระทำการหรือไม่กระทำการอย่าง ใดในตำแหน่งโดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะ รับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้ง เป็น เจ้าพนักงานในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่

ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 151 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 151 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาลหรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 152 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 152 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใด เข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เนื่องด้วยกิจการนั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 153 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 153 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่จ่ายทรัพย์สิน จ่ายทรัพย์สินนั้นเกินกว่าที่ควรจ่ายเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 154 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 154 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่หรือแสดงว่าตนมีหน้าที่เรียกเก็บหรือตรวจสอบภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือเงินอื่นใด ค่าธรรมเนียมหรือเงินนั้น หรือกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้นต้องเสีย หรือเสียน้อยกว่าที่จะต้องเสีย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท"

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 155 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 155 ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน มีหน้าที่กำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้าใด ๆ เพื่อเรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย โดยทุจริตกำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้านั้น เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้น มีต้องเสียหรือเสียน้อยกว่าที่จะต้องเสีย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 156 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 156 ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีตามกฎหมาย โดยทุจริต แนะนำ หรือกระทำการหรือไมกระทำการอย่างใด เพื่อให้มีการละเว้นการลงรายการในบัญชี ลงรายการเท็จในบัญชี แก้ไขบัญชี หรือซ่อนเร้น หรือทำหลักฐานในการลงบัญชีอันจะเป็นผลให้การเสียภาษีอากร หรือค่าธรรมเนียมนั้น มีต้องเสียหรือเสียน้อยกว่าที่จะต้องเสีย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท"

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 157 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 157 ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา 201 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 201 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบเพื่อกระทำการ หรือไม่กระทำการอย่างใดใน
ตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปี
ถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต"

มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 202 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 202 ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัย
การ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ใน
ตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งคนใดเรียก รับ หรือยอมจะ
รับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การกระทำความ
ผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ย่อมส่งผล
เสียหายร้ายแรงแก่รัฐและประชาชน โทษสำหรับการกระทำความผิดเหล่านี้ ตามที่
บัญญัติไว้ในกฎหมายปัจจุบันยังมีอัตราต่ำกว่าควร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้สูงขึ้น และ
กำหนดโทษขั้นต่ำไว้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าว
นี้ให้ได้ผลดียิ่งขึ้นต่อไป

พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
(ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2512

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2512
เป็นปีที่ 24 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำ
แนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 335 ทวิ แห่งประมวล
กฎหมายอาญา

"มาตรา 335 ทวิ ผู้ใดลักทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา
ถ้าทรัพย์นั้นเป็นที่สักการบูชาของประชาชน หรือเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติหรือ
ส่วนหนึ่งส่วนใดของพระพุทธรูปหรือวัตถุดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึง
สิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพ
ในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธ-
ภัณฑสถานแห่งชาติ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่
หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท"

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 339 ทวิ แห่งประมวล
กฎหมายอาญา

"มาตรา 339 ทวิ ถ้าการชิงทรัพย์ได้กระทำต่อทรัพย์ตามมาตรา 335
ทวิ วรรคหนึ่ง ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่ง
หมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา 335
ทวิ วรรคสองควย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่
สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตราย
แก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่
สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตราย
สาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาท
ถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความ
ตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 340 ทวิ แห่งประมวล
กฎหมายอาญา

"มาตรา 340 ทวิ ถ้าการปล้นทรัพย์ใดกระทำต่อทรัพย์ตามมาตรา
335 ทวิ วรรคหนึ่ง ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่
สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ซึ่งมีผู้อยู่อาศัยในมาตรา
335 ทวิ วรรคสองด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับ
ตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้กระทำแม่แต่คนหนึ่งคน
ใดมีอาวุธติดตัวไปด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และ
ปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตราย
สาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ได้กระทำโดยแสดงความ
ทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ไซ้ปืนยิง ไซ้วัตถุระเบิดหรือ
กระทำทรมาณ ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่
ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต "

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา 357 แห่ง
ประมวลกฎหมายอาญา

"ถ้าการกระทำความผิดฐานรับของโจรนั้น ได้กระทำต่อทรัพย์อันได้มา
โดยการลักทรัพย์ตามมาตรา 335 ทวิ การชิงทรัพย์ตามมาตรา 339 ทวิ หรือการ
ปล้นทรัพย์ตามมาตรา 340 ทวิ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท "

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 360 ทวิ แห่งประมวล
กฎหมายอาญา

"มาตรา 360 ทวิ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สิน ตามมาตรา 335 ทวิ วรรคหนึ่ง ที่ประทุษร้ายอยู่ในสถานที่ ตามมาตรา 335 ทวิ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่า ขณะนี้ผู้ร้ายลอบลักเอาพระพุทธรูปอันล้ำค่า ซึ่งเป็นที่เคารพบูชาของพุทธศาสนิกชน และมีคุณค่าในทางประวัติศาสตร์ ความวิจิตรอารามและพิพิภรณ์สถานไปเป็นจำนวนมาก บางแห่งเป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของแต่ละจังหวัด ซึ่งทำให้ประชาชนในดินนั้นเศร้าสลดใจในต่อการขาดวัตถุซึ่งเป็นสิ่งที่เคารพบูชาในทางพุทธศาสนาไปอย่างมาก ยิ่งกว่านั้นบางแห่งการลอบลักพระพุทธรูปนั้นได้กระทำการแสดงถึงความโหดร้ายทารุณไร้ศีลธรรมอย่างหนัก เช่น คัดเอาเศียรพระพุทธรูปไปคงเหลือแต่องค์พระ นับว่าเป็นการเสื่อมเสียแก่ชาติบ้านเมืองและเป็นผลเสียหายแก่พุทธศาสนา โดยไม่นึกถึงศาสนสมบัติของชาติ บุคคลประเภทนี้สมควรจะไต่รับโทษหนักกว่าการกระทำต่อทรัพย์สินธรรมดาของส่วนบุคคลรวมทั้งผู้รับของโจร และผู้ส่งออกต่างประเทศด้วย จะอาศัยความนิคตามประมวลกฎหมายอาญาเดิมโทษก็เบามาก ไม่เป็นการป้องกันได้เพียงพอ โดยเหตุนี้จึงเป็นการสมควรแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันและรักษาไว้ซึ่งทรัพย์สินอันล้ำค่าของชาตินี้มิให้มีการลอบลักเอาไปต่างประเทศเสียหายก่อนที่จะสายเกินไป

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 86 ตอนที่ 113 หน้า 1013 ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2512)

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 11

โดยที่คณะปฏิวัติมีความปรารถนาจะให้ประชาชนได้รับความสงบสุขและปลอดภัยจากอาชญากรรม ในการนี้คณะปฏิวัติเห็นว่า อัตรากำลังที่กำหนดไว้สำหรับความผิดบางประเภทตามประมวลกฎหมายอาญายังไม่เพียงพอแก่การป้องกัน และปราบปราม สมควรแก้ไขให้สูงขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน คณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในมาตรา 51 มาตรา 52 และมาตรา 53 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 51 ในการเพิ่มโทษมิให้เพิ่มขึ้นถึงประหารชีวิต ในการคำนวณการเพิ่มโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกห้าสิบปี

มาตรา 52 ในการลดโทษประหารชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วนโทษหรือลดโทษที่จะลง ให้ลดดังต่อไปนี้

(1) ถ้าจะลดหนึ่งในสามให้ลดเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต

(2) ถ้าจะลดกึ่งหนึ่ง ให้ลดเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือโทษจำคุก

ตั้งแต่ยี่สิบห้าปี ถึงห้าสิบปี

มาตรา 53 ในการลดโทษจำคุกตลอดชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วนโทษหรือลดโทษที่จะลง ให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกห้าสิบปี"

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในมาตรา 91 แห่งประมวลกฎหมายอาญาและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 91 เมื่อปรากฏว่าผู้ใดได้กระทำการอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ศาลลงโทษผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ถ้าความผิดกระทงใดมีอัตราโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกห้าสิบปี"

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 140 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 140 ถ้าความผิดตามมาตรา 138 วรรคสอง หรือมาตรา 139 ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ากระทำโดยใช้อำนาจขังหรือของโจร ไม่ว่าขังหรือของโจรนั้นจะมีอยู่หรือไม่ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าความผิดตามมาตรา 138 ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธเป็นหรือวัตถุระเบิด ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนกึ่งหนึ่ง"

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 190 และมาตรา 191 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 190 ผู้ใดหลบหนีไประหว่างที่ถูกคุมขังตามอำนาจของศาล ของพนักงานอัยการ ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรกได้กระทำโดยแหกที่คุมขัง โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามมาตรา 190 ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธเป็น หรือวัตถุระเบิด ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนกึ่งหนึ่ง

มาตรา 191 ผู้ใดกระทำความผิดประการใดให้ผู้ที่ถูกคุมขังตามอำนาจของศาล ของพนักงานอัยการ ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา หลุดพ้นจากการคุมขังไป ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ที่หลุกพ้นจากการคุมขังไปนั้นเป็นบุคคลที่คงคำพิพากษาจากศาลหนึ่ง ศาลใด ให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนข้างหนึ่ง"

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 218 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 218 ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์ดังต่อไปนี้

- (1) โรงเรือน เรือ หรือแพที่คนอยู่อาศัย
- (2) โรงเรือน เรือหรือแพอันเป็นที่เก็บหรือที่ทำสินค้า
- (3) โรงมหรสพหรือสถานที่ประชุม
- (4) โรงเรือนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นสาธารณสถาน หรือเป็นที่สำหรับประกอบพิธีกรรมศาสนา
- (5) สถานีรถไฟ ท่าอากาศยานหรือที่จอดรถหรือเรือสาธารณะ
- (6) เรือกลไฟ หรือเรือยนต์ อันมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป อากาศยาน หรือรถไฟที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะ

ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี"

ข้อ 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 224 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 224 ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา 217 มาตรา 218 มาตรา 221 หรือมาตรา 222 เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี"

ข้อ 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 276 และมาตรา 277 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตนโดยขู่เชิญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยรวมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 277 ผู้ใดกระทำชำเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นสี่พันบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก ได้กระทำโดยรวมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงและเด็กหญิงนั้นยินยอม หรือได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี"

ข้อ 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 277 ทวิ และมาตรา 277 ทริ

แห่งประมวลกฎหมายอาญา

"มาตรา 277 ทวิ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคแรก หรือมาตรา 277 วรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกกระทำ

(1) รั้งอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 277 ตร. ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคสอง หรือมาตรา 277 วรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกกระทำ

(1) รั้งอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต"

ข้อ 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 และมาตรา 281 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 278 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบสามปี โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 279 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าในการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 280 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 278 หรือมาตรา 279 เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 281 การกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคแรก และมาตรา 278 นั้น ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลดัง ระบุไว้ในมาตรา 285 เป็นความผิดอันยอมความได้"

ข้อ 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 282 มาตรา 283 มาตรา 284 มาตรา 285 และมาตรา 286 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 282 ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งเด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี แม่เด็กหญิงหรือหญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท ไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบ เป็นความผิดนั้นจะใดกระทำในประเทศต่าง ๆ กันหรือไม่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น รับตัวเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไปหรือชักพาไปตามวรรคแรก หรือสนับสนุนในการกระทำความผิด ดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

มาตรา 283 ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง โดยใช้ขูบายหลอกลวง ชูเชื้อ ใช้กำลัง ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจควยประการอื่นใด

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาท ถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท ไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศต่างกันหรือไม่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น รับตัวเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีผู้จัดหาไปหรือชักพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

มาตรา 284 ผู้ใดพาหญิงไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชื้อ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจ ควบประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาท ถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้ใดซ่อนเร้นหญิงซึ่งเป็นผู้ถูกพาไปตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พาไปนั้น

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 285 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวิ มาตรา 277 ตริ มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 หรือมาตรา 283 เป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในส่วน

มาตรา 286 ผู้ใดอายุกว่าสิบหกปีค่ารังชี่พอยู่แม่เพียงบางส่วนจากราย
โคของหญิงซึ่งค่าประเวณี ทองระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่
สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้ใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปรากฏสำหรับค่ารังชี่พ หรือไม่มีปัจจัยอันพอ
เพียงสำหรับค่ารังชี่พ และ

(1) ปรากฏว่าอยู่รวมกับหญิงซึ่งค่าประเวณี หรือสมาคมกับหญิงซึ่งค่า
ประเวณีคนเดียวหรือหลายคนเป็นอาจิด

(2) กินอยู่หลับนอน หรือรับเงิน หรือประโยชน์อย่างอื่น โดยหญิงซึ่ง
ค่าประเวณีเป็นผู้จัดให้ หรือ

(3) เข้าแทรกแซงเพื่อช่วยหญิงซึ่งค่าประเวณีในการทะเลาะวิวาท
กับผู้คุมค่ากับหญิงซึ่งค่าประเวณีนั้น

ให้ถือว่าผู้นั้นค่ารังชี่พอยู่จากรายโคของหญิงในการค่าประเวณี เว้นแต่
จะพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น

บทบัญญัติแห่งมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากหญิงซึ่งค่าประ
เวณี ซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียมจรรยา"

ข้อ 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 313 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 313 ผู้ใดเพื่อโคมาซึ่งค่าได้

(1) เอาตัวเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไป

(2) เอาตัวบุคคลอายุกว่าสิบสามปีไป โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ
ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำมีคดลวงธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการ
อื่นใด หรือ

(3) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด

ทองระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรกเป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป
ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขังนั้นรับอันตรายสาหัส หรือเป็นการกระทำโดยทรมาณ

หรือโดยหารุทโธกราย จนเป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับนั้นรับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยว หรือผู้ถูกกักขังนั้นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต"

ข้อ 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 317 มาตรา 318 และมาตรา 319 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 317 ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควร พรางเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ซ้อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กซึ่งถูกพรางตามความในวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรางนั้น

ถ้าความผิดตามมาตรา 317 นี้ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนาจาร ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 318 ผู้ใดพรางผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ซ้อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรางตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรางนั้น

ถ้าความผิดดังกล่าวในมาตรา 318 นี้ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนาจาร ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 319 ผู้ใดพรางผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหากำไรหรือเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปีและปรับ

ทั้งแต่หนึ่งพินบาถึงหนึ่งหมื่นสี่พินบา

ผู้ใดโดยทุจริต ช้อ จ่าหน้าย หรือรับตัวผู้เขาวซึ่งถูกพรากรตามวรรคแรก
ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรากรนั้น"

ข้อ 13 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 336 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

"มาตรา 336 ทวิ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 334 มาตรา 335 มาตรา 335 ทวิ หรือ มาตรา 336 โดยแต่งเครื่องแบบทหาร หรือคำรวจ หรือแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นทหาร หรือตำรวจหรือโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำผิด หรือการพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม ต้องระวางโทษหนักกว่าที่มีบัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ กึ่งหนึ่ง"

ข้อ 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา 339 มาตรา 339 ทวิ มาตรา 340 และมาตรา 340 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 339 ผู้ใดลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าใน
ทันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อ

- (1) ให้ความสะดวกแก่การลักทรัพย์ หรือการพาทรัพย์นั้นไป
- (2) ให้อยู่ในซึ่งทรัพย์นั้น
- (3) ยึดถือเอาทรัพย์นั้นไว้
- (4) ปกปิดการกระทำความผิดนั้น หรือ
- (5) ให้พ้นจากการจับกุม

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่มีบัญญัติไว้ในอนุ
มาตราหนึ่งอนุมาตราใดแห่งมาตรา 335 ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปี
ถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำต้อง
ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 339 ทวิ ถ้าการชิงทรัพย์ใดกระทำความผิดตามมาตรา 335 ทวิ วรรคแรก ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์นั้นเป็นการกระทำความผิดในสถานที่ซึ่งมีบัญญัติไว้ในมาตรา 335 ทวิ วรรคสองด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา 340 ผู้ใดชิงทรัพย์โดยร่วมกันกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าในการปล้นทรัพย์ผู้กระทำความผิดคนหนึ่งคนใดมีอาวุธติดตัวไปด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์ ใดกระทำโดยแสดงความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับ

อันตรายแก่กายหรือจิตใจ ไซ้ป็นยิง ไซ้วัตุระเบิด หรือกระทำกรรม ผู้กระทำ
ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวาง
โทษประหารชีวิต

มาตรา 340 ทวิ ถ้าการปล้นทรัพย์ได้กระทำต่อทรัพย์ ตามมาตรา
335 ทวิ วรรคแรก ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่
สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ซึ่งมีบัญญัติไว้ในมาตรา
335 ทวิ วรรคสองควย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และ
ปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง ผู้กระทำแม่แก่คนหนึ่งคน
ใดมีอาวุธติดตัวไปด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบ
ห้าปีถึงยี่สิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอัน
ตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง ได้กระทำโดยแสดง
ความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ไซ้ป็นยิง ไซ้วัตุระเบิด
หรือกระทำกรรม ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่
ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต "

ข้อ 15 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 340 ทรี แห่งประมวล
กฎหมายอาญา

"มาตรา 340 ทรี ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 339 มาตรา
339 ทวิ มาตรา 340 หรือมาตรา 340 ทวิ โดยแต่งเครื่องแบบทหารหรือตำรวจ
หรือแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นทหาร หรือตำรวจ หรือโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตุ
ระเบิด หรือโดยใช้อาวุธปืนเพื่อกระทำความผิด หรือพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้น

การจับกุม ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ กิ่งหนึ่ง"
 ข้อ 16 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 21 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2514

จอมพล ถ.กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 88 ตอนที่ 127 วันที่ 21 พฤศจิกายน 2514)

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518

เป็นปีที่ 30 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำ
แนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 30 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 30 ในการกักขังแทนค่าปรับ ให้ถืออัตราที่สืบบาทต่อหนึ่งวัน และไม่ว่าในกรณีความผิดกระทงเดียวหรือหลายกระทง ห้ามกักขังเกินกำหนดหนึ่งปี เว้นแต่ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทขึ้นไป ศาลจะสั่งให้กักขังแทนค่าปรับเป็นระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีก็ได้

ในการคำนวณระยะเวลาใน ให้นับวันเริ่มกักขังแทนค่าปรับรวมเข้าด้วย และให้นับเป็นหนึ่งวันเต็มโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

ในกรณีที่ผู้ต้องโทษปรับถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังนั้นออกจากจำนวนเงินค่าปรับ โดยถืออัตราที่สืบบาทต่อหนึ่งวัน เว้นแต่ผู้นั้นต้องคำพิพากษาให้ลงโทษทั้งจำคุกและปรับ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าจะต้องหักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากเวลาจำคุกตามมาตรา 22 ก็ให้หักออกเสียก่อนเหลือเท่าใดจึงให้หักออกจากเงินค่าปรับ

เมื่อผู้ต้องโทษปรับถูกกักขังแทนค่าปรับครบกำหนดแล้ว ให้ปล่อยตัวในวันถัดจากวันที่ครบกำหนด ถ้านำเงินค่าปรับมาชำระครบแล้ว ให้ปล่อยตัวไปทันที"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงจำนวนเงินที่ถือเป็นอัตราในการกักขังแทนค่าปรับให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน

ฉบับที่ 41

โดยที่คณะกรรมการปกครองแผ่นดิน พิจารณาเห็นว่า อัคราโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดเกี่ยวกับการหมิ่นประมาทหรือดูหมิ่นพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ราชาธิปไตย ราชนินี ราชสามี รัชทายาท หรือประมุขแห่งรัฐต่างประเทศ เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติกรตามหน้าที่ ศาลหรือผู้พิพากษา และประชาชนทั่วไป ตลอดจนการกระทำอื่นเพื่อเหยียดหยามประเทศชาติ รัฐต่างประเทศซึ่งมีสัมพันธไมตรี หรือการกระทำอันเป็นการเหยียดหยามศาสนา และความผิดเกี่ยวกับข้อขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติกรตามหน้าที่ หรือขัดขวางการพิจารณา หรือพิพากษาของศาล ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไข อัคราโทษเหล่านั้นให้สูงขึ้น หัวหน้าคณะกรรมการปกครองแผ่นดินจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในมาตรา 112 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 112 ผู้ใดหมิ่นประมาท ดูหมิ่น หรือแสดงความอาฆาตมาดร้าย พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี"

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในมาตรา 118 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 118 ผู้ใดกระทำการใด ๆ ต่อธงหรือเครื่องหมายอื่นใดอันมีความหมายถึงรัฐ เพื่อเหยียดหยามประเทศชาติ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ"

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 133 มาตรา 134 มาตรา 135

และมาตรา 136 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 133 ผู้ใดหมิ่นประมาท คุกคามหรือแสดงความอาฆาตมาดร้าย ราชาริบัติ ราชินี ราชสามี รัชทายาท หรือประมุขแห่งรัฐต่างประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปีหรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 134 ผู้ใดหมิ่นประมาท คุกคามหรือแสดงความอาฆาตมาดร้าย ผู้แทนรัฐต่างประเทศซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มาสู่พระราชสำนัก ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีหรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 135 ผู้ใดกระทำการใด ๆ ต่อธงหรือเครื่องหมายอื่นใด อันมีความหมายถึงรัฐต่างประเทศซึ่งมีสัมพันธไมตรี เพื่อเหยียดหยามรัฐนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 136 ผู้ใดคุกคามเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะได้กระทำการตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 138 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 138 ผู้ใดทอสู หรือชักชวนเจ้าพนักงานหรือผู้ซึ่งต้องช่วยเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการทอสูหรือชักชวนนั้น ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือเชื่อว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ"

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 198 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 198 ผู้ใดคุกคามศาลหรือผู้พิพากษาในการพิจารณาหรือพิพากษา

คดี หรือกระทำการชักชวนการพิจารณาหรือพิพากษาของศาล ต้องระวางโทษจำคุก
ตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ข้อ 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 206 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 206 ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ แก้วัตถุหรือสถานอันเป็นที่
เคารพในทางศาสนาของหมู่ชนใด อันเป็นการเหยียดหยามศาสนานั้น ต้องระวางโทษ
จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ"

ข้อ 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 326 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 326 ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้
ผู้อื่นนั้น เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ข้อ 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 328 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 328 ถ้าความผิดฐานหมิ่นประมาทได้กระทำโดยการโฆษณาด้วย
เอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนต์ ภาพหรือตัวอักษรที่ทำให้ปรากฏด้วยวิธีใด
แผ่นเสียงหรือสิ่งบันทึกเสียงอย่างอื่น กระทำโดยการกระจายเสียง หรือโดยกระทำ
การป่าวประกาศด้วยวิธีอื่นใด ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับ
ไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ข้อ 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 393 แห่งประมวลกฎหมายอาญา
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 393 ผู้ใดดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าหรือด้วยการโฆษณา ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ทั้งนี้ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 21 ตุลาคม พุทธศักราช 2519

พลเรือเอก สังกัด ชลลoday

หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 93 ตอนที่ 134 วันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ.2519)

พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 4)
พ.ศ. 2522

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2522
เป็นปีที่ 34 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำ
แนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้
มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 271 แห่งประมวลกฎหมาย
อาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 271 ผู้ใดขายของโดยหลอกลวงด้วยประการใด ๆ ให้ผู้ซื้อ
หลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพหรือปริมาณแห่งของนั้นอันเป็นเท็จ ถ้าการ
กระทำนั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับ
ไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทกระกิตย

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันได้มีการ
การขายของโดยหลอกลวงให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพหรือปริมาณ
แห่งของนั้นอันเป็นเท็จเพิ่มมากขึ้น และความผิดฐานนี้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 271
แห่งประมวลกฎหมายอาญาเป็นความผิดอันยอมความได้ พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐจึง
ไม่อาจดำเนินการฟ้องร้องผู้กระทำความผิดโดยไม่มีคำร้องทุกข์ของผู้เสียหายได้ แม้
จะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่ามี การเสนอขายของคังกล่าวแก่บุคคลทั่วไปในร้าน
ค้าหรือที่สาธารณะ แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ก็ไม่สามารถที่จะจับกุมผู้เสนอขาย โดยไม่มีผู้
หนึ่งผู้ใดร้องทุกข์เสียก่อน การปราบปรามการกระทำผิดฐานนี้จึงไม่ไ้ผลเท่าที่ควร
สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 271 เสียใหม่ โดยให้ความผิดตามมาตราคังกล่าวไม่
เป็นความผิดอันยอมความได้ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจจับกุมผู้กระทำ
ความผิดคังกล่าวได้โดยไม่ต้องมีคำร้องทุกข์ของผู้เสียหาย และสมควรเพิ่มโทษสำ
หรับความผิดฐานนี้ให้สูงขึ้น เพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัว จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้ขึ้น

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 96 ตอนที่ 42 วันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2522)

ภาคผนวก ก.

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไข

ประมวลกฎหมายอาญา

ที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 ถึง 2524

เปรียบเทียบข้อความใหม่ กับ ความเดิมในปัจจุบัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางเปรียบเทียบ

ที่ 1

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาซึ่ง จำสับเอก
ทรงธรรม บัญญัติ เป็นผู้เสนอ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 206 และเพิ่มเติมมาตรา
206 ทวิ

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 206</p> <p>ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ แก่วัตถุหรือสถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนาของหมู่ชนใด อันเป็นการเหยียดหยามศาสนานั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
<p>มาตรา 206 ทวิ</p> <p>ผู้ใดมีเคียดแค้นหรือพยาบาทต่อใครคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อประกอบกรณียกิจ หรือมีไว้เพื่อการอื่นใดก็ตาม ต้องแจ้งต่อกรมศาสนาภายในสามสิบวัน</p> <p>ผู้ใดฝ่าฝืนวรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ร่างใหม่ได้เพิ่มเติมมาตรา 206 ทวิ</p>

ตารางเปรียบเทียบ

ที่ 2

แก้ไขมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 282 มาตรา 283 ยกเลิก
(12) มาตรา 335 แก้ไขมาตรา 335 ทวิ เพิ่มมาตรา 335 ครี แห่งประมวล
กฎหมายอาญา

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาซึ่งนายไพฑูรย์
โทสระไวศยะเป็นผู้เสนอ

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 276</p> <p>ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภรรยาของตนโดยขู่เข็ญ โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือใช้อุบายด้วยประการใด โดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจต่อตนเป็นบุคคลอื่น หรือจำเป็นต้องยอมให้กระทำ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นสี่พันบาท</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปีและปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นสี่พันบาท</p> <p>วรรคสอง ความเดิมกำหนดลงโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี</p> <p>แต่ในร่างใหม่มิได้กำหนดข้อความและโทษในวรรคสองนี้ไว้ด้วย</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 282</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นขู่ระงับหรือขู่พาไปเพื่อการอนาจารซึ่งเด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี โดยเด็กหญิงหรือหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท ไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศต่างกันหรือไม่</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท</p>
<p>มาตรา 283</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นขู่ระงับหรือขู่พาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง โดยใช้อุปายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขู่ใจ ค้ายประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท ไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศต่างกันหรือไม่</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค</p>	<p>วรรคแรก</p> <p>เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง คงเดิม</p> <p>วรรคสาม คงเดิม</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>แรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท</p> <p>ถ้าการกระทำมีความผิดตามวรรคสองเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่นรับตัวเด็กหญิงหรือหญิง ซึ่งมีผู้จัดหาลอบไป หรือชักพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสามแล้วแต่กรณี"</p>	
<p>มาตรา 335</p> <p>ข้อ (12) บค.เลิก</p> <p>มาตรา 335 ทวิ</p> <p>"มาตรา 335 ทวิ ผู้ใดลักทรัพย์</p>	<p>เพิ่มเติมใน ม.335 ทรี</p> <p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ที่เป็นพระพุทธรูป หรือวัตถุในทางศาสนา ถาวรพยานนั้นเป็นที่สักการะบูชาของประชาชน หรือเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพระพุทธรูปหรือวัตถุดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>ถ้าความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท"</p>	<p>ถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทษ เป็นจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>
<p>มาตรา 335 ทวิ</p> <p>ผู้ใดลักทรัพย์ที่เป็นของผู้มีอาชีพกสิกรรม บรรดาที่เป็นผลิตภัณฑ์ พืชพันธุ์สัตว์ที่ไม่ใช่โค กระบือ หรือเครื่องมืออันมีไว้ประกอบกสิกรรมหรือได้มาจากการกสิกรรมนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา 335 ทวิ</p> <p>เพิ่มเติม</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังบัญญัติไว้ในสองวรรคดังกล่าวแล้ว ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงเจ็ดหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการกระทำผิดดังกล่าวในมาตรานี้เป็นกรกระทำโดยความจำใจ ยากจน เหลือทนทาน และทรัพย์สินมีราคาเล็กน้อย มิใช่ โศก ระเบิด ศาลจะลงโทษผู้กระทำผิดดังกล่าวที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ก็ได้</p>	

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางเปรียบเทียบ
ที่ 3

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา. ซึ่ง นายเจริญ
เชาว์ประยูร เป็นผู้เสนอเพิ่มเติมมาตรา 270 ทวิ

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 270 ทวิ</p> <p>ผู้ใดกระทำการแก้ไขเครื่องซึ่ง เครื่องทอง หรือเครื่องวัด ให้ผิดไปจาก อัตราที่แท้จริง เพื่อเอาเปรียบในการค้า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือ ปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ร่างใหม่ ได้เพิ่มเติมมาตรา 270 ทวิ</p>

ศูนย์วิทยการพยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางเปรียบเทียบ

ที่ 4

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาซึ่งนายมนตรี พงษ์พาณิชย์ และคณะ เป็นผู้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 มาตรา 283 มาตรา 284 มาตรา 285 มาตรา 286 มาตรา 313 มาตรา 317 มาตรา 318 มาตรา 319 มาตรา 339 มาตรา 339 ทวิ มาตรา 340 มาตรา 340 ทวิ

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 276</p> <p>ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตนโดยขู่เข็ญด้วยประการใด โดยใช้กำลังประทุษร้ายหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิดหรือโดยรวมกระทำความผิดด้วยกัน อันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง ต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี แก้ไขโทษเป็นประหารชีวิต</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 277</p> <p>ผู้ใดกระทำชำเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปีโดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงและเด็กหญิงนั้นไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปีและปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p> <p>วรรคสอง เดิมลงโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปีแก้ไขโทษเป็นประหารชีวิต .</p>
<p>มาตรา 278</p> <p>ผู้ใดกระทำการอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบสามปี โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ .</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 279</p> <p>ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีโดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตามต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าในการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำใดกระทำโดยซู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่นต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต จำคุกห้าสิบปี</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>วรรคสอง เดิมลงโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกห้าสิบปี</p>
<p>มาตรา 280</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 278 หรือมาตรา 279 เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ</p> <p>(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษตลอดชีวิตหรือจำคุกห้าสิบปี</p> <p>(2) ถึงแก่ความตายผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>	<p>(1) เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกห้าสิบปี</p> <p>(2) เดิมลงโทษจำคุกตลอดชีวิต แก้ไขโทษเป็นประหารชีวิต</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 282</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นผู้ระงับหรือชักพาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งเด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี แม้เด็กหญิงหรือหญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศต่างกันหรือไม่</p> <p>ถ้าหากการทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น รับตัวเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีผู้ชักพาไปหรือชักพาไปตามวรรคแรก หรือวรรคสองหรือสนับสนุนในการทำความผิดดังกล่าวต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรกหรือวรรคสองแล้วแต่กรณี</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาทแก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>วรรคสอง จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาทแก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>วรรคสาม (ข้อความคงเดิม)</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 283</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่นเป็นขู่ระงับ หักไป หรือชักพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง โดยใช้อุบาย หลอกลวงขู่เชิญ ใช้กำลังประทุรร้ายใช้ อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธี ชมชื่นใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นได้ กระทำในประเทศต่างกันหรือไม่</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคแรกเป็นการ กระทำแก่เด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกิน สิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก ตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ สี่หมื่นบาทถึงห้าแสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค สองเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่ เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก ตลอดชีวิต หรือจำคุกห้าสิบปี</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น รับตัวเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีผู้จัดหา</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่ หนึ่งปีถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึง หนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่น บาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>วรรคสอง เดิมจำคุกตั้งแต่สองปี ถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่น สี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาท ถึงห้าแสนบาท</p> <p>วรรคสาม เดิมโทษจำคุกตั้งแต่ สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึง สองหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอด ชีวิต หรือจำคุกห้าสิบปี</p> <p>วรรคสี่ (ข้อความคงเดิม)</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ล่อไป หรือชักพาไปตามวรรคแรก วรรคสองหรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำ ความผิดดังกล่าว ทองระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสองหรือวรรคสามแล้วแต่กรณี</p>	
<p>มาตรา 284</p> <p>ผู้ใดพาหญิงไปเพื่อการอนาจารโดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใดทองระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>ผู้ใดซ่อนเร้นหญิงซึ่งเป็นผู้ถูกพาไปตามวรรคแรกทองระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พาไปนั้น</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี ถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง (ข้อความคงเดิม)</p> <p>วรรคสาม ความเดิมกำหนดให้ความผิดตามมาตรา này ย่อมความได้ แต่ในร่างใหม่ตัดวรรคนี้ออก</p>
<p>มาตรา 285</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 หรือ มาตรา 283 เป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดาน</p>	<p>มาตรา 285 ข้อความคงเดิม</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครองในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม</p>	
<p>มาตรา 286</p> <p>ผู้ใดอายุกว่าสิบหกปีต่ำกว่าสี่พยางค์แม่เพียงบางส่วนจากรายได้ของหญิงซึ่งค่าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท</p> <p>ผู้ใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปรากฏสำหรับดำรงชีพ หรือไม่มีปัจจัยอันพอเพียงสำหรับดำรงชีพ และ</p> <p>(1) ปรากฏว่าอยู่รวมกับหญิงซึ่งค่าประเวณี หรือสมาคมกับหญิงเป็นอาจฉิน</p> <p>(2) กินอยู่หลับนอนหรือรับเงินหรือประโยชน์อย่างอื่นโดยหญิงซึ่งค่าประเวณี เป็นผู้จัดให้ หรือ</p> <p>(3) เข้าแทรกแซงเพื่อช่วยหญิงซึ่งค่าประเวณีในการทะเลาะวิวาทกับผู้ใด</p>	<p>เดิมโทษจำคุกตั้งสองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาทแก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>กับหญิงซึ่งค่าประเวณีนั้น</p> <p>ให้ถือว่าผู้นั้นค่าแรงซึ่งพอยู่จากรายได้ของหญิงในการค่าประเวณีเว้นแต่จะพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น</p> <p>บทบัญญัติแห่งมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงจากหญิงซึ่งค่าประเวณีซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงคุณนั้น ตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียมจรรยา</p>	
<p>มาตรา 313</p> <p>ผู้ใดเพื่อได้มาซึ่งค่าใด</p> <p>(1) เอาตัวเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไป</p> <p>(2) เอาตัวบุคคลอายุกว่าสิบสามปีไป โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้อำลัษประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด หรือ</p> <p>(3) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด</p> <p>ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p> <p>วรรคสอง เดิมลงโทษจำคุกตลอดชีวิต แก้ไขโทษเป็นประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>วรรคสาม (อัตราโทษเท่าเดิม)</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกทวงหนี้ยว หรือผู้ถูกกักขังรับอันตรายสาหัส หรือเป็นการกระทำโดยทรมาณหรือโดยทารุณ โทคร้ายจนเป็นเหตุให้ ผู้ถูกกระทำนั้นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกทวงหนี้ยว หรือผู้ถูกกักขังนั้นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>	
<p>มาตรา 317</p> <p>ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควร พรางเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>ผู้ใดโดยทุจริตซื้อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กซึ่งถูกพรางตามความในวรรคแรกต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรางนั้น</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาทแก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง (ข้อความคงเดิม)</p> <p>วรรคสาม เดิมโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการรอนาจารผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>	<p>ถึงสองหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>
<p>มาตรา 318</p> <p>ผู้ใดพรางผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลโดยผู้เขานั้นไม่เต็มใจไปควย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>ผู้ใดโดยทุจริต ชื่อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรางตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรางนั้น</p> <p>ถ้าความผิดดังกล่าวในมาตรานี้ได้กระทำเพื่อหากำไรหรือเพื่อการรอนาจารผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>	<p>วรรคแรก จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง (ข้อความคงเดิม)</p> <p>วรรคสาม เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 319</p> <p>ผู้ใดพรางผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ไปเสียจากบิดามารดาหากเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพัน ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหากำไรหรือเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>ผู้ใดโดยทุจริต ชื่อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรางตามวรรคแรกต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรางนั้น</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท แก้อโทษเป็นจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง (ข้อความคงเดิม)</p>
<p>มาตรา 339</p> <p>ผู้ใดลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าในทันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) เพื่อการสะดวกแก่การลักทรัพย์ หรือการพาทรัพย์นั้นไป (2) ให้อินให้ซึ่งทรัพย์นั้น (3) ยึดถือเอาทรัพย์นั้นไว้ (4) ปกปิดการกระทำความผิดนั้น <p>หรือ</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาทแก้อโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท แก้อโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>(5) ให้พ้นจากการจับกุม ผู้ใดกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับ อันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำความ หมายโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบ ปี ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้ รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความหมายโทษ ประหารชีวิต</p>	<p>วรรคสาม ในความเดิมลงโทษ จำคุกตั้งแต่สิบปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้ง แต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทแต่ในร่าง ใหม่ตัดออก วรรคสี่ กรณีการชิงทรัพย์เป็น เหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัสเดิมลง โทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และ ปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นประหารชีวิต โดย บัญญัติไว้ในวรรคสาม วรรคห้า ลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต แก้ไขโทษเป็น ประหารชีวิตสถานเดียว</p>
<p>มาตรา 339 ทวิ ถ้าการชิงทรัพย์ได้กระทำความผิด ตามมาตรา 335 ทวิ วรรคแรก ผู้กระทำ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท ถ้าการชิงทรัพย์นั้นเป็นการกระทำ ในสถานที่ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 335 ทวิ วรรคสองด้วย ผู้กระทำความหมายโทษ</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่ เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่น สี่พันบาทถึงสามหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็น จำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับ ตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตั้งแต่ สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่น</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุก ยี่สิบปี</p> <p>ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p> <p>ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>	<p>ถึงสี่หมื่นบาท แก้อโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>วรรคสาม เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท แก้อโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>วรรคสี่ เดิมลงโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้อโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกไม่ต่ำกว่า ห้าสิบปี</p> <p>วรรคห้า (ไม่มีแก้อโทษ)</p>
<p>มาตรา 340</p> <p>ผู้ใดชิงทรัพย์โดยร่วมกันกระทำความคิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไปผู้นั้นกระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>ถ้าในการปล้นทรัพย์ผู้กระทำแม่แต่คนหนึ่งคนใด มีอาวุธติดตัวไปด้วย</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาทแก้อโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สอง</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ผู้กระทำความผิดระหว่างโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดระหว่างโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ได้กระทำโดยแสดงถึงความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ไซ้เป็นยิง ไซ้วัตถุระเบิด หรือกระทำทรมานผู้กระทำความผิดระหว่างโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดระหว่างโทษประหารชีวิต</p>	<p>หมิ่นสีพันบาทถึงสี่หมื่นบาท แก้อโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี</p> <p>วรรคสาม เดิมลงโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้อโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>วรรคสี่ เดิมลงโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้อโทษ เป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p> <p>วรรคห้า (ไม่มีการแก้อโทษ)</p>
<p>มาตรา 340 ทวิ</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ได้กระทำต่อทรัพย์ตามมาตรา 335 ทวิ วรรคแรก ผู้กระทำความผิดระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ซึ่งมีบัญญัติไว้ในมาตรา 335 ทวิ</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท แก้อโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่น</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>วรรคสอง ด้วยผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง ผู้กระทำแม่แต่คนหนึ่งคนใดมีอาวุธติดตัวไปด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษ จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองได้กระทำโดยแสดงความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจเป็นถึง ไข้ วัชโรค ระเบิดหรือกระทำทรมาณ ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>	<p>บาทถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>วรรคสามเดิมลงโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี</p> <p>แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p> <p>วรรคสี่ ความเดิมการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรก หรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตแต่ในร่างใหม่มีคำบัญญัติข้อความดังกล่าวนี้ไว้ด้วย</p> <p>วรรคห้า เดิมโทษประหารชีวิต หรือ จำคุกตลอดชีวิต แก้ไขโทษเป็นประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปีโดยบัญญัติไว้ในวรรคสี่</p> <p>วรรคหก(ไม่มี การแก้ไขโทษ แต่ในร่างใหม่ได้นำมาบัญญัติไว้ในวรรคห้า)</p>
<p>มาตรา 305</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา 301 และมาตรา 302 นั้น เป็นการกระทำของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม</p>	<p>(1) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตั้งแต่สองคนลงความเห็น</p>

ตารางเปรียบเทียบ ที่ 5

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งคณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ

เพิ่มโทษสำหรับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 มาตรา
277 มาตรา 277 ทวิ มาตรา 277 ตริ มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280
มาตรา 282 มาตรา 283 มาตรา 284 มาตรา 286 มาตรา 287 มาตรา 313
มาตรา 315 มาตรา 317 มาตรา 318 มาตรา 320 และมาตรา 335 ทวิ

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 276</p> <p>ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ ภริยาของตนโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยหญิงอยู่ใน ภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้อง ระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และ ปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค แรกได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือ วัตถุระเบิด หรือโดยรวมกระทำความผิด ด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง ต้อง ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และ ปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือ จำคุกตลอดชีวิต</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่ หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึง สองหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็น จำคุกตั้งแต่ เจ็ดปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พัน บาท</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตลอด ชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี แก่ ไขเป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปีและ ปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 277</p> <p>ผู้ใดกระทำชำเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตามต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิง และเด็กหญิงนั้นไม่ยินยอมหรือได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปีและปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิต</p>
<p>มาตรา 277 ทวิ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคแรก หรือมาตรา 277 วรรคแรก เป็นเหตุใหม่ผู้ถูกกระทำ</p> <p>(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>(2) ถึงแก่ความตายผู้กระทำต้อง</p>	<p>(1) โทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทแก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>(2) ไม่มีการแก้ไขโทษ</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p>	
<p>มาตรา 277 ตรี</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคสอง หรือมาตรา 277 วรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ</p> <p>(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำของระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำของระวางโทษประหารชีวิต</p>	<p>(1) เดิมโทษจำคุกตลอดชีวิตแก้ไขโทษเป็นประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>(2) ไม่มีการแก้ไขโทษ</p>
<p>มาตรา 278</p> <p>ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบสามปี โดยขู่เข็ญด้วยประการใด โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>เดิมลงโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>แก้ไขโทษใหม่เป็นจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 279</p> <p>ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำโดยขู่ คุกคาม ประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แก้ไขโทษเป็นจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
<p>มาตรา 280</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 278 หรือมาตรา 279 เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ</p> <p>(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท</p>	<p>(1) เดิมโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>(2) เดิมโทษจำคุกตลอดชีวิต</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต</p>	<p>แก้ไขโทษเป็นประหารชีวิตหรือ จำคุกตลอดชีวิต</p>
<p>มาตรา 282</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของ ผู้อื่นเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไป เพื่อการอนาจาร ซึ่งเด็กหญิงหรือหญิง อายุยังไม่เกินสิบแปดปี แม้เด็กหญิงหรือ หญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับ ตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท ไม่ ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็น ความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศต่าง กันหรือไม่</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค แรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยัง ไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับ ตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของ ผู้อื่นรับตัวเด็กหญิงหรือผู้หญิงซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไปหรือชักพาไปตามวรรคแรกหรือ</p>	<p>วรรคหนึ่ง จำคุกตั้งแต่หกเดือน ถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึง หนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุก ตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่ หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตั้งแต่ ห้าปีถึงยี่สิบปี แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่ ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาท ถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>วรรคสาม ขอความคงเดิม</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>วรรคสอง หรือสนับสนุนในการกระทำ ความผิดดังกล่าวต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรกหรือวรรคสองแล้วแต่กรณี</p>	
<p>ม. 283</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่นเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง โดยให้อุบาย หลอกลวงขู่เข็ญ ใช้อำนาจประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้น จะใดกระทำในประเทศต่างกันหรือไม่</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิง หรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>วรรคสาม เดิมโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น รับตัวเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งผู้จัดหาไป หรือชักพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือ สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี</p>	<p>วรรคสี่ ข้อความคงเดิม</p>
<p>มาตรา 284</p> <p>ผู้ใดพาหญิงไปเพื่อการอนาจาร โดยให้ขู่ว่าจะหลอกลวง ชูเชื้อ ใช้กำลัง ประทุรร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ฉกฉวยฉ้อโกง หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่น ใดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง (ข้อความคงเดิม)</p> <p>วรรคสาม ไม่มีการแก้ไข</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ผู้ใดชอบเร้นหญิงซึ่งเป็นผู้ถูกพาไปตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พาไปนั้น</p> <p>ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้</p>	
<p>มาตรา 286</p> <p>ผู้ใดอายุต่ำกว่าสิบหกปีดำรงชีพอยู่แต่เพียงบางส่วนจากรายได้ของหญิงซึ่งค้าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ผู้ใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปรากฏสำหรับดำรงชีพ หรือไม่มีปัจจัยอันพอเพียงสำหรับดำรงชีพ และ</p> <p>(1) ปรากฏว่าอยู่ร่วมกับหญิงซึ่งค้าประเวณี หรือสมาคมกับหญิงซึ่งค้าประเวณี คนเดียว หรือหลายคนเป็นอาจฉ</p> <p>(2) กินอยู่หลับนอนหรือรับเงินหรือประโยชน์อย่างอื่นโดยหญิงซึ่งค้าประเวณี เป็นผู้จัดให้หรือ</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาท ถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>วรรคสอง ขอความคงเดิม</p> <p>วรรคสาม ขอความคงเดิม</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>(3) เขาแทรกแซงเพื่อช่วยหญิงซึ่งค้าประเวณีในการทะเลาะวิวาทกับผู้ที่คบค้ากับหญิงซึ่งค้าประเวณีนั้น</p> <p>ให้ถือว่าผู้นั้นดำรงชีพอยู่จากรายได้ของหญิงในการค้าประเวณีเว้นแต่จะพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น</p> <p>บทบัญญัติแห่งมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากหญิงซึ่งค้าประเวณีซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียมจรรยา</p>	
<p>มาตรา 287</p> <p>ผู้ใด</p> <p>(1) เพื่อความประสงค์แห่งการค้าหรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงออกแก่ประชาชน ทำ ผลิตภัณฑ์ไว้ นำเข้า หรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังพาไป หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพ เขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่อง</p>	<p>เค็มโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>แก้ไขโทษเป็นจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>หมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์หรือสิ่งอื่นใดอันลามก</p> <p>(2) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้วแจกหรือแสดงออกแก่ประชาชนหรือให้เช่าวัตถุหรือสิ่งของเช่นนั้น</p> <p>(3) เพื่อจะช่วยการทำให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรานี้หรือโฆษณาหรือโฆษณาว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด</p> <p>ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา 313</p> <p>ผู้ใดเพื่อได้มาซึ่งค่าไถ่</p> <p>(1) เอาตัวเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไป</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี หรือปรับ</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>(2) เอาตัวบุคคลอายุกว่าสิบสามปีไป โดยใช้อุบายหลอกลวงขู่เข็ญใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขู่ใจด้วยประการอื่นใด หรือ</p> <p>(3) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด</p> <p>ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขังนั้นรับอันตรายสาหัส หรือเป็นการกระทำโดยทรามาน หรือโดยทารุณโหดร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำนั้นรับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขังนั้นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>	<p>ตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตลอดชีวิต แก้โทษเป็นระวางโทษประหารชีวิต</p> <p>วรรคสาม ไม่มีการแก้ไขโทษ</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 315</p> <p>ผู้ใดกระทำการเป็นคนกลาง โดยเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างใดที่มีควรได้จากผู้กระทำความผิดตามมาตรา 313 หรือจากผู้ที่จะให้ค่าไถ่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต</p>	<p>เดิมโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโทษใหม่เป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต</p>
<p>มาตรา 317</p> <p>ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควร พรางเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท</p> <p>ผู้ใดโดยทุจริต ซื่อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กซึ่งถูกพรางตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรางนั้น</p> <p>ถ้าความผิดตามมาตรา นี้ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการรอนาจาร ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง ข้อความคงเดิม</p> <p>วรรคสาม โทษเดิมจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท</p> <p>ผู้ใดโดยทุจริต ซื่อ จําหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรากนั้น</p> <p>ถ้าความผิดตามมาตรานี้ใดกระทำให้เพื่อหากำไรหรือเพื่อการรอนาจารผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง ข้อความคงเดิม</p> <p>วรรคสาม เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท</p>
<p>มาตรา 319</p> <p>ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหากำไรหรือเพื่อการรอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสามปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึง</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษ เป็นจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>สองหมื่นบาท</p> <p>ผู้ใดโดยทุจริต ซื้อ จำหน่าย หรือ รับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากตามวรรคแรก ของพระราชโหมเช่นเดียวกับผู้พรากนั้น</p>	<p>วรรคสอง ขอความคงเดิม</p>
<p>มาตรา 320</p> <p>ผู้ใดให้ขู่ขายหลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วย ประการอื่นใด พาหรือส่งคนออกไปนอก ราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกตั้ง แต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค แรกได้กระทำเพื่อให้อุปการะหรือส่งไปนั้น ตกอยู่ในอำนาจของผู้อื่นโดยมิชอบด้วย กฎหมาย หรือเพื่อละทิ้งให้เป็นคนอนาถา ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สาม ปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หกพันบาทถึง สามหมื่นบาท</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกไม่เกิน ห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่ สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตั้งแต่ หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพัน บาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็น จำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่ หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 335 ทวิ</p> <p>ผู้ใดลักทรัพย์</p> <p>(1) ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา ถ้าทรัพย์นั้นเป็นที่สักการะบูชาของประชาชน หรือเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพระพุทธรูปหรือวัตถุดังกล่าว</p> <p>(2) ที่เป็นโคหรือกระบือของผู้มีอาชีพกสิกรรม</p> <p>ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท</p> <p>ถ้าหากกระทำความผิดตามวรรคแรกเกี่ยวกับทรัพย์ตาม (1) และโคหรือทำในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หรือถ้าความผิดนั้นเกี่ยวกับทรัพย์(2) และเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ใน</p> <p>มาตรา 335(1)(2)(3)(4)(5)(6)(7)(8)(9) หรือ(11) ผู้กระทำต้อง</p>	<p>วรรคแรก ลงโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้อโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท</p> <p>(ในร่างใหม่ได้แบ่งเป็นอนุ (1) และอนุ (2) ซึ่งอนุ (1) เกี่ยวกับพระพุทธรูป อนุ (2) เกี่ยวกับโคกระบือ)</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท แก้อโทษเป็นจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่น บาท	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางเปรียบเทียบ ที่ 6

ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
ซึ่งนายสวัสดิ์ คำประกอบ เป็นผู้เสนอ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 305 แห่งประมวลกฎหมาย
อาญา

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p style="text-align: center;">มาตรา 305</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวใน มาตรา 301 และมาตรา 302 นั้น เป็น การกระทำของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรมและ ประกอบด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรมตั้งแต่ สองนายขึ้นไปมีความเห็นว่าเป็นต้อง กระทำเพื่อสุขภาพทางกายหรือสุขภาพ ทางจิตของหญิงนั้น</p> <p>(2) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรมตั้งแต่ สองนายขึ้นไปมีความเห็นว่าทารกในครรภ์ หากคลอดออกมาจะพิการทางกายหรือจิต</p> <p>(3) หญิงมีครรภ์เนื่องจากการกระ ทำความผิดอาญาตามที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา</p>	<p>(1) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตั้ง แต่สองคนลงความเห็น</p> <p>(2) เพิ่มเติมผู้ประกอบวิชาชีพ เวชกรรมตั้งแต่นาย ลงความเห็น ว่าทารกในครรภ์จะพิการ ทางกายหรือ ทางจิต</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>276 มตรา 277 มาตรา 282 มาตรา 283 หรือ มาตรา 284 ผู้กระทำไม่มีความผิด</p>	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางเปรียบเทียบ
ที่ 7

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ซึ่ง นายเจริญ
เชาว์ประยูร และคณะเป็นผู้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 335

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 335</p> <p>ผู้ใดลักทรัพย์</p> <p>(1) ในเวลากลางคืน</p> <p>(2) ในที่หรือบริเวณที่มีเหตุเพลิงไหม้ การระเบิด อุทกภัย หรือในที่หรือบริเวณที่มีอุบัติเหตุ เหตุทุกขภัย แก๊สรั่ว ไฟ หรือยานพาหนะอื่นที่ประชาชนโดยสารหรือภัยพิบัติอื่นทำนองเดียวกัน หรืออาศัยโอกาสที่มีเหตุเช่นนั้น หรืออาศัยโอกาสที่ประชาชนกำลังตื่นกลัวอันตรายใด ๆ</p> <p>(3) โดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์สินหรือ โดยฉวยสิ่งเช่นนั้นเข้าไปด้วยประการใด ๆ</p> <p>(4) โดยเข้าทางช่องทางซึ่งได้ทำขึ้นโดยไม่ได้จ้างให้เป็นทางคนเข้า หรือเข้าทางช่องทางซึ่งผู้เป็นใจเปิดไว้ให้</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท (ตั้งแต่อนุ(1)ถึง(12) แต่ในร่างใหม่แก้ไขโทษว่ากระทำความผิดตามอนุมาตรา (1)ถึง(11) ตั้งแต่สองอนุมาตราขึ้นไป ระวังโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท</p> <p>วรรคสาม (ร่างใหม่) กำหนดว่า ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำตามที่ยัญญัติไว้ในอนุมาตรา (12) ต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสามหมื่นบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>(5) โทษแปลงตัวหรือปลอมตัวเป็นผู้อื่น มอมหน้า หรือทำค้าย ประการอื่น เพื่อไม่ให้เห็นหรือจำหน้าได้</p>	<p>วรรคสาม (ความเดิม) และวรรคสี่ (ร่างใหม่) ข้อความเดิม ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>(6) โดยลวงว่าเป็นเจ้าพนักงาน</p>	
<p>(7) โดยมีอาวุธ หรือโดยรวมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป</p>	
<p>(8) ในเคหสถาน สถานที่ราชการ หรือสถานที่ที่จัดไว้เพื่อให้บริการสาธารณะที่ตนได้เข้าไปโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือซ่อนตัวอยู่ในสถานนั้น ๆ</p>	
<p>(9) ในสถานที่ชุมนุมสาธารณะ สถานีรถไฟ ท่าอากาศยาน ที่จอดรถ หรือเรือสาธารณะ สถานการณ์สำหรับขนถ่ายสินค้า หรือในยานสาธารณะ</p>	
<p>(10) ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์</p>	
<p>(11) ที่เป็นของนายจ้างหรือที่อยู่ในความครอบครองของนายจ้าง</p>	
<p>(12) ที่เป็นของผู้มีอาชีพกสิกรรมบรรดา</p>	

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ที่เป็นผลิตภัณฑ์ พืชพันธุ์ สัตว์ หรือ เครื่องมืออันมีไว้สำหรับประกอบ กสิกรรมหรือได้มาจากกสิกรรมนั้น</p> <p>ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึง ห้าปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่น บาท</p> <p>ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ใน (1) ถึง (11) ดังกล่าวแล้วตั้งแต่สองอนุ มาตราขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สามปีถึง เจ็ดปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท</p> <p>ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ใน (12) ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปี ถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาท ถึงสามหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวใน มาตรานี้เป็นกรกระทำโดยความจำใจหรือ ความยากจนเหลือหนทางและทรัพย์สินมี ราคาเล็กน้อย ศาลจะลงโทษผู้กระทำ ความผิดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ก็ได้</p>	<p>ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>

ตารางเปรียบเทียบ
ที่ 8

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญารั้ง นายเจริญ เชาว
ประยูร เป็นเสนอแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 335 ทวิ

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 335 ทวิ</p> <p>ผู้ใดลักทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือ วัตถุในทางศาสนา ถ้าทรัพย์นั้นเป็นที่ลัก การบูชาของประชาชนหรือเก็บรักษาไว้ เป็นสมบัติของชาติหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของ พระพุทธรูปหรือวัตถุดังกล่าว ต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้ง แต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้ง ปรับ</p> <p>ถ้าความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำ ในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพใน ทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นที่สักการะ ของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑ สถานแห่งชาติ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำ คุกตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าความผิดตามวรรคหนึ่งและวรรค สองเป็นการตัดเศียรพระพุทธรูปผู้กระทำต้อง ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงตลอดชีวิต</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่ง ปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสอง หมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สองปี ถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสอง หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตั้งแต่สาม ปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสาม หมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึง สิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสาม หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>วรรคสาม ในร่างใหม่ได้เพิ่มเติม วรรคสามขึ้นอีกโดยกำหนดว่าถ้าความผิด วรรคหนึ่งและวรรคสองเป็นการตัดเศียร พระพุทธรูป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สองปีถึงตลอดชีวิต</p>

ตารางเปรียบเทียบ

ที่ 9

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งนายทวี ไกรคุปต์ เป็นผู้เสนอ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวิมาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 มาตรา 283 มาตรา 284 มาตรา 288 มาตรา 294 มาตรา 313 มาตรา 317 มาตรา 318 มาตรา 319 มาตรา 320 มาตรา 336 มาตรา 339 มาตรา 339 ทวิมาตรา 340 มาตรา 340 ทวิ

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 276</p> <p>ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตนโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยรวมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโหดร้ายหรือต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>	<p>วรรคแรก แก้ไขโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท</p> <p>แก้ไขโทษ เป็นจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>วรรคสอง แก้ไขโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี</p> <p>แก้ไขโทษ เป็นประหารชีวิต</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 277</p> <p>ผู้ใดกระทำชำเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าการกระทำมีความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิง แม้เด็กหญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม หรือได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นสี่พันบาท</p> <p>แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี</p> <p>แก้ไขโทษเป็นประหารชีวิต</p>
<p>มาตรา 277 ทวิ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคแรก หรือมาตรา 277 วรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกกระทำ</p> <p>(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต</p> <p>(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>	<p>(1) เดิมโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต</p> <p>(2) เดิมโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต แก้ไขโทษเป็นประหารชีวิต</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 278</p> <p>ผู้ใดกระทำการอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบสามปี โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>เดิมลงโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
<p>มาตรา 279</p> <p>ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่</p>	<p>วรรคหนึ่ง เดิมโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>วรรคสอง เดิมโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แก้ไขโทษ เป็นจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>สิบปีถึงยี่สิบปีหรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา 280</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 278 หรือมาตรา 279 เป็นเหตุให้ผูกระทำความ</p> <p>(1) รั้งอันตรายสาหัส ผู้กระทำความ</p> <p>ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความ</p> <p>ต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>	<p>(1) เคมีโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท</p> <p>แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>(2) เคมีโทษจำคุกตลอดชีวิตแก้ไขโทษเป็นประหารชีวิต</p>
<p>มาตรา 282</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งเด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี แม้เด็กหญิงหรือหญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท ไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้น</p>	<p>วรรคหนึ่ง จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท</p> <p>แก้ไขโทษเป็น จำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>จะได้กระทำในประเทศต่างกันหรือไม่</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่นรับตัวเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีผู้จัดหา ลอไปหรือชักพาไปตามวรรคแรกหรือวรรคสอง หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรกหรือวรรคสองแล้วแต่กรณี</p>	<p>วรรคสอง เดิมจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี ปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้อโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี</p> <p>วรรคสาม (ระวางโทษตามที่ได้แก้ไขตามวรรคหนึ่ง วรรคสองแล้ว แต่กรณี)</p>
<p>ม.283</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่นเป็นธุระจัดหา ลอไป หรือชักพาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งหญิง โดยใช้อุบาย หลอกลวงขู่เข็ญ ใช้อำนาจประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้อโทษเป็นจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี ปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้น จะได้กระทำในประเทศต่างกันหรือไม่</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต</p> <p>ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น รับตัวเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีผู้จัดหาลงไป หรือชักพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี</p>	<p>วรรคสอง เดิมจำคุกตั้งแต่สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี</p> <p>วรรคสาม จำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นระวางโทษประหารชีวิต</p> <p>วรรคสี่ (ระวางโทษตามที่ใดแก้ไขเปลี่ยนแปลงในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม แล้วแต่กรณี)</p>
<p>มาตรา 284</p> <p>ผู้ใดพาหญิงไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้อำลั</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลอง ธรรม หรือใช้วิธีข่มขู่ในใจด้วยประการอื่น ใด ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต ผู้ใดซ่อนเร้นหญิงซึ่งเป็นผู้ถูกพา ไปตามวรรคแรกต้องระวางโทษเช่นเดียวกับ ผู้พาไปนั้น</p>	<p>ถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษ เป็นจำคุก ตลอดชีวิต</p> <p>วรรคสอง (คงเดิม)</p> <p>วรรคสาม ความเดิมกำหนดความให้ ยอมความได้ แต่ในร่างใหม่ตัดวรรคนี้ออก</p>
<p>มาตรา 288</p> <p>ผู้ใดฆ่าผู้อื่นต้องระวางโทษประหาร ชีวิต</p>	<p>เดิมลงโทษประหารชีวิต จำคุก ตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึง ยี่สิบปี แก้ไขโทษเป็นประหารชีวิต</p>
<p>มาตรา 294</p> <p>ผู้ใดเข้าร่วมในการซุ่มมุนต่อสูระ หว่างบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไปและบุคคล หนึ่งบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เข้าร่วมใน การนั้นหรือไม่ถึงแก่ความตายโดยการ กระทำในการซุ่มมุนต่อนั้นต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี หรือปรับ ตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ</p>	<p>วรรคแรก เดิมโทษจำคุกไม่เกิน สองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ</p>

ร่างเดิม	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าผู้เข้าร่วมในการชุมนุมต่อนั้น แสดงให้เห็นว่าใครกระทำไปเพื่อห้ามการชุมนุมต่อนั้น หรือเพื่อป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ</p>	<p>วรรคสอง (ข้อความคงเดิม)</p>
<p>มาตรา 313</p> <p>ผู้ใดเพื่อได้มาซึ่งค่าได้</p> <p>(1) เอาตัวเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไป</p> <p>(2) เอาตัวบุคคลอายุกว่าสิบสามปีไป โดยใส่อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการใด หรือ</p> <p>(3) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด</p> <p>ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต</p> <p>ถ้าการกระทำความผิด ดังกล่าวตาม (1) และ (2) เป็นเหตุให้ผู้ถูกกักขังรับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้ไข โทษ เป็นจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต</p> <p>วรรคสอง เดิมลงโทษจำคุกตลอดชีวิต แก้ไขเป็นประหารชีวิต</p> <p>วรรคสาม (ไม่มีการแก้ไขโทษ)</p>

ร่างใหม่

ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม

ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุ
ให้ผู้นั้นเอาตัวไป ผู้นั้นหวงเหนียวหรือ
ผู้นั้นกักขังนั้นถึงแก่ความตาย ผู้นั้นกระทำ
ต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา 317

ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควร
พรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไปเสีย
จากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้า
ปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ชื่อ จำหน่ายหรือ
รับตัวเด็กซึ่งถูกพรากตามความในวรรค
แรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พราก
นั้น

ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำ
เพื่อหากำไร หรือเพื่อการรอนาจาร ผู้นั้น
กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปี
ถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่น
บาทถึงหนึ่งแสนบาท

วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่
หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึง
สองหมื่นบาท แก้ไขโทษ เป็นจำคุกตั้งแต่
เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาท
ถึงสี่หมื่นบาท

วรรคสอง (ข้อความคงเดิม)

วรรคสาม เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่
สองปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึง
สองหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่
สิบห้าปีถึงยี่สิบห้าปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาท
ถึงหนึ่งแสนบาท

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 318</p> <p>ผู้ใดพรากรู้เข่าวอายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลโดยผู้เขาวนั้นไม่เต็มใจไปค่วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>ผู้ใดโดยทุจริต ชื่อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เขาวซึ่งถูกพรากรตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรากรนั้น</p> <p>ถ้าความผิดดังกล่าวในมาตรานี้ได้กระทำเพื่อหากำไรหรือเพื่อการรอนาจารผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>	<p>วรรคแรกเดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง (ข้อความคงเดิม)</p> <p>วรรคสาม เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>
<p>มาตรา 319</p> <p>ผู้ใดพรากรู้เข่าวอายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหากำไรหรือเพื่อการรอนาจาร โดยผู้เขาวนั้นเต็มใจไปค่วย ต้องระวางโทษจำคุก</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>ผู้ใดโดยทุจริต ชื่อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรากนั้น</p>	<p>วรรคสอง (ข้อความคงเดิม)</p>
<p>มาตรา 320</p> <p>ผู้ใดใช้ขู่ขายหลอกลวง ขู่เชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ คุกคามข่มขู่ หรือใช้วิธีข่มขู่ในใจด้วยประการอื่นใด พาหรือส่งคนออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าความผิดตามวรรคแรกใดกระทำให้ให้ผู้ถูกพาหรือส่งไปนั้นตกอยู่ในอำนาจของผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อละทิ้งให้เป็นคนอนาถ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>วรรคสอง เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 336</p> <p>ผู้ใดลักทรัพย์โดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้า ผู้นั้นกระทำความผิดฐานวิงราวทรัพย์ต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบสองปี และปรับ ไม่เกินสามหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการวิงราวทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่น รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำความ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการวิงราวทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่น ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความต้องระวาง โทษประหารชีวิต</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกไม่เกิน ห้าปีและปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท แก้ไขโทษ เป็นจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบสองปี และปรับ ไม่เกินสามหมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่ สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึง หนึ่งหมื่นสี่พันบาท แก้ไขโทษ เป็นจำคุก ตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สอง หมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>วรรคสาม เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่ สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึง สองหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นลงโทษประหาร ชีวิต</p> <p>วรรคสี่ (ในร่างใหม่ตัดออก)</p>
<p>มาตรา 339</p> <p>ผู้ใดลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษ ร้าย หรือขู่เข็ญว่าในทันใดนั้นจะใช้กำลัง ประทุษร้าย เพื่อ</p> <p>(1) ให้ความสะดวกแก่การลักทรัพย์ หรือการพาทรัพย์นั้นไป</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่ ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึง สองหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่ สิบห้าปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่น บาทถึงหนึ่งแสนบาท</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>(2) ให้อำนาจให้ซึ่งทรัพย์สินนั้น</p> <p>(3) ยึดถือเอาทรัพย์สินนั้นไว้</p> <p>(4) ปกปิดการกระทำความผิดนั้น</p> <p>หรือ</p> <p>(5) ให้พ้นจากการจับกุม</p> <p>ผู้นั้นกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์</p> <p>ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดแห่งมาตรา 335 ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี</p>	<p>วรรคสอง เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท แก้ไขโทษ เป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>วรรคสาม เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโทษ เป็นจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงยี่สิบห้าปีและปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>วรรคสี่ เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>	<p>วรรคห้า เค็มลงโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต แก้ไขเป็นโทษประหารชีวิตสถานเดียว</p>
<p>มาตรา 339 ทวิ</p> <p>ถ้าการชิงทรัพย์ได้กระทำต่อทรัพย์ตามมาตรา 335 ทวิ วรรคแรก ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ถ้าการชิงทรัพย์นั้นเป็นกรรกระทำในสถานที่ตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา 335 ทวิ วรรคสองด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก</p>	<p>วรรคแรก เค็มลงโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสามหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบห้าปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>วรรคสอง เค็มลงโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>วรรคสาม เค็มลงโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>วรรคสี่ เค็มลงโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้ไขโทษเป็นประหารชีวิต</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรก หรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ ความตายผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหาร ชีวิต</p>	<p>วรรคห้า คงเดิม (ไม่มีการแก้ไข อัตราโทษ)</p>
<p>มาตรา 340</p> <p>ผู้ใดชิงทรัพย์โดยร่วมกันกระทำ ความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้นั้น กระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์ต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับ ตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>ถ้าในการปล้นทรัพย์ ผู้กระทำ แม่แต่คนหนึ่งคนใด มีอาวุธติดตัวไปด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปี ถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึง หนึ่งแสนบาท</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่น รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษ จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้า สิบปี</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ใดกระทำโดย แสดงความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับ</p>	<p>วรรคแรก คงเดิมโทษจำคุกตั้งแต่ สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงสามหมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตั้งแต่ สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาท ถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>วรรคสอง คงเดิมโทษจำคุกตั้งแต่ สิบสองปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่น สี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาทแก้ไขโทษเป็นจำคุก ตั้งแต่ยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึง หนึ่งแสนบาท</p> <p>วรรคสาม คงเดิมโทษจำคุกตลอด ชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้ ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกไม่ ต่ำกว่าห้าสิบปี</p> <p>วรรคสี่ คงเดิมโทษจำคุกตลอด ชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปีแก้</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>อันตรายแก่กายหรือจิตใจ ไซ้ป็นยิง ไซ้ วัตถุระเบิดหรือกระสุนปืน ฆูกระทำ ต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุก ตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่น ถึงแก่ความตาย ฆูกระทำต้องระวางโทษ ประหารชีวิต</p>	<p>ไซ้โทษเป็นจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุก ไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p> <p>วรรคสี่ เดิมลงโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้ไขโทษ เป็นประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>วรรคห้า (ไม่มีการแก้ไขโทษ)</p>
<p>มาตรา 340 ทวิ</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ใดกระทำต่อทรัพย์ ตามมาตรา 335 ทวิ วรรคแรกฆูกระทำ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงยี่สิบห้า ปีและปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์นั้นเป็นการกระ ทำในสถานที่ตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา 335 ทวิ วรรคสอง ฆูกระทำต้องระวางโทษ จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่ายี่สิบ ห้าปี</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรก หรือวรรคสอง ฆูกระทำแม่แต่คนหนึ่งคน ใดมีอาวุธติดตัวไปด้วย ฆูกระทำต้องระ วางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำ กว่าสามสิบห้าปี</p>	<p>วรรคแรก เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่ สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นลงโทษจำคุก ตั้งแต่ยี่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สี่ หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>วรรคสอง เดิมลงโทษจำคุกตั้งแต่ สิบห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาท ถึงสี่หมื่นบาท แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอด ชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี</p> <p>วรรคสาม เดิมลงโทษจำคุกตลอด ชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แก้ไขโทษเป็นจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุก ไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี</p>

ร่างใหม่	ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรก หรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p>	<p>วรรคสี่ เดิมลงโทษจำคุกตลอดชีวิต แก้ไขโทษเป็น จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าสิบปี</p>
<p>ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองใดกระทำความผิดโดยแสดงความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ไซ้ปืนยิง ไขว้ศรกระเบิด หรือกระทำทรมาณ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>	<p>วรรคห้า เดิมลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต แก้ไขโทษเป็นประหารชีวิต</p>
<p>ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรก หรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษ ประหารชีวิต</p>	<p>วรรคหก (ไม่มีการแก้ไขโทษ)</p>

ศูนย์วิจัยการพยาบาล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง.

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
ที่ได้นำมารวมกันทั้งหมด
และผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว
คงเหลือการพิจารณาของวุฒิสภาเพียงขั้นตอนเดียว

ข้อสังเกตเกี่ยวกับเครื่องหมายในภาคผนวกนี้

1. เครื่องหมายขีดสาม (///) หมายถึง ข้อความนั้น
ถูกตัดออกโดยคณะกรรมการ
2. เครื่องหมายขีดเส้นใต้ (____) หมายถึง
คณะกรรมการได้เพิ่มเติมข้อความนั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวิ มาตรา 277 ทรี มาตรา 278 มาตรา 279 และมาตรา 280 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตนโดยชู้สาวด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขจัดขึ้นได้

หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึง ยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันสี่ แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุ ระเบิด หรือโดยรวมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง ต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุก ตลอดชีวิต

มาตรา 277 ผู้ใดกระทำชำเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กหญิง นั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ สองพัน หนึ่งหมื่น สี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกัน อันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงและเด็กหญิงนั้นไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 277 ทวิ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคแรก หรือ มาตรา 277 วรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(1) รั้งอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 277 ทริ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคสอง หรือ มาตรา 277 วรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(1) รั้งอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา 278 ผู้ใดกระทำความผิดที่บุคคลอายุกว่าสิบสามปี โดยซุกซ่อนด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุรร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขจัดขืนได้ หรือ โดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงไม่เกินสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 279 ผู้ใดกระทำความผิดที่บุคคลอายุไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงไม่เกินสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำความผิดโดยซุกซ่อนด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุรร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขจัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงไม่เกินสิบห้าปีหรือปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 280 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 278 หรือ มาตรา 279 เป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกกระทำ

(1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 4 โหยงเลิกความในมาตรา 282 มาตรา 283 และมาตรา 284 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 282 ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นขู่จะจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งเด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี แม่เด็กหญิงหรือหญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่

หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท ไม่ว่าจะกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศต่างกันหรือไม่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น รับตัวเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือชักพาไปตามวรรคแรก หรือวรรคสอง หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

มาตรา 283 ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้อำนาจประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท ไม่ว่าจะกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศต่างกันหรือไม่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือ ประหารชีวิต

ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น รับตัวเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือชักพาไปตามวรรคแรก วรรคสองหรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

มาตรา 284 ผู้ใดพาหญิงไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้อำนาจประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการ

อื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งถึงสองพันบาท
ถึงสี่หมื่นบาท

ผู้ใดซ่อนเร้นหญิงซึ่งเป็นผู้ถูกพาไปตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับ
ผู้พาไปนั้น

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้"

มาตรา 5 โทษยกเลิกความในมาตรา 286 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 286 ผู้ใดอายุกว่าสิบหกปีดำรงชีพอยู่แต่เพียงบางส่วนจากรายได้
ของหญิง ซึ่งค่าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่ง
หมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปรากฏสำหรับดำรงชีพหรือไม่มีปัจจัยอันพอเพียง
สำหรับดำรงชีพ และ

(1) ปรากฏว่าอยู่รวมกับหญิงซึ่งค่าประเวณี หรือสมาคมกับหญิงซึ่งค่าประเวณี
คนเดียวหรือหลายคนเป็นอาจिन

(2) กินอยู่หลับนอน หรือรับเงิน หรือประโยชน์อย่างอื่น โดยหญิงซึ่งค่า
ประเวณีเป็นผู้จัดให้ หรือ

(3) เขาแทรกแซงเพื่อช่วยหญิงซึ่งค่าประเวณีในการทะเลาะวิวาทกับผู้
คบค้ากับหญิงซึ่งค่าประเวณีนั้น

ให้ถือว่าผู้นั้นดำรงชีพอยู่จากรายได้ของหญิงในการค่าประเวณี เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เป็น
ที่พอใจได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น

บทบัญญัติแห่งมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากหญิงซึ่งค่าประเวณี
ซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียม

มาตรา 6 โทษยกเลิกความในมาตรา 287 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 287 ผู้ใด

(1) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือ โดยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงออกแก่ประชาชน ทำ ผลิตภัณฑ์ มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักรส่งออก หรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดอันลามก

(2) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว แจกจ่ายหรือแสดงออกแก่ประชาชน หรือให้เขาวัตถุหรือสิ่งของเช่นนั้น

(3) เพื่อจะช่วยให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรา ๒๘๗ หรือโฆษณา หรือโฆษณาว่าวัตถุ หรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือ โดยวิธีใด

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 313 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 313 ผู้ใดเพื่อได้มาซึ่งค่าใด

(1) เอาตัวเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไป

(2) เอาตัวบุคคลอายุกว่าสิบสามปีไป โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใ้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขู่ใจด้วยประการอื่นใด หรือ

(3) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือ ประหารชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยว หรือผู้ถูกกักขังนั้นรับอันตรายสาหัส หรือเป็นการกระทำโดยทรมาน หรือโดยทารุณโหดร้าย จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกกระทำนั้นรับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษ ประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยว หรือผู้ถูกกักขังนั้นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต"

มาตรา 8 โทษยกเลิกความในมาตรา 315 แห่งประมวลกฎหมายอาญาและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 315 ผู้ใดกระทำการเป็นคนกลาง โดยเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างใดที่มีควรได้จากผู้กระทำความผิดตามมาตรา 313 หรือจากผู้ที่จะให้ค่าไถ่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือ จำคุกตลอดชีวิต"

มาตรา 9 โทษยกเลิกความในมาตรา 317 มาตรา 318 และมาตรา 319 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 317 ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควร พรางเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ซ้อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กซึ่งถูกพรางตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรางนั้น

ถ้าความผิดตามมาตรา 317 นี้ใครกระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการรอนาจาร ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 318 ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ช้อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากตามวรรคแรกต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรากนั้น

ถ้าความผิดตามมาตรา 318 นี้ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนาจาร ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา 319 ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหากำไรหรือเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ช้อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรากนั้น"

มาตรา 10 ไหยกเลิกความในมาตรา 320 แห่งประมวลกฎหมายอาญาและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 320 ผู้ใดซื้อขายหลอกลวง ชูเชิญ โฆษณาสิ่งประทุษร้าย โฆษณาจักรอมงำผิดศีลธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด พาหรือส่งคนออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำเพื่อให้ผู้ถูกพาหรือส่งไปนั้นตกอยู่ในอำนาจของผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อละทิ้งให้เป็นคนอนาถา ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท"

มาตรา 10 ทวิ ไหยกเลิกความในมาตรา 335 แห่งประมวลกฎหมายอาญาและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 335 ผู้ใดลักทรัพย์"

(1) ในเวลากลางคืน

(2) ในที่หรือบริเวณที่มีเหตุเพลิงไหม้ การระเบิด อุทกภัย หรือในที่บริเวณที่มีอุบัติเหตุ เหตุฉุกเฉินภัยแล้งไฟ หรือยานพาหนะอื่นที่ประชาชนโดยสาร หรือภัยพิบัติอื่นทำนองเดียวกัน หรืออาศัยโอกาสที่มีเหตุเช่นนั้น หรืออาศัยโอกาสที่ประชาชนกำลังตื่นกลัวภัยอันตรายใด ๆ

(3) โดยทำอันตรายเป็นภัยแก่กันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์สินหรือโดยผ่านสิ่งเช่นนั้นเข้าไปโดยประการใด ๆ

(4) โดยเข้าทางช่องทางซึ่งใดทำขึ้นโดยไม่ได้จำนงให้เป็นทางคนเข้า หรือเข้าทางช่องทางซึ่งผู้เป็นใจเปิดไว้ให้

(5) โดยแปลงตัวหรือปลอมตัวเป็นผู้อื่น มอมหน้าหรือทำด้วยประการอื่นเพื่อไม่ให้เห็นหรือจำหน้าได้

(6) โดยลวงว่าเป็นเจ้าพนักงาน

(7) โดยมีอาวุธ หรือโดยรวมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป

(8) ในเคหสถาน สถานที่ราชการหรือสถานที่ที่จัดไว้เพื่อให้บริการสาธารณะที่ตนได้เข้าไปโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือซ่อนตัวอยู่ในสถานที่นั้น ๆ

(9) ในสถานที่บูชาสาธารณะ สถานที่รถไฟ ท่าอากาศยานที่จอดรถหรือเรือสาธารณะ สาธารณสถานสำหรับขนถ่ายสินค้า หรือในยวดยานสาธารณะ

(10) ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์

(11) ที่เป็นของนายจ้างหรือที่อยู่ในความครอบครองของนายจ้าง

(12) ที่เป็นของผู้มีอาชีพกสิกรรม บรรดาที่เป็นผลิตภัณฑ์ พืชพันธุ์ สัตว์ หรือเครื่องมืออันมีไว้สำหรับประกอบกสิกรรม หรือได้มาจากการกสิกรรมนั้น
ทองระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ใน
อนมัตราดังกล่าวแล้วตั้งแต่สองอนมัตราขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่ง

ปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำต่อทรัพย์สินที่เป็นโค กระบือ เครื่องกล หรือเครื่องจักรที่มีอาชั้พิกสิกรรมมีไว้สำหรับประกอบสิกรรม ผู้กระทำต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรานี้ เป็นการกระทำโดยความจำใจ หรือความยากจนเหลือพินทาน และทรัพย์สินนั้นมีราคาเล็กน้อย ศาลจะลงโทษผู้กระทำ ความผิดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ก็ได้"

มาตรา 11 ไหยกเลิกความในมาตรา 335 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 335 ทวิ ผู้ใดลักทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา ถ้าทรัพย์สินนั้นเป็นที่สักการบูชาของประชาชน หรือเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือส่วนหนึ่ง ส่วนโคของพระพุทธรูป หรือวัตถุดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท

(1) ที่นั้นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา ที่ทรัพย์สินนั้นเป็นที่สักการบูชาของประชาชน หรือเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือส่วนหนึ่งส่วนโคของพระพุทธรูป หรือวัตถุดังกล่าว

(2) ที่นั้นวัดหรือที่พระอารามอันมีอาชั้พิกสิกรรม ต่อพระอารามวัดตั้งแต่ตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกนี้เกี่ยวกับทรัพย์สินต่าง (1) และผู้ใดกระทำในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หรือที่สาธารณะอื่นใดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่าง (2) และผู้ใดกระทำที่พระอารามวัดตั้งแต่ตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท (1) (2)

(3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) หรือ (11) ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท"

มาตรา 12 โทษกึ่งความในวรรคสองของมาตรา 339 แห่งประมวล
กฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 21
พฤศจิกายน พ.ศ. 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา
หนึ่งของอนุมาตราใดแห่งมาตรา 335 หรือเป็นการกระทำต่อทรัพย์สินที่เป็นโค กระบือ เครื่อง
กลหรือเครื่องจักรที่มีอาชั้พิศกรรมมีไว้สำหรับประกอบกิจการ ผู้กระทำต้องระวาง
โทษจำคุกตั้งแต่สิบปี ถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท"

มาตรา 13 โทษกึ่งความในวรรคแรกของมาตรา 339 ทวิ แห่งประมวล
กฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 339 ทวิ ถ้าการชิงทรัพย์โคกระทำต่อทรัพย์สินตามมาตรา 335 ทวิ
วรรคแรก ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท
ถึงสามหมื่นบาท"

.....

..... ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ.

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราโทษกับการกระทำผิด

ขอแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. ไม่ต้องลงชื่อผู้ตอบในแบบสอบถามนี้
2. โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงใน () ที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. ท่านมีอายุ.....ปี เพศ.....อาชีพ.....
จบการศึกษาสูงสุดระดับ.....
2. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาญาหรือไม่
 รู้เป็นอย่างดี และใช้ประกอบอาชีพโดยตรงด้วย
 รู้เพราะเคยศึกษามาแต่ไม่ได้ประกอบอาชีพทางด้านกฎหมายอาญา
 รู้นาง จากการฟังผู้อื่น หรือ จากสื่อมวลชน
 ไม่มีความรู้ด้านนี้เลย
3. ท่านเห็นว่าการลงโทษในปัจจุบันเหมาะสมกับการกระทำผิดหรือไม่
 เหมาะสมดีแล้ว
 เหมาะสมเป็นบางกรณี
 ไม่เหมาะสม
4. อัตราโทษในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดที่เกิดขึ้นเพียงใดหรือไม่
 มีความสัมพันธ์กัน เป็นอย่างมาก
 มีความสัมพันธ์กันอยู่บ้าง
 ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

5. สาเหตุใดที่ท่านเห็นว่าเป็นตัวก่อให้เกิดการกระทำผิด (เลือกได้หลายข้อ)
- () ความหนาแน่นของพลเมือง
 - () ความยากจน และค่าครองชีพ
 - () ขาดการศึกษา
 - () การลอกเลียนแบบจากสื่อมวลชน
 - () แหล่งอบายมุข
 - () การขยายตัวของอุตสาหกรรม และการพาณิชย์
 - () ขาดการควบคุมอาชญากรรม
 - () การออกไปทำงานนอกบ้านของสตรี
 - () ยาเสพติดให้โทษ
 - () ทุกข้อที่กล่าวมา
6. ความต้องการต่อไปนี้ ท่านเห็นว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดได้มากที่สุด
- () เงิน
 - () ฐานะ และความก้าวหน้าทางอาชีพ
 - () การยอมรับของสังคม
7. การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมหรือการกระทำผิด ควรพุ่งเล็งถึงสิ่งใดมากที่สุด
- () ระบบกฎหมาย
 - () ระบบราชการ
 - () ตัวผู้กระทำผิด
 - () ทุกข้อที่กล่าวมา
8. หน่วยงานของรัฐหน่วยงานใด ที่ท่านเห็นว่ามีสำคัญที่สุดในการบังคับใช้กฎหมาย
- () ตำรวจ
 - () อัยการ

- () ศาล
 () ราชทัณฑ์
9. วัตถุประสงค์ของการลงโทษข้อใดที่ท่านเห็นว่าเหมาะสมที่สุด
- () ลงโทษเพื่อเป็นการทดแทนแค้น
 () ลงโทษเพื่อการข่มขู่
 () ลงโทษเพื่อการบงกชและปรับปรุงแก้ไข
 () ลงโทษเพื่อรักษาความเสียหาย
 () ลงโทษเพื่อตัดออกจากหมู่คณะหรือสังคม
10. ท่านเห็นสมควรให้โทษประหารชีวิตหรือไม่
- () เห็นสมควรให้มีไว้ แต่ต้องใช้ความระมัดระวังในการลงโทษ
 () เห็นควรให้มีไว้ แต่เปลี่ยนแปลงวิธีการประหาร
 () เห็นควรให้ยกเลิก
11. การลดโทษของศาล การรอกการลงโทษ หรือการรอกการกำหนดโทษ ท่านเห็นว่า
- () จะทำให้มีการกระทำความผิดมากขึ้น
 () ไม่มีผลต่อการกระทำความผิด เพราะเป็นเพียงหลักในทางทฤษฎี
 () จะทำให้การกระทำความผิดลดลงได้
 () ไม่มีผลต่อการกระทำความผิด แต่จะทำให้งานของศาลเร็วขึ้น
12. การพักการลงโทษ และการอภัยโทษ ท่านมีความเห็นว่า
- () จะทำให้มีการกระทำความผิดมากขึ้น
 () ไม่มีผลต่อการกระทำความผิด เพราะเป็นเพียงหลักการในทางทฤษฎี
 () จะทำให้การกระทำความผิดลดลงได้
 () ไม่มีผลต่อการกระทำความผิด แต่จะทำให้งานของราชทัณฑ์เร็วขึ้น
13. การกระทำใดที่สามารถหยุดยั้งการกระทำความผิดได้ดีที่สุด
- () มาตรการลงโทษของศาล

- () ความรวดเร็วในการจับกุมของตำรวจ
- () การปรับปรุงการคุมขังให้ดีขึ้น
- () การให้ความรู้ในการป้องกันอาชญากรรมแก่ประชาชน

14. การปกครองประเทศระบบใด ที่ท่านเห็นว่าจะลดการกระทำผิดคดีที่สุจริตที่สุด

- () ประชาธิปไตยแบบเสรี
- () ประชาธิปไตยโดยทหาร
- () เผด็จการโดยทหาร
- () สังคมนิยม

15. หากท่านคิดจะแก้ไขปัญหาอาชญากรรมด้วยการกำหนดอัตราโทษ ท่านเห็นควรเพิ่มโทษหรือลดโทษจากอัตราปัจจุบันนี้

- () เห็นควรเพิ่มโทษให้หนักขึ้น
- () เห็นควรลดโทษ
- () ต้องพิจารณาเป็นราย ๆ ไป

16. การที่รัฐกำหนดอัตราโทษให้สูงขึ้นนั้น ท่านเห็นว่าจะทำให้การกระทำผิดลดลงหรือไม่

- () ลดลงอย่างแน่นอน และได้ผลในระยะยาว
- () ลดลงเพียงชั่วขณะ แล้วจะเริ่มกระทำผิดมากขึ้นอีก
- () ไม่ลดลง

17. ขณะนี้อาชญากรรมหรือการกระทำผิดของประเทศไทย ทวีจำนวนสูงขึ้นเรื่อย ๆ นั้น ท่านเห็นว่าข้อใดที่ตรงกับความเห็นของท่านที่สุด

- () อัตราโทษไม่เหมาะสม ควรแก้ไข
- () ไม่ใช่อัตราโทษโดยตรง แต่ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางสังคมเป็นสำคัญ
- () ไม่ควรวิตก เพราะเมื่อมีจำนวนคนเพิ่มขึ้น อาชญากรรมย่อมมากตาม

18. ท่านเคยทราบข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนอาชญากรรมหรือการกระทำผิดของแต่ละปีหรือไม่

- () ทราบ เพราะเกี่ยวข้องกับวิชาชีพหรืออาชีพโดยตรง
- () ทราบบ้าง แต่ไม่มากนัก
- () ไม่เคยทราบเลย

19. หากท่านเคยทราบข้อมูลการกระทำผิดคดี ท่านทราบมาจากแหล่งใดมากที่สุด
(เลือกได้หลายข้อ)

- () ศาล
- () อัยการ
- () ตำรวจ
- () ราชทัณฑ์
- () สื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์
- () ไม่เคยทราบข้อมูลเหล่านี้เลย

20. ท่านเห็นควรแก้ไขปัญหอาชญากรรมอย่างไร โปรดแสดงความคิดเห็นของท่าน

.....

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิจัยทั่วยุทธศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติเขียน

นายสมหมาย จันทรเรือง เกิดเมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2491 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2514 สอบได้ประกาศนียบัตรครุพิเศษมัธยม จากกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2518 สำเร็จปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ภาคพิเศษ) สาขามัธยม จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2520 และได้ทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต เรื่อง "ความเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีพ โรงเรียนพณิชยการราชดำเนิน พ.ศ. 2519" สำเร็จปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปี พ.ศ. 2525 การวิจัยเพื่อปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิตนี้ได้รับทุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปัจจุบันเป็นหัวหน้าสายวิชากฎหมายและภาษาอังกกร โรงเรียนพณิชยการราชดำเนินธนบุรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย